

Aalborg Universitet

HØJTUDDANNEDES FLYTNINGER TIL YDEROMRÅDER

Et casestudie af Thisted og Skive Kommune

Udarbejdet af:

Frederik Bragt & Caroline Draaby Jensen

I samarbejde med:

Thisted Kommune

SKIVEKOMMUNE

Vejleder: Anja Jørgensen

Antal anslag: 182.043

FORORD

Det nærværende speciale har til formål at rette en særlig opmærksomhed på højtuddannede borgeres flytninger til yderområder, samt de sociale og symbolske forhold, der har betydning for deres bosætning og etablering.

Der tages afsæt i et kvalitativt casestudie af Thisted og Skive Kommune. Det empiriske materiale bygger på narrative interviews af otte tilflyttere i de pågældende kommuner. Teoretisk anvendes Paul Watt og Per Smets, Mike Savage samt Robert J. Sampson og anden forskningslitteratur som supplement til at belyse problemstillingen.

Herudover skal der lyde en stor tak til vores informanter, der har været villige til at dele deres oplevelser og tanker i forbindelse med deres tilflytninger, samt have åbnet deres hjem for os. Ydermere tak til Thisted og Skive Kommune for et godt samarbejde. Til sidst og ikke mindst skal der også lyde en tak til Anja Jørgensen, det har været en sand fornøjelse at have dig som vejleder.

God læselyst.

Frederik Bragt & Caroline Draaby Jensen

Forår 2023

Aalborg Universitet

Abstract

Denmark has undergone a major transformation and the relationship between the larger cities and the rural areas has changed significantly over the past decades. In general, population growth is concentrated around the larger cities, whereas the population in the rural areas is declining rapidly and is on the verge of being depopulated. However, recent research also indicates a counter-urbanization, where an increasing number of people with higher education choose to move from the big cities to rural and peripheral areas.

This thesis aims to answer the following questions: *Why do highly educated citizens choose to migrate to rural areas, and what factors may have an impact on their settlement and establishment?* We have practiced this through a qualitative case study, where the rural areas of the municipalities ‘Thisted Kommune’ and ‘Skive Kommune’ serve as our two cases, which is why we have entered a collaboration with them. Our empirical foundation will be based on eight narrative interviews with four highly educated newcomers from each municipality. The theoretical framework of the study will be based on Paul Watts and Peer Smet’s presentation of the different characters of the neighborhood, of which we will particularly focus on the symbolic and social dimension. This will be based on Mike Savage’s theoretical perspective of elective belonging, and Robert J. Sampson’s theoretical concept of elective belonging. The role of the theories is to link the empirical findings and contribute to a more nuanced understanding of the narratives of highly educated newcomers.

In line with existing research, we find that these are complex motives for migration, where *nature, local community, place-based relationships, career, friends and family* are important. Furthermore, we also find that all the citizens have moved to the rural areas in continuation of a shift or change in their life course. In the case of younger citizens, it is the end of their education or job search that prompts them to consider a new place of residence. Similarly, in the case of older citizens, it is the retirement from the labor market that has prompted them to move. In addition, there are also several citizens who, as an extension of family life, want to replace their previous place of residence with a new one in different settings. Common to all citizens is that they reflect themselves in new social surroundings, but in different ways, as some citizens emphasize similarities and cohesion, while others only see contrasts and

differences. Especially those who distance themselves from their new social surroundings feel they have to compromise and give up their previous lifestyle and priorities. Furthermore, several of the citizens highlight that they have lived in many different places prior to moving to 'Thisted Kommune' or 'Skive Kommune'. They use their mobility to portray a certain identity, where their previous place of residence becomes a marker of their higher social status. In addition, we find further evidence of collective efficacy in all neighborhoods, as all citizens can report on many local communities where other residents are willing to act for the common good of the neighborhoods. This includes both organized and more informal social networks that give rise to citizens establishing new social relations. However, several of the highly educated citizens do not find it necessary to act for the common good, which is why we cannot see collective efficacy from the citizens' perspective. On the other hand, we also find concrete examples of two highly educated citizens contributing directly to the collective coping in their neighborhood.

This is largely consistent with the existing research, which similarly clarifies how there are complex explanations for why highly educated citizens choose to move to rural areas.

Indholdsfortegnelse

FORORD.....	2
ABSTRACT.....	3
KAPITEL 1: INDLEDNING	7
PROBLEMFELT	7
EKSISTERENDE FORSKNINGSLITTERATUR.....	8
PROBLEMFORMULERING.....	12
FORMÅL OG PRÆCISERING	12
KONTEKSTUALISERING AF THISTED OG SKIVE KOMMUNE.....	13
KAPITEL 2: METODE	18
DET VIDENSKABSTEORETISKE AFSÆT	18
DET KVALITATIVE CASESTUDIE SOM FORSKNINGSDESIGN.....	19
INTERVIEWET SOM METODE	20
UDVÆLGELSE AF INFORMANTERNE	23
INTERVIEWGUIDEN	26
TRANSSKRIBERING.....	27
KAPITEL 3: TEORI	29
PAUL WATT & PEER SMETS - NABOLAGENES TRE DIMENSIONER.....	29
MIKE SAVAGE - DET SELVVALGTE TILHØRSFORHOLD.....	30

ROBERT J. SAMPSON - KOLLEKTIV MESTRING	33
TEORIERNES ROLLE OG ANVENDELIGHED	35
<u>KAPITEL 4: ANALYSE.....</u>	<u>37</u>
DEN ANALYTISKE FREMGANGSMÅDE.....	37
DEL 1: DEN NARRATIVE ANALYSE	38
DEN RÅ OG VILDE NATUR I THY	38
DEN HJEMVENDTE THYBO.....	40
SPRINGBRÆTTET FOR KARRIEREN	43
DET MIDLERTIDIGE BOSTED.....	45
TJEKLISTEN DER BLEV OPFYLDT	48
BOKOLLEKTIVET UDE PÅ LANDET	50
DE NYE MULIGHEDER SOM PENSIONIST	52
GENOPDAGELSEN AF SKIVE KOMMUNE	54
OPSUMMERING AF FORTÆLLINGERNES FÆLLESTRÆK.....	56
DEL 2: DEN TEORETISKE ANALYSE	58
DEN SYMBOLSKE DIMENSION AF NABOLAGENE	58
DEN SOCIALE DIMENSION AF NABOLAGENE.....	71
SAMMENSTILLING AF DE HØJTUDDANNEDES FORTÆLLINGER.....	83
<u>KAPITEL 5: DISKUTERENDE KONKLUSION.....</u>	<u>85</u>
<u>LITTERATURLISTE</u>	<u>90</u>

Kapitel 1: Indledning

Problemfelt

Et af de helt store politiske emner, der har fundet sted gennem de seneste mange år, er udfordringerne i forbindelse med affolkningen af landområderne og den øget koncentration af økonomiske aktiviteter centreret omkring de større byer (Nørgaard, Hansen & Andersen, 2023, s. 13). Denne regionale befolkningsforskydning har medført, at der er opstået et skel mellem by og land, hvor de større byer har udsigt til en langvarig vækst sidestillet med, at landområderne derimod kæmper med et faldende indbyggertal, hvor særligt de unge søger ind mod byerne, mens den ældre befolkning der bliver tilbage (Marcussen, 2023, s. 3). Der er således tale om en samfundsudvikling, hvor indbyggerne i landområderne har en ringere mulighed for at erhverve sig en indkomst, der *ikke* ligger under landsgennemsnit, samtidig med at levevilkårene, i relation til offentlige services, på samme vis er forværret (Lyck, 2014, s. 9). Ydermere har denne udvikling medført en stigmatisering, hvor landområderne er blevet tilknyttet en lang række negative kendetegn og stemplet med flere forskellige nedsættende kaldenavne, heriblandt udtrykket 'den rådne banan' (Mortensen & Slumstrup, 2015, s. 12).

'Den rådne banan' blev oprindeligt introduceret af human-geografen Hanne Wittorff Tanvig, der netop havde til hensigt at skabe en politisk opmærksomhed på problematikken med landområderne og den centraliseringspolitik, der ville medføre yderligere tilbagegang (Karkov, 2010). Her fandt hun på udtrykket i forlængelse af betegnelsen 'The Blue Banana', der refererede til en vækstzone i EU. Her var 'The Blue Banana' forinden blevet brugt af den franske geograf Roger Brunet, som forsøgte at advare den franske regering om, at centraliseringen i Paris ville have store konsekvenser for Frankrigs vækstmuligheder. Forskellen var dog, at der i det danske tilfælde var tale om en *rådden* banan, da udtrykket i stedet skulle symbolisere det modsatte af vækstområder, nemlig yderområderne (Karkov, 2010). 'Den rådne banan' fik således ikke den modtagelse, Tanvig havde regnet med. Netop konsekvenserne af dette diskuterer forskningsgruppen EXIT (Exploring sustainable strategies to counteract territorial inequalities from an intersectional approach) i deres endnu ikke publiceret artikel *Critical analysis and common understanding of 'places left behind'* af Anja

Jørgensen, Rolf Lyneborg Lund og Hanne Louise Jensen. Her skitserer Jørgensen, Lund og Jensen, hvordan den negative omtale af yderområderne tog fart efter, at 'den rådne banan' blev lanceret og modtaget af den offentlige debat. Her forekom der en markant ændring i pressedækningen af den geografiske ulighed, hvor der kunne anskues en drastisk stigning af negativ omtale af yderområderne (Jørgensen, Lund & Jensen, 2023, s. 3). Tanvigs hensigt med 'den rådne banan' endte således med at have den modsatte effekt, eftersom udtrykket i stedet forårsagede en stor negativ opmærksomhed, hvor yderområderne blev sat i relation til affolkning og sociale problemer. Intentionen om at forstærke disse områder blev således byttet ud med et billede af, at den del af Danmark have store fysiske, sociale og demografiske problemer, hvilket ikke gjorde det mere attraktivt at være bosiddende der (Jørgensen, Lund & Jensen, 2023, s. 3). Den manglende vilje til at flytte til disse områder er dermed sandsynligvis relateret til denne negative skildring (Jørgensen, Lund & Jensen, 2023, s. 1).

På baggrund af dette finder vi det således relevant at undersøge, hvorfor nogle borgere vælger at trods denne negative skildring og alligevel flytte til yderområderne. Nyere forskning viser, at urbaniseringens retning og omfang ikke er entydig, og at den gængse udlægning af flytningsbevægelsen alene er rettet mod de større byer, er en stærk forsimpning (Nørgaard, Hansen & Andersen, 2023, s. 25). Det nærværende speciale er således blevet til, ud fra en interesse om, hvem der på trods af denne diskurs vælger at flytte til yderområderne og bosætte sig der. Her er vi særligt interesserede i, hvilke motiver der ligger bag flytningerne. For hvorfor vælger nogle borgere at flytte til yderområderne? Og hvilke forhold har haft betydning for deres bosættelse?

Eksisterende forskningslitteratur

Det indeværende speciale vil behandle flere sociologiske temaer såsom flyttemotiver, tilhørsforhold, lokale fællesskaber og nabolageffekter. Dette er alle temaer, der går igen i en lang række forskellige studier og undersøgelser indenfor det sociologiske felt. I den forbindelse finder vi det relevant at klarlægge, hvor i feltet vores speciale placerer sig med udgangspunkt i allerede eksisterende forskningslitteratur, som vi ligeledes har ladet os inspirere af. Derfor vil vi i det følgende afsnit præsentere en række udvalgte empiriske studier og andet forskning, som

vi finder relevante at redegøre for i forhold til vores bidrag. Hertil skal det bemærkes, at den fremlagte litteratur kun vil bestå af et lille udsnit af feltet, som vi har fundet særligt interessant og væsentlig.

Der er tidligere foretaget en lang række undersøgelser af flyttemønstre og geografisk mobilitet, heriblandt af Emma Lundholm, der i samarbejde med tre andre kollegaer har foretaget et studie af interregionale flytninger i Danmark samt fire andre nordiske lande. Her fandt Lundholm, at flytningerne i de fleste tilfælde var drevet af miljømæssige og sociale faktorer, og at det kun i få tilfælde skyldes job- og ansættelsesmuligheder. Ydermere viste undersøgelsen, at personer der var mere tilbøjelige til at flytte, i de fleste tilfælde var yngre, uden partner eller havde et højere uddannelsesniveau (Lundholm et al., 2004, s. 59). I forlængelse heraf kan analysen af den geografiske boligmobilitet i den danske arbejdsstyrke også være relevant at fremlægge. Den er lavet inden for den samme årrække og peger ligeledes på, at uddannelsesniveauet kan have en indflydelse på graden af mobilitet. Her har Mette Deding og Trine Filges kortlagt de vigtigste motiver for, at personer er geografisk mobile, og derigennem afdækket, hvilken betydning job har i forhold til familieforhold, uddannelse og boligform (Deding & Filges, 2004, s. 6). Her finder de først og fremmest, at sandsynligheden for at flytte til en anden kommune vil stige, hvis personerne tidligere har flyttet flere gange (Deding & Filges, 2004, s. 7). Med andre ord fremmes mobilitet af tidligere mobilitet. Derudover viste deres analyse også, at nogle personer forekommer mere mobile end andre, og at netop uddannelsesniveauet havde en større betydning. Her var kvinder og mænd, der havde en mellemlang eller længere videregående uddannelse mere geografiske mobile end personer med en lavere uddannelsesmæssig baggrund (Deding & Filges, 2004, s. 7).

Herudover har Hans Skifter Andersen undersøgt, hvad det har af betydning, at personer skifter bosted, samt hvad der ligger til grund for, at personer foretager større ændringer i forhold til deres boligs geografiske placering (Andersen, 2010, s. 5). Her fandt Andersen, at den geografiske mobilitet i de fleste tilfælde forefindes, når både fordelene er større og ulemperne er mindre ved det nye bosted. Det er således individets personlige præferencer der spiller en afgørende rolle, hvorved mobiliteten oftest finder sted, når væsentlige ændringer opstår i personernes liv, som kan give anledning til at overveje et nyt bosted (Andersen, 2010, s. 5-6). I forlængelse heraf kan et studie af Louise Glerup Aner også fremhæves, da det ligeledes

skitserer, hvordan livsfaser kan have en indflydelse på personernes mobilitet. Aner har gennem sin ph.d.-afhandling undersøgt flytninger fra storbyen med afsæt i København. I den forbindelse fandt hun, at det især var personernes livsfase og indkomst, der forekom som to afgørende parametre med hensyn til udflytning og bostedsvalg. Derudover viste hendes studie også, at disse flytninger og bostedsvalg i stigende grad var forbundet med tvang eller manglende boligmuligheder, hvorved personerne ikke blev boende ved det samme sted hele livet, men i stedet tilpassede boligen og bostedet i forhold til den livsfase personerne befandt sig i (Aner, 2009, s. 177-178). Endvidere har Helle Nørgaard, sammen med en række kollegaer, på samme vis undersøgt flytninger, men med henblik på specifikt yderområder. Deres undersøgelse viste, at tilflytterne havde flere forskellige forklaringer på, hvorfor de var tilflyttet et yderområde, men at naturen og de trygge omgivelser gik igen og blev fremhævet som væsentlige (Nørgaard et al., 2010, s. 8). Hertil gav tilflytterne også udtryk for, at tilflytningen skyldes et ønske om en forandring eller som et fravalg af storbyen på grund af eksempelvis støj og forurening. Derudover kunne tilflytningen også tilskrives muligheden for en større og billigere bolig, eller det at komme tættere på familiære relationer (Nørgaard et al., 2010, s. 8). Aner har siden hen i samarbejde med Høgni Kalsø Hansen udarbejdet en undersøgelse af flytninger fra bykommuner til land- og yderområder, med udgangspunkt i specifikt højtuddannede og socialt udsatte borgere (Aner & Hansen, 2014, s. 9). Her viser undersøgelsen resultater, at konjunktursvingninger kan have en indvirkning. I de perioder, hvor der forekom opsving, steg tilflytningen af højtuddannede, mens der i perioden under den økonomiske krise skete et fald i flytninger til disse områder. Det modsatte gjorde sig derimod gældende for de socialt udsatte, der i stigende grad flyttede til yderområder i forbindelse med den økonomiske krise, hvoraf dette særligt skyldes de lave boligudgifter, men også sociale relationer (Aner & Hansen, 2014, s. 9).

Et nyere studie udarbejdet af Erika Sandow og Lundholm blotlægger, hvilke forhold der var forbundet med svenske børnefamiliers flytninger fra større byområder til mindre byer. Her viste deres undersøgelse, at blandt disse tilflyttere forekom der en lille, men stigende andel af højtuddannede, hvoraf denne befolkningsgruppe således var overrepræsenteret (Sandow & Lundholm, 2020, s. 283-285). Hertil har Hans Thor Andersen ligeledes fundet et stigende uddannelsesniveau blandt dem, der har valgt at flytte fra Københavnsområdet. Derudover viste hans undersøgelse, hvordan landdistrikterne modtog op til en tredjedel af alle udflytterne, samt

at disse i flere tilfælde havde et ønske om at vende tilbage til deres egen eller partners hjemstavn (Andersen et al., 2022, s. 17-18). Endvidere har Nørgaard, Hansen og Andersen netop undersøgt flytninger fra storbyer til yderområder i deres seneste publikation. Her tager de afsæt i borgere, der er flyttet fra København og Frederiksberg Kommune til de danske yderkommuner over de sidste 15 år (Nørgaard, Hansen & Andersen, 2023, s. 13). I den forbindelse finder de, i lighed med andre undersøgelser, at der fremgår en række sammensatte flyttemotiver, hvor det særligt er familie, venner, stedspecifikke relationer og jobmuligheder som er vigtige. Ydermere viser deres undersøgelse også, at den del af befolkningen, som vælger at flytte fra byerne ud til landområderne, ikke adskiller sig fra dem, der er flyttet fra byerne til andre steder, hvorfor der ikke forekommer en større tilflytning af marginaliserede borgere i yderområderne. Derudover fremgår der en tydelig stigning i antallet af personer med en længere videregående uddannelse, som flyttede fra København og Frederiksberg Kommune til en af yderkommunerne i perioden fra 2009 og frem til 2020 (Nørgaard, Hansen & Andersen, 2023, s. 25).

Det er således de ovenstående undersøgelser, der i høj grad har været medvirkende til at danne grobund for det indeværende speciale, hvoraf vi særligt har ladet os inspirere af Aner og Hansens studie af de højtuddannedes og socialt udsattes flytning til yderområder (Aner & Hansen, 2014). Dette speciale vil dog udelukkende tage afsæt i de højtuddannede tilflyttere, grundet blandt andet Nørgaard, Hansen og Andersens fund om, at en stigende andel af tilflytterne i yderområderne har et uddannelsesniveau, der ligger over landsgennemsnittet (Nørgaard, Hansen & Andersen, 2023). Fælles gældende for de præsenteret undersøgelser er, at de alle i overvejende grad er baseret på registerdata inden for årene 1990 frem til 2020, hvortil der som supplement er blevet udarbejdet surveyundersøgelser eller i få tilfælde foretaget interviews. I forlængelse heraf, vil vi i stedet tage udgangspunkt i to konkrete yderområder, hvilket således kan komplementere de mere brede undersøgelser. Dette gør sig på samme vis gældende for vores metodiske afsæt, da vi her benytter os udelukkende af den kvalitative metode, med henblik på at bidrage med et narrativt perspektiv, der står i kontrast til de andre mere kvantitative perspektiver.

Problemformulering

Med afsæt i den indledende problemstilling og den eksisterende forskningslitteratur, ønsker vi således at undersøge:

Hvorfor vælger højtuddannede borgere at flytte til yderområder, og hvilke forhold kan have betydning for deres bosættelse og etablering?

Formål og præcisering

Formålet med det indeværende speciale er at undersøge og forstå, hvorfor nogle højtuddannede borgere har valgt at flytte til et yderområde, og dermed på et tidspunkt valgt at flytte fra den større universitetsby, hvor de har taget deres længere videregående uddannelse. Hertil vil vi gerne give et indblik i, hvilke forskellige forhold der kan have betydning for deres bosættelse og etablering. Dette vil vi praktisere gennem et kvalitativt casestudie, hvor yderområderne Thisted og Skive Kommune vil fungere som vores to cases, hvorfor vi har indgået et samarbejde med de to kommuner. Her vil vores empiriske fundament tage afsæt i narrative interviews af en række højtuddannede tilflyttere i de to pågældende kommuner.

I den forbindelse er det relevant at fastslå, at når vi benytter os af betegnelsen ‘yderområder’ skal det ikke tolkes som en stigmatisering, men som et udtryk for et udbredt og gængs begreb, der beskriver det aktuelle fænomen med landdistrikternes faldende befolkningstæthed og dertilhørende socioøkonomiske udfordringer (Lyck, 2015, s. 21). På trods af dette anerkender vi i mellemtiden stadigvæk, at betegnelsen er af stærkt stigmatiserende karakter. Indenrigs- og boligministeriet bruger ikke længere betegnelserne ‘yderområder’ og ‘yderkommuner’, men i stedet ‘Kommuner længere væk fra en større by’ (Indenrigs- og boligministeriet, 2009; Indenrigs- og boligministeriet, 2021, s. 7). Her definerer ministeriet de pågældende kommuner som områder, hvor den største by har mindre end 45.000 indbyggere, samt at medianborgeren har mere end en halv times kørsel til en by med minimum 45.000 indbyggere (Indenrigs- og boligministeriet, 2021, s. 7). Danmarks Statistik har ligeledes lavet en opgørelse over, hvilke kommune-typologier der gør sig gældende i Danmark, hvori kategorien ‘Landkommuner’ kan anskues som en betegnelse for yderområder. Denne kategorisering er foretaget ud fra størrelsen

på den største by i kommunen, samt tilgængeligheden af jobs. Her defineres landkommunerne på baggrund af, at den største by i kommunen har under 30.000 indbyggere, samt en tilgængelighed til mindre end 40.000 arbejdspladser (Danmarks Statistik, 2018). Både Thisted og Skive Kommune hører således ind under definitionerne 'Kommune længere væk fra en større by' og 'Landkommuner', hvorfor vi argumenterer for, at begge kommuner kan betragtes som placeret i et yderområde.

Kontekstualisering af Thisted og Skive Kommune

Thisted og Skive Kommune kan også sammenlignes på en række andre parameter, eksempelvis har Skive Kommune 45.078 indbyggere, mens Thisted Kommune har et indbyggertal på 43.089, hvoraf begge kommuner befinder sig lige under landsgennemsnittet på knapt 50.000 indbyggere (Statistikbanken, 2022). Hertil har kommunerne ydermere stort set den samme andel af højtuddannede beboere. I Skive Kommune er det 1.171 af indbyggerne, som har gennemført en længere videregående uddannelse, hvor det i Thisted Kommune er 1.282 (Statistikbanken, 2022). På den anden side strækker Thisted Kommune sig over 1.072 kvadratkilometer, og dækker dermed et større areal end Skive Kommune, der blot er 684 kvadratkilometer (Videncentret Bolius 2022). Dette betyder således også, at Skive Kommune har en højere befolkningstæthed end Thisted Kommune, der ligger på henholdsvis 66 og 40 indbyggere per kvadratkilometer. Herudover er kommunerne rent geografisk også placeret i det samme jyske område, og der er kun 23 kilometer mellem de to kommuner, hvortil kommunernes boligpriser også er sammenlignelige. Her har Skive Kommune en gennemsnitlig kvadratmeterpris på 6823 kroner, imens Thisted Kommune ligger på 7228 kroner, hvilket er en del under landsgennemsnittet, der ligger på 16.545 kroner (Videncentret Bolius, 2023). Hertil er det dog vigtigt at fremhæve, der på trods af dette forekommer områder inde for begge kommuner, hvor boligpriserne ligger en del over kommunernes gennemsnitlige kvadratmeterpris, da der eksempelvis forefindes områder, som fremgår mere eksklusive grundet deres tætte placering på fjord eller hav.

Den nedenstående figur 1 viser et kort over Thisted og Skive Kommune, hvoraf kommunernes placering fremgår. Naturmæssigt er både Thisted og Skive Kommune placeret ud mod

Limfjorden, hvoraf Thisted Kommune også har en længere kyststrækning langs Vesterhavet. Her har Thisted Kommune en kystlinje på 274 kilometer, imens Skives fjordstrækning er på 199 kilometer (Christiansen & Andersen, 2019; Petersen, Larsen & Ingvarsen, 2017). Desuden har begge kommunerne også andre naturskønne omgivelser, hvor en større del af Thisted Kommune udgøres af Nationalpark Thy og den særlige natur tilknyttet Vesterhavet. Ved Skive Kommune dominerer landbruget en del, men her kan naturparken ved Flyndersø dog fremhæves.

FIGUR 1.

Kort over Skive og Thisted Kommune

Krak 2023 - Egen skitsering af kommuneafgrænsningerne.

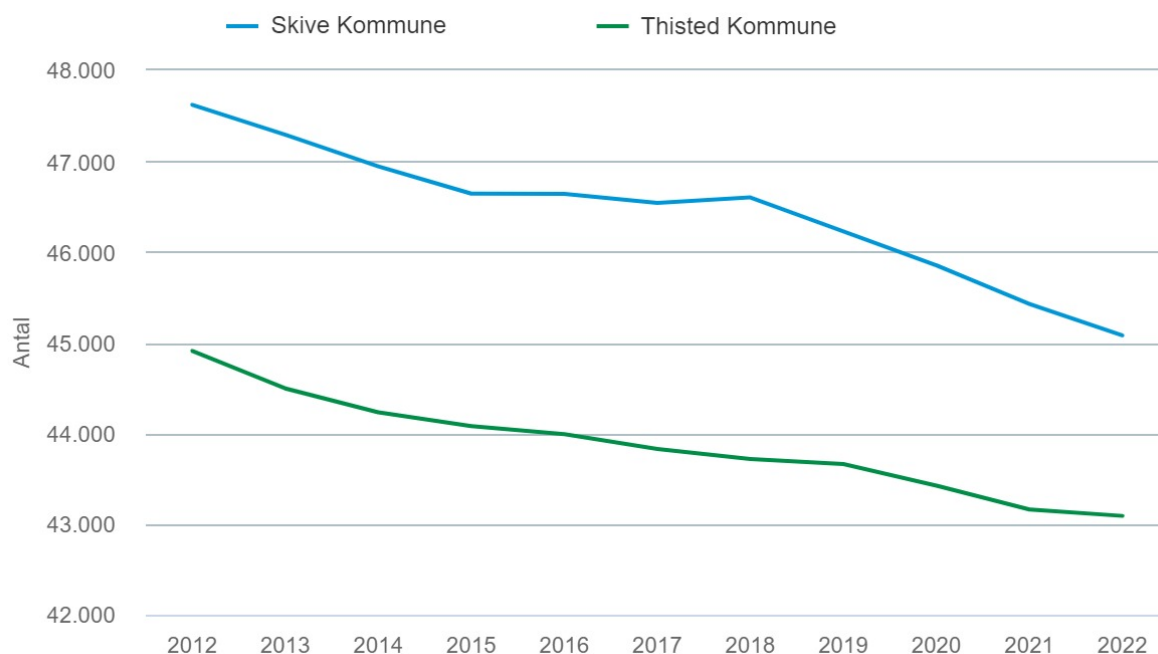
Yderligere kan kommunens infrastruktur ligeledes sammenlignes, hvoraf begge er af beskeden karakter. Den største type af gennemgående vejforbindelse består af hovedveje, og der foreligger derfor en betydelig afstand til den nærmeste motorvejsforbindelse. Begge kommuner har dog en veletableret togforbindelse i form af regionaltoget med stationer i kommunens

hovedby, hertil har Thisted Kommune yderligere togstationer langs Thybanen. Derudover adskiller Thisted Kommune sig ligeledes med deres maritime infrastruktur, da kommunen huser et af landets største fiskerihavne (Danskehavne.dk, 2022). Desuden tilbyder både Thisted og Skive Kommune de gængse ungdomsuddannelser i form af både gymnasiale- og erhvervsrettede uddannelser. Tilmeld tilbyder Thisted Kommune også professionsbacheloruddannelser inden for sygepleje og pædagogik, hvor imens Skive Kommune faciliterer den nyere professionsbacheloruddannelse i E-handel og et lærerseminarium (UCN, 2023; VIA, 2023; eadania, 2023). Både Thisted og Skive Kommune byder også på et større foreningsliv, hvoraf Thisted især er kendt for sit store surfermiljø Cold Hawaii, som særligt centrerer sig om byen Klitmøller.

Derudover står både Thisted og Skive Kommune også overfor nogle af de klassiske udfordringer, der er forbundet med kommuner placeret i yderområder. Eksempelvis har begge kommuner et faldende indbyggertal, hvoraf Skive Kommunes befolkningstal er faldet med lidt over 2.500 borgere i tidsperioden 2012 til 2022, mens Thisted har et fald på over 1.800 borgere inden for samme periode, hvilket fremgår af den nedenstående figur 2 (Statistikbanken, 2022).

FIGUR 2.

Graf over befolkningstallet i Skive og Thisted Kommune

Statistikbanken, 2022

Denne nedgang af kommunernes indbyggere, kan have store konsekvenser for mange af de små lokalsamfund, hvor eksempelvis skoler og andre børneinstitutioner kan være nødsaget til at lukke eller sammenlægges med andre institutioner (Skibsted, 2023; Holm, 2023). Derudover kan det også medføre lukning af lokale dagligvarebutikker, hvilket giver en længere afstand til indkøbsmuligheder. Dette kan således resultere i, at flere af de små byer bliver mindre attraktive at bo i, hvorved flere kan være tvunget til at flytte fra områderne og færre vælger at flytte dertil. Hertil skal det dog bemærkes, at dette ikke kan generaliseres ud til hele kommunen, da der kan forekomme mindre afgrænset områder, som både fremstår mere eller mindre populære at bosætte sig i. Derfor er det ikke givet, at det generelt faldende indbyggertal gør sig gældende i hele kommunen. I den forbindelse kan byen Klitmøller fremhæves, da dette område har oplevet en markant vækst i antallet af indbyggere, og dermed ikke følger den overordnede nedadgående tendens for Thisted Kommune (Varmezoner.dk). Dette ses dog ikke i samme

udstrækning ved Skive Kommune, da der ikke foreligger nogen områder, som oplever en bemærkelsesværdig tilflytning (Statistikbanken, 2022).

I forlængelse af ovenstående beskrivelser argumenterer vi således for, at Thisted og Skive Kommune er sammenlignelige på flere parametre og står overfor mange af de samme udfordringer, der er centrale for yderområderne. Her oplever begge kommuner demografiske problemstillinger og kæmper med at tiltrække og fastholde nye beboere, heriblandt de højtuddannede borgere, der typisk er bosat i de større byer. På den anden side adskiller kommunerne sig også fra hinanden, da de har individuelle særpræg og herlighedsværdier. På baggrund af dette har vi valgt at udarbejde et kvalitativt casestudie med de to pågældende kommuner som vores cases. I den forbindelse har vi indgået et samarbejde med de to kommuner, som har været behjælpelige med at udlevere relevant materiale og tilvejebringe informanter, samt andre praktiske aspekter i form af en række kontaktpersoner.

Kapitel 2: Metode

I det følgende kapitel vil vi udfolde specialets metodiske overvejelser med henblik på at gøre undersøgelsesprocessen så transparent som muligt. Først vil vi klarlægge vores videnskabsteoretiske afsæt, for dernæst at give en indføring i undersøgelsens design og tilvejebringelsen af det empiriske materiale.

Det videnskabsteoretiske afsæt

Vi ønsker som tidligere præsenteret at undersøge, hvorfor højtuddannede borgere har valgt at flytte til yderområderne Thisted eller Skive Kommune. Her er vi særligt interesserede i at få indsigt i de højtuddannedes livsverden og derigennem opnå en forståelse for, hvad der ligger til grund for deres bosættelse i yderområderne. Derfor vil vores undersøgelse bære præg af et stort subjektfokus, hvor vores videnskabsteoretiske forståelse vil tage afsæt i både den fænomenologiske og hermeneutiske tradition (Ingemann, 2017, s. 101).

Fænomenologien og hermeneutikken er to tæt beslægtede videnskabsfilosofier, der deler flere af de samme tanker og ideer, hvoraf de begge leder op til den kvalitative metode, som danner rammen for vores undersøgelse (Andersen & Kock, 2015, s. 241). Mere specifikt vil vi tage udgangspunkt i interviewmetoden og derigennem indsamle vores empiriske materiale, da denne metode giver adgang til at få indsigt i bestemte personers oplevelser af fænomener i deres livsverden, der i dette tilfælde vil være de højtuddannedes tanker og oplevelser i forbindelse med deres flytning til Thisted eller Skive kommune (Tanggaard & Brinkmann, 2015, s. 31). Her tages der således afsæt i den fænomenologiske tankegang og derved det oplevelsesmæssige perspektiv ved fænomener og begivenheder, hvormed der skal foreligge et fokus på at beskrive fænomenerne som de opleves, samt den betydning de har for de pågældende tilflytteres livsverdens (Thisted, 2011, s. 54). Dermed vil vi forsøge at forstå de højtuddannedes oplevelser ud fra deres egne perspektiver og derpå beskrive fænomenet, som det opleves af de pågældende informanter, ud fra den antagelse, at den væsentlige virkelighed er det, som de højtuddannede opfatter den som (Jacobsen, Tanggaard & Brinkmann, 2015, s. 227). Udover den fænomenologiske tankegang vil vi ligeledes gøre brug af den hermeneutiske forståelse, der på samme vis søger efter at forstå det særlige og unikke ved fænomener

(Ingemann, 2017, s. 107). Her vil vi tage afsæt i grundprincipperne bag den hermeneutiske cirkel, og derigennem forsøge at forstå de enkelte dele i relation til helheden og omvendt, hvoraf vi vil være opmærksomme på, at vores forforståelse ikke vil påvirke vores fortolkning og erkendelse af de højtuddannedes flyttemotiver (Wahlgren et al., 2018, s. 188). Tilsammen kan den fænomenologiske og hermeneutiske tradition således bidrage med et forstående og fortolkende aspekt, der giver det indeværende speciale mulighed for at komme tættere på de højtuddannedes virkelighed, ved netop at tage udgangspunkt i pågældende informanternes egne forståelser og perspektiver (Berg-Sørensen, 2010, s. 148).

Det kvalitative casestudie som forskningsdesign

Specialets forskningsdesign vil være udformet som et kvalitativt casestudie, hvor Thisted og Skive Kommune vil udgøre vores to cases. Begrundelsen for, hvorfor det netop er disse to kommuner vi har taget udgangspunkt i, skyldes flere forskellige forhold. Som beskrevet i indledningen er Thisted og Skive Kommune sammenlignelige ud fra flere forskellige punkter, hvoraf de begge er kategoriseret som yderområder og dermed deler flere af de samme udfordringer. Derudover adskiller de sig også fra hinanden, da de eksempelvis har forskellige typer af naturområder, på trods af deres tætte geografiske placering. På baggrund af dette finder vi det således interessant at sammenstille de to kommuner. Ydermere har graden af tilgængelighed ligeledes haft indflydelse på vores valg af områder. Her har vi prioriteret områder indenfor en vis afstand til Aalborg, ud fra det argument, at vi gerne fysisk vil kunne tilgå områderne op til flere gange om nødvendigt, hvorfor vores valg også faldt på Thisted og Skive Kommune. Vores undersøgelse vil mere specifikt være udarbejdet som et klinisk casestudie, hvor de højtuddannede tilflyttere i Thisted og Skive Kommune vil være centrum for vores undersøgelse. Det kliniske casestudie er kendetegnet ved sit case-centrerede afsæt, hvor der anvendes teorier til at belyse og forstå de givne cases, hvilket netop er det der gør sig gældende for den indeværende undersøgelse (De Vaus, 2001, s. 223). Her tager vi udgangspunkt i en række teoretiske perspektiver, som vi benytter os af til at analysere og derigennem fortolke og forstå, hvorfor de højtuddannede borgere har valgt at flytte til og bosætte sig i Thisted og Skive Kommune.

Eftersom vi har til hensigt at sammenstille Thisted og Skive Kommune, da vi gerne vil sammenholde de forskellige højtuddannede borgeres fortællinger og historier, vil vores undersøgelse ligeledes have karakter af det komparative casesdesign. Dette giver os således mulighed for at tilvejebringe et mere nuanceret perspektiv (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 46). Generelt rettes der ofte en stor kritik mod, hvorvidt der kan generaliseres på baggrund af kvalitative casestudier, uanfægtet om der er tale om en eller flere cases. Dette skyldes, at det kan være svært at vurdere konklusionernes generelle gyldighed på baggrund af så snævert antal informanter, som der gør sig gældende for vores undersøgelse (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 49). Derfor vil der i dette tilfælde være tale om en mere analytisk generalisering, der vil finde sted i løbet af den afsluttende proces, hvor vores empiriske fund vil blive sammenholdt med den eksisterende forskningslitteratur (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 49). Hertil vil vi ydermere påpege værdien af eksemplets kraft, da det lille udsnit, af højtuddannede tilflyttere i Thisted eller Skive Kommune vi undersøger, kan bruges til at fremlægge et konkret eksempel på, hvad der i deres tilfælde gør sig gældende, hvortil dette kan sammenholdes med lignede fænomener (Ingemann et al., 2018 s, 61).

Interviewet som metode

Til at indsamle specialets empiriske materiale har vi benyttet os af interviewmetoden, da denne giver os adgang til at indhente aktuel viden om de højtuddannede borgeres tanker og oplevelser i forbindelse med deres flytning til Thisted eller Skive Kommune (Tanggaard & Brinkmann, 2015, s. 31-32). Interviewmetoden muliggør således, at vi på baggrund af et forholdsvis begrænset antal borgere kan udarbejde en detaljeret og intensiv analyse (Tanggaard & Brinkmann, 2015, s. 32). Hertil er det dog vigtigt at være bevidst om, at de pågældende borgeres fortælling vil blive konstrueret ud fra de samtaleinteraktioner, som interviewene danner rammen for. Derfor skal der foreligge en vis opmærksomhed på, at bestemte spørgsmål vil medføre bestemte svar, hvorfor interviewmetoden ikke må anses som værende neutral og objektiv. Her vil vi i stedet forsøge at komme så tæt som muligt på borgernes oplevelser, og derigennem udforme et kohærent og teoretisk velinformeret tredjepersons-perspektiv på flytningen til yderområderne (Tanggaard & Brinkmann, 2015, s. 30-31).

Dette har vi praktiseret gennem otte narrative interviews af fire højtuddannede tilflyttere i hver af de pågældende kommuner. Det er således disse otte interviews, der vil danne det primære empiriske grundlag for specialets analyse. Her har vi valgt at udarbejde interviewene som semistrukturerede, hvorfor de derfor har været bygget op om en interviewguide med en række forhåndsbestemte temaer og tilhørende spørgsmål, hvor der stadigvæk var plads til at afvige fra dem eller komme med nye opfølgende spørgsmål i løbet af processen (Tanggaard & Brinkmann, 2015, s. 36). Derudover er der som sagt tale om narrative interviews, hvorfor der foreligger et stort fokus på borgernes fortællinger og historier. Her har vi forsøgt at fremkalde disse fortællinger ved hjælp af vores spørgsmål, men de kan også være opstået spontant i løbet af interviewet (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 209). Eksempelvis benyttede vi os af spørgsmålet: *Hvor har du boet i løbet af dit liv?* med den hensigt at få borgerne til at fortælle om deres bo- og livshistorie. Når borgerne først begyndte at åbne op for deres fortællinger, har vi været opmærksomme på ikke at afbryde, men i stedet lyttet og eventuelt komme med afklarende spørgsmål, og derigennem give borgerne plads til at udfolde deres historier (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 211). Hertil vil fortællingernes tidsperspektiv og 'storyline' også være centrale, da det er sammenhængen mellem fortiden, nutiden og fremtiden, der er meningsskabende for at kunne forstå borgernes tilflytning (Bo et al., 2016, s. 14). I forlængelse heraf har vi derfor spurgt ind til både borgernes fortid, nutid og fremtid. Her vil fortiden fremgå som den tid, der har fundet sted inden borgernes tilflytning til kommunerne, hvor nutiden vil være borgernes nuværende oplevelse af bostedet, imens fremtiden til sidst handler om de udsigter og planer borgerne har for deres bosættelse. Vi har således valgt at tage afsæt i den narrative interviewmetode, da denne giver os mulighed for at få et indblik i de otte højtuddannede borgers livsverden og hverdagsliv, samt deres tanker og overvejelser i forbindelse med deres valg af bosted i et yderområde.

Vi har valgt at foretage interviewene hjemme på borgernes egen bopæl, med undtagelse af to interviews der i stedet har fundet sted på de pågældende borgers arbejdspladser. Dette har vi gjort ud fra argumentet om, at det er mest givende at udføre narrative interviews i vante omgivelser, hvor informanterne føler sig trygge og godt tilpas (Horsdal, 1999, s. 107). Derudover giver dette ligeledes mulighed for at observere borgerne i deres hverdags omgivelser, hvilket kan medføre relevant viden, der kan anvendes i løbet af interviewprocessen. Eksempelvis boede en af de interviewede borgere i naturskønne

omgivelser, som personen løbende inddraget i sine fortællinger, og derigennem anviste og demonstrerede, hvad personen henviste til. Derudover vil de otte højtuddannede borgere optræde anonymt i specialet. Dette gør vi på baggrund af en forventning om, at borgerne dermed kan tale mere frit og ikke lader sig begrænse af, at de kan sammenholdes med deres udtalelser. Derfor vil informanterne i stedet få tildelt en række pseudonymer og derved blive omtalt med følgende navne: *Anders, Benjamin, Cecilie, Dennis, Eva, Freja, Gert og Helene*. Endvidere er der medtaget en række stamoplysninger såsom alder, fødested og uddannelsessted, hvilket senere vil blive illustreret i tabel 1.

Hertil har vi ligeledes udarbejdet samtykkeerklæringer, som alle deltagerne har skrevet under på, hvorved vi har sikret os, at vi må benytte os af de transskriberede interviews i specialet, samt at borgerne er informeret herom (Steensig, 2015, s. 339). Interviewene har en gennemsnitslængde på 48 minutter, hvorved vi på forhånd havde beregnet at interviewene ville have en varighed på omkring en time ud fra antallet af vores interviewspørgsmål, dog alt afhængigt af, hvor meget de forskellige informanter havde at fortælle. Vi anerkender dog det problematiske ved fastsættelsen af en bestemt tidsgrænse for narrative interviews, hvorfor vi havde medregnet en halv time ekstra tid at løbe på, for på den måde at sikre vi ikke var nødsaget til at afbryde eller skynde på informanternes fortællinger. Derudover havde vi yderligere sat tid af til en indledende og afsluttende samtale, hvorved der var plads til at konversere med eventuelle samlevere eller andre tilstedeværende (Horsdal, 1999, s. 107).

Udover de narrative interviews af de højtuddannede borgere, har vi også interviewet to kommunalt tilknyttede fagpersoner, der hver især arbejder med bosætningsområdet inden for en af de to pågældende kommuner. Disse er blevet foretaget efter de otte interviews af de højtuddannede tilflyttere og er dermed udarbejdet med inspiration fra nogle af de svar og fortællinger, borgerne kunne berette om. Hensigten med disse interviews var, at få en indsigt i, hvilke tiltag og initiativer kommunerne har inden for bosætningsområdet, samt hvilke processer og strategier, der ligger bag disse. Her spørger vi eksempelvis ind til deres branding og målgrupper med henblik på at klarlægge, hvorvidt de højtuddannede borgere er med i deres overvejelser. Dette gør vi for at få en bedre forståelse for, hvilke kommunale forhold, der eventuelt havde indflydelse på de højtuddannedes tilflytning og bosættelse i de pågældende kommuner. Disse interviews vil ligeledes være semistruktureret, men vil ikke tage afsæt i det

narrative perspektiv, da de i stedet vil være udformet som faktuelle interviews af fagpersoner. I den forbindelse er det afgørende at vi som interviewere er velinformerede om emnet, samt kan beherske fagsproget (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 206, 201). Dette har vi efterkommet ved at holde indledende møder med kommunerne, samt fået udleveret materiale om deres bosættningstiltag og initiativer, hvilket ligeledes har dannet grundlaget for vores spørgsmål og opbygning af den dertilhørende interviewguide.

Udvælgelse af informanterne

De otte højtuddannede borgere er blevet valgt på baggrund af en formålsbestemt udvælgelse, der skal være med til at sikre at de udvalgte informanter, som skal danne grundlaget for specialets empiriske materiale, vil bidrage med en indsigt i det der ønskes undersøgt (Ingemann et al., 2018, s. 166). I den forbindelse havde vi opstillet en række udvælgelseskriterier, som skulle sørge for at de pågældende informanter opfylder vores krav og dermed er anvendelige til at besvare vores problemformulering. Følgende tre udvælgelseskriterier har gjort sig gældende:

- Informanterne skal have gennemført en længere videregående uddannelse.
- Informanterne skal i forbindelse med uddannelsen have været bosat i en eller flere af de pågældende universitetsbyer: Aalborg, Aarhus, København, Odense, Esbjerg eller Roskilde.
- Informanterne skal efterfølgende være tilflyttet og have deres nuværende bopæl i Thisted eller Skive Kommune.

Vi har bestræbt os på at udvælge så mange forskellige informanter som muligt, da dette giver et mere nuanceret perspektiv (Ingemann et al., 2018, s. 168-169). Rent praktisk har dette dog kun kunne gøre sig gældende i en vis udstrækning, hvilket er illustreret i den nedenstående tabel 1, der viser en oversigt over de otte informanters stamoplysninger.

TABEL 1.

Skema over de otte informanternes stamoplysninger.

	<i>Bosted</i>	<i>Fødested</i>	<i>Uddannelsessted</i>	<i>Beskæftigelse</i>	<i>Køn</i>	<i>Alder</i>
Anders <i>Bilag 4</i>	Thisted Kommune	Silkeborg Kommune	Aarhus Universitet	Offentligt ansat	Mand	34 år
Benjamin <i>Bilag 5</i>	Thisted Kommune	Thisted Kommune	Aarhus Universitet	Offentligt ansat	Mand	26 år
Cecilie <i>Bilag 6</i>	Thisted Kommune	Aalborg Kommune	Aalborg Universitet	Offentligt ansat	Kvinde	27 år
Dennis <i>Bilag 7</i>	Thisted Kommune	Holbæk Kommune	Aalborg Universitet	Offentligt ansat	Mand	31 år
Eva <i>Bilag 8</i>	Skive Kommune	Favrskov Kommune	Københavns Universitet	Privat ansat	Kvinde	45 år
Freja <i>Bilag 9</i>	Skive Kommune	Odder Kommune	Københavns Universitet	Privat ansat	Kvinde	39 år
Gert <i>Bilag 10</i>	Skive Kommune	Holstebro Kommune	Syddansk Universitet	Pensioneret	Mand	64 år
Helene <i>Bilag 11</i>	Skive Kommune	Skive Kommune	Aalborg Universitet	Offentligt ansat	Kvinde	32 år

Som det fremgår af tabellen, er der mange af informanterne, som befinder sig inden for den samme aldersgruppe. På den anden side adskiller de sig også ud fra en række andre parametre, da alle informanterne er opvokset i forskellige kommuner på tværs af landet. Hertil har informanterne samlet set været tilknyttet fire forskellige universiteter og spænder over alderen 26 til 65 år, dog med en større overvægt af borgere i den yngre alder. Desuden har de otte informanter en ligelig kønsfordeling på henholdsvis fire kvinder og fire mænd, dog gør dette sig ikke gældende på tværs af kommunerne, da der forekommer en overvægt af kvindelige informanter i den ene og mandlige i den anden.

Derudover skal det også nævnes, at informanterne fra Thisted Kommune er bosat inden for det samme område, Klitmøller. Dette kan således skabe nogle vanskeligheder i forhold til sammenligningsgrundlaget med informanterne fra Skive Kommune, men eftersom vi tager afsæt i den enkelte informants fortælling og oplevelse af sit nabolag, finder vi dem stadigvæk anvendelige. Desuden rejser dette også et metodisk spørgsmål om, hvorvidt de fire informanter kan betragtes som tilflyttere til Thisted Kommune, og ikke kun Klitmøller. I den forbindelse vil vi referere tilbage til indledningen, hvor vi klarlagde, hvordan der foreligger en større tilflytning til Klitmøller, hvorfor vores lille udsnit af tilflyttere kan være et udtryk for denne tendens. Endvidere skal vi yderligere gøre opmærksom på, at Cecilie og Dennis danner par, hvoraf deres fortællinger vil indeholde overlappende temaer. Informanterne er blevet interviewet adskilt og dermed som to enkeltstående interviews, samt på baggrund af de samme præmisser som de andre informanter, hvorfor vi behandler disse interviews på lige vilkår med de andre. Dette gør vi ud fra argumentet om, at til trods for at de er flyttet til kommunen sammen, så kan denne bosættelse anskues på forskellige vis, hvoraf de nødvendigvis heller ikke behøver at dele det samme flyttemotiv og opfattelse af deres nabolag.

Vi har rekrutteret de otte højtuddannede informanter gennem vores to kontaktpersoner hos de pågældende kommuner. Her har vi udarbejdet et rekrutteringsopslag på baggrund af vores udvælgelseskriterier (se Bilag 3), som kommunerne har kunne sende ud og benyttede sig af til

at præsentere udgangspunktet for vores undersøgelse, samt orientere sig om, hvilke kandidater vi var interesserede i. Grundet vores begrænsede ressourcer og tid, bærer vores rekrutteringsstrategi præg af at udarte sig som en bekvemmelighedssampling, eftersom vi til en vis udstrækning har udvalgt vores informanter ud fra tilgængelighed (Bryman, 2012, s. 424). Dette har således resulteret i, at vi ikke har fået et lige så bredt udsnit af de højtuddannede tilflyttere end, hvad der metodisk set havde været mest givende. På trods af denne metodiske svaghed, vurderer vi dog stadigvæk vores otte informanter som værende acceptable, da de alle opfylder vores udvælgelseskriterier.

Interviewguiden

Som tidligere præsenteret har vi udarbejdet to separate interviewguides, hvor den ene henvender sig til de otte narrative interviews af de højtuddannede borgere, imens den anden er udarbejdet til de to faktuelle interviews af fagpersonerne fra Thisted og Skive Kommune. Begge interviewguides er vedhæftet som bilag (se Bilag 1 og Bilag 2). Interviewguiden til de otte narrative interviews skal anses som værende den centrale, da det som sagt er disse interviews, der udgør det empiriske grundlag for vores analyse. Interviewguiden er udarbejdet med afsæt i specialets problemformulering og er bygget op omkring en række overordnede temaer, der skal danne rammen for den mere operationelle del, som indbefatter de konkrete spørgsmål, som interviewet tager afsæt i. Her har vi udarbejdet syv temaer, hvoraf seks af dem er funderet på baggrund af vores teoretiske udgangspunkt og et syvende med henblik på kommunerne, der tilsammen skal sikre retningslinjerne for interviewene. De syv temaer er som følgende: *Bo historie*, *Den fysiske dimension af nabolaget*, *Den sociale dimension af nabolaget*, *Den symbolske dimension af nabolaget*, *Hverdagslivet*, *Mobilitet* og *Kendskab til kommunen*. Temaerne skal ikke anses som værende rettet mod separate teoretiske begreber og perspektiver, da der er flere af temaerne som gør sig gældende for flere af de anvendte teorier. Derudover har vi også lagt stor vægt på det narrative aspekt, hvilket ligeledes fremgår ved flere af temaerne. Hertil har vi udarbejdet en lang række spørgsmål, som vi har formuleret med henblik på at være mundrette og let forståelige, så de henvender sig til vores informanter og de samtaleinteraktioner, som vi forsøger at opstille gennem interviewet (Ingemann et al., 2018, s.

179). Eftersom selve interviewet forløber som semistruktureret, skal rækkefølgen på spørgsmålene kun ses som vejledende, da selve interviewprocessen har foregået mere flydende.

Derudover bliver interviewguiden indledt med en kort introduktion, som skal præsentere interviewets forløb samt undersøgelsens formål. Dette skal være med til at sætte rammen for interviewet og derigennem give informanterne et overblik over interviewets gang, samt de dertilhørende praktiske og etiske aspekter. Hertil sikrer vi os således, at informanterne er indforstået med, hvad de deltager i. Interviewguiden vil på samme vis blive afsluttet med en kort afrunding, hvor informanterne har mulighed for at stille opfølgende spørgsmål eller komme med yderligere tilføjelser. På den måde forsøger vi at skabe en god kontakt til informanterne og derved skabe fundamentet for et godt interview, der kommer begge parter til gode (Ingemann, 2018, s. 174, 176). Dette gør sig ligeledes gældende for den anden interviewguide til de to fagpersoner, der også vil blive indledt med en introduktion og afsluttet med en afrunding. Her er den på samme vis bygget op omkring en række overordnede temaer og dertilhørende spørgsmål. Her er temaerne og spørgsmålene som tidligere præsenteret udarbejdet med inspiration fra de foregående otte narrative interviews, samt det udleveret materiale om kommunernes bosætningstiltag og initiativer.

Transskribering

Interviewene er efterfølgende blevet transskriberet og vedhæftet som bilag (se Bilag 4 til Bilag 13). Her har vi benyttet os af to forskellige transskriberingsstrategier, hvoraf den ene er mere dybdegående og henvender sig til de otte narrative interviews, imens den anden til de to fagpersoner er udformet mere enkelt. Vi har udarbejdet de to transskriberingsstrategier for at sikre os, at de pågældende interviews vil blive transskriberet så konsistente som muligt. Hertil har vi ligeledes sørget for at transskribere interviewene kort tid efter de er foretaget, for på den måde at have de bedste forudsætninger for at kunne forstå alle sammenhængene og eventuelle indforståede bemærkninger (Tanggaard & Brinkmann, 2015, s. 43). Transskriberingen af de otte narrative interviews vil således fremgå forholdsvis detaljeret, hvor vi har transskriberet så ordret som muligt og derved holdt det helt tæt på selve interviewet, samt anført præcise tidsangivelser (Ingemann et al., 2018, s. 199). Dette har vi gjort for ikke at fordreje det sagte og derigennem ændrer på meningsindholdet. I den forbindelse skal der foreligge en vis

opmærksomhed på, at de transskriberede interviews kan optræde usammenhængende, da det talte sprog ofte forekommer som en talestrøm med ufuldendte ord og sætninger, hvor der løbende bliver vendt tilbage til tidligere uafsluttede pointer (Tanggaard & Brinkmann, 2015, s. 43). Dette betyder i mellemtiden også, at når interviewene fremgår i analysen, vil de optræde som let redigerede citater, for at sikre der ikke opstår forstyrrende og usammenhængende gengivelser. Ikke desto mindre vil der stadigvæk foreligge en stor opmærksomhed på ikke at fordreje og beskadige det sagte. Derudover har vi ligeledes medtaget toneleje og stemmевolumen i forbindelse med de situationer, hvor det har betydning for meningsindholdet, og vil blive illustreret med udråbstegn eller blokbogstaver. Hertil vil vi også inddrage lyde, såsom 'øhm' eller 'hmm', hvis det eksempelvis indikerer en tænkepause eller tvivl. Endvidere vil vi illustrere længere tænkepauser ved at indsætte tre punktummer i forlængelse af hinanden.

I forbindelse med transskriberingen af de andre to interviews af fagpersoner er der som sagt blevet taget afsæt i en mere enkel transskriberingsstrategi. Her vil der således ikke blive medtaget toneleje, stemmевolumen, ufuldendte ord eller andre lyde (Tanggaard & Brinkmann, 2015, s. 43). Dette har vi valgt at gøre, da disse interviews ikke skal analyseres og optræde i analysen. Derudover vil der være tale om mere faktuelle interviews, hvor der ikke er fokus på fortælling og historieaspektet, men derimod mere på de konkrete faktuelle oplysninger.

Kapitel 3: Teori

Med det følgende kapitel vil vi beskrive specialets teoretiske ramme, der vil tage afsæt i Paul Watts og Peer Smets præsentation af nabolagets forskellige karakterer, hvoraf vi særligt vil dykke ned i den symbolske og sociale dimension. I den forbindelse vil vi tage udgangspunkt i Mike Savages teoretiske perspektiv om det selvvalgte tilhørsforhold samt Robert J. Sampsons teoretiske begreb om kollektive mestring. Begge perspektiver tager således udgangspunkt i nabolaget, hvoraf den ene bidrager til en dybere forståelse af de symbolske betydninger, hvoraf den anden i stedet fremhæver de sociale mekanismer og relationer. De bidrager således med to forskellige vinkler og supplerer dermed hinanden, hvilket kan give en bedre og nuanceret forståelse af de højtuddannede borgeres bosættelse og etablering i yderområderne.

Paul Watt & Peer Smets - Nabolagenes tre dimensioner

Den britiske sociolog Paul Watt, seniorlektor på Birkbeck University, og den hollandske sociolog Peer Smets, adjunkt ved Vrije University, har bidraget med et centralt perspektiv inden for urbane studier. Watt og Smets tager afsæt i begrebet *neighbourhood*, der i det indenværende speciale vil blive oversat til den danske betegnelse *nabolag*, hvoraf de lader sig inspirere af den sociologiske forsker Talja Bloklands definition: “*a geographically circumscribed, built environment that people use practically and symbolically*” (Watt & Smets, 2014, s. 7). Her anvender de det til at forstå og forklare menneskers tilknytning til specifikke steder som de betragter som ‘meningsfulde’ (Watt & Smets, 2014, s. 7).

Ifølge Watt og Smets er et nabolag og beboernes tilknytningen dertil funderet på baggrund af tre centrale dimensioner, den henholdsvis fysiske, sociale og symbolske. Disse dimensioner er alle tæt forbundet og derfor svære at adskille fra hinanden, da de tilsammen udgør denne ideelle forståelse (Watt & Smets, 2014, s. 7). Her dækker den fysiske dimension over de materielle rammer af et nabolag, der er karakteriseret ved et lokalt afgrænset område, der typisk er placeret i et større byområde. Der er således tale om en fysisk lokalitet, hvor personer vælger at tilflytte og bosætte sig. Desuden findes der ikke nogen præcis angivelse af, hvor stort et nabolag bør

udgøre, da størrelsen på disse områder kan variere en del (Watt & Smets, 2014, s. 8). I forlængelse heraf påpeger Watt og Smets, hvordan et nabolag er mere end blot en simpel fysisk lokation, da det kan have en større betydning for dets beboerne, hvorpå de henviser til de to efterfølgende dimensioner (Watt & Smets, 2014, s. 8). Tages der afsæt i den sociale dimension, refereres der til de sociale relationer som gør sig gældende blandt nabolagets beboere. Hertil fremhæver Watt og Smets, at den sociale dimension er *“frequently linked to the concept of community, central which is ‘the idea that community concerns belonging’”* (Watt & Smets, 2014, s. 8), hvorefter begrebet *community* endda i flere tilfælde bliver anvendt som et synonym for nabolag. Derudover forstærkes denne dimension, når der opstår situationer, hvor beboerne har noget at miste, og derigennem går sammen for at beskytte eller forsvare deres nabolag (Watt & Smets, 2014, s. 8-9). Det tredje og sidste aspekt er således den symbolske dimension, der ligesom den sociale dimension refererer til, at et nabolag ikke kun skal forstås ud fra sin fysiske ramme, eftersom beboerne kan føle en særlig tilknytning dertil (Watt & Smets, 2014, s. 7). Ifølge Watt og Smets er den symbolske dimension karakteriseret ved de konnotationer som tillægges det specifikke nabolag (Watt & Smets, 2014, s. 9). Dette kan eksempelvis være i form af en bestemt historie eller fortælling, der er knyttet til nabolaget og som medfører en række særlige associationer. Her kan der være tale om et nabolag, der har et bestemt omdømme, som kan være af både positiv eller negativ karakter.

Mike Savage - Det selvvalgte tilhørsforhold

Den britiske sociolog Mike Savage, professor ved Manchester University, er på samme vis en central skikkelse inden for det urbane felt, der ligeledes centrerer sig om stedstilknytning, dog med fokus på globaliseringen og dens indvirkning på menneskers tilhørsforhold til steder (Savage et al, 2005, s. 9). Globaliseringen har medført et ophør af de traditionelle barrierer, der var forbundet med steder, hvorefter mennesket er blevet mere løsrevet fra det lokale. Her er verden blevet mere tilgængelig gennem kommunikation, information og transport, hvor det sociale liv ikke længere er fast forankret til enkelte steder, men er blevet mere mobilt, hvortil Savage fremhæver, at steder derfor må betragtes gennem lyset af globalisering (Savage et al,

2005, s. 3-4). Savage tager afsæt i den bourdieuske tradition og har i samarbejde med kollegerne Gaynor Bagnall, seniorlektor ved Liverpool John Moores University, og Brian Longhurst, professor ved University of Salford, udarbejdet et større empirisk studie af fire både økonomisk og kulturelt forskellige middelklassekvarter i den engelske by Manchester. Her blev der interviewet mere end 180 beboere hen over årene 1997, 1998 og 1999, som efterfølgende blev viderebearbejdet og sammenfattende i 2005 (Savage et al, 2005, s. 1, 11, 15-16).

Det omfattende studie beskæftigede sig blandt andet med, hvordan individer skaber stedstilknytning til et boligområde og hvorvidt de føler sig komfortable eller ej (Savage et al, 2005, s. 11). Her udviklede Savage og hans kolleger det teoretiske begreb *elective belonging*, der gennem dette speciale vil blive oversat til den danske betegnelse *det selvvalgte tilhørsforhold* (Savage et al, 2005, s. 103). Ifølge Savage er det selvvalgte tilhørsforhold, “... *the way that middle class people claimed moral rights over place through their capacity to move to, and put down roots in, a specific place which was not just functionally important to them but which also mattered symbolically*” (Savage, 2010, s.116). Det selvvalgte tilhørsforhold skal derfor forstås i spændingsfeltet mellem det praktiske og det symbolske, som har værdi for individet (Savage et al, 2005, s. 80, 103). Dette betyder, at individet i de fleste tilfælde ikke vælger sit bosted ud fra tilfældigheder, men i stedet som et resultat af en række parametre som gør, at området bliver nøje udvalgt på baggrund af individuelle strategiske og refleksive processer (Savage et al, 2005, s. 10).

Ifølge Savage udgør beboerne i et område to hovedgrupper, en gruppe af henholdsvis ‘lokale’ og ‘ikke-lokale’. Her består de lokale af dem, der er født og opvokset i området og dermed har en længere historisk tilknytning til stedet (Savage, 2010, s. 134). Denne gruppes følelse af tilhørsforhold til området er ikke givet på forhånd, da områdets karakter kan ændres over tid og løbende udvikles, hvilket kan resultere i, at beboerne oplever en følelse af, at deres sted er blevet spoleret. Det er derfor ikke en selvfølge, at denne gruppe vil føle sig hjemme i området (Savage et al, 2005, s. 52-53). Den anden gruppe af ikke-lokale, skal anses som værende en mere mobil gruppe, der overordnet indbefatter forskellige typer af tilflyttere. Her er det således

gruppen af tilflyttere, der medbringer nye opfattelser og værdier, som kan skabe forandringer af stedets identitet (Savage et al, 2005, s. 29-31). De tilskriver sig således en modernitet, hvor individet er nødt til at flytte og tilvælge steder for at tilegne sig en bestemt identitet og derigennem bekræfte, hvem de er (Savage et al, 2005, s. 52-53). Steder kommer derfor til at fungere som: "*sites for performing identities*" (Savage et al, 2005, s. 29), hvor individer anvender steder som en markør for den identitet de ønsker at blive tilskrevet. Dertil skal tilknytningen til steder forstås som en social konstruktion, hvor tilflyttere hele tiden vil forholde sig refleksiivt og kritisk vurdere egnetheden af deres nuværende bosted i forhold til andre områder samt, hvorvidt stedet er passende til deres sociale status (Savage et al, 2005, s.11-12). Hertil anvender Savages også udtrykket: "*dwelling in place*" (Atkinson, 2010, s.144), som refererer til, at tilflytterne vælger at blive fastboende i et bestemt område, hvoraf dette er forårsaget af, at stedet opfylder en række særlige behov og præferencer for individet (Atkinson, 2010, s.144)

Det selvvalgte tilhørsforhold omfatter derudover også, at individerne sammenkobler deres egen livsfortælling med valget af bosted, så der forekommer en meningsdannelse for individets beslutning. Mennesker der tilflytter et område uden relationer, men i stedet kan sammenkoble bosættelsen med deres egen fortælling, vil dermed være i stand til at føle et tilhørsforhold til området (Savage et al, 2005, s. 29). Ifølge Savages behøver denne følelsesmæssige tilknytning derfor ikke at være "*conferred by a history of long residence, or by being born and bred in a particular area, but are related to people mapping their own biography through identifying places dear to them*" (Savage et al, 2005, s. 103-104). Hertil påpeger Savage, at områder også indeholder bestemte forestillinger og fortællinger om det liv der leves (Savage et al, 2005, s. 207). På den måde er områdets fortælling en central del af personernes tilknytningen til nabolaget, da denne fortælling giver udtryk for en bestemt livsstil, som personerne gerne vil sættes i relation til (Savage et al, 2005, s. 207). Forestillingerne og fortællingerne om områderne er endvidere fundamenteret på baggrund af både individets forestillede og oplevet opfattelser af stedet (Savage et al, 2005, s. 107). Senere tilføjede Savage, at selvvalgt tilhørsforhold også indebærer æstetiske og etiske orienteringer til områder, hvorved individer

tilskriver disse orienteringer til deres livsfortælling og valg af bosted. Stedet udtrykker gennem sin lokalitet en unik identitet og stemning, som er vigtig for individet at tilkendegive for sin tilknytning. Her kan det æstetiske element komme til udtryk gennem naturområder eller arkitektur i området, som tiltaler individets præferencer. Imens omhandler den etiske orientering, hvilken moralske eller politiske forestillinger der kan være forbundet til området (Savage, 2008, s.151-152, 158-160).

Hertil tilføjer Savage, hvordan beboernes tilknytning til deres nabolag ikke nødvendigvis var betinget af sociale relationer: “... *people can feel ‘at home’ even when they have little or no contact with other local residents, and little or no history of residence in the area*” (Savage et al, 2005, s. 104). Ifølge Savage er beboernes tilknytning til området således ikke funderet på baggrund af social interaktion eller deltagelse i de lokale traditioner og normer, hvilket andre traditionelle opfattelser vil foreskrive. Tværtimod fremhæver Savage, hvordan: “*People’s relationships with neighbours are organised around an ethic of respectful distance. Rather, belonging does not require people to get involved in local community, but rather evokes attachments to distant places*” (Savage et al, 2005, s. 103). Ydermere viste undersøgelsen at der ikke nødvendigvis var en sammenhæng mellem familiære bånd i området og individets følelse af et tilhørsforhold (Savage et al, 2005, s 49). Det er derfor ikke givet på forhånd, at de sociale relationer har betydning individernes tilknytning til nabolaget.

Robert J. Sampson - Kollektiv mestring

Den amerikanske sociolog Robert J. Sampson, professor ved Harvard University, er særligt anerkendt for sine urbane studier, hvor han forsøger at bygge bro mellem litteraturen om social kapital og teorien om *neighbourhood effects*, der i det indeværende speciale vil blive oversat til *nabolageffekter* (Qvist & Jørgensen, 2022, s. 457-458). Han har tidligere været tilknyttet The University of Chicago, hvoraf meget af hans arbejde bærer præg af dette, samt hans store interesse for kriminalitet (Harvard.edu, 2023). Ifølge Sampson kan nabolag generelt defineres som: “*a variably interacting population of people and institutions in a common place*”

(Sampson, 2011, s. 228). Hertil tilføjede han yderligere, hvordan nabolag danner en form for mosaik af overlappende økologiske enheder, såsom boliger og gader, der kan variere i forhold til både størrelse, grænser og sociale organisatoriske funktioner. Hans definition skal forstås bredt og i kontrast til andre mere entydige definitioner, da han mener der *ikke* skal foreligge nogen 'korrekt' måde at definere et nabolag ud fra (Sampson, 2011, s. 228-229).

Sampson beskriver nabolagseffekter som værende både de direkte og indirekte effekter, det at være bosat inden for et specifikt nabolag, kan have for individuelle forløb og udfald, som eksempelvis mulighederne for uddannelse og job (Qvist & Jørgensen, 2022, s. 458). Hertil understreger Sampson, hvordan disse mekanismer og nabolagseffekter er svære at observere og undersøge rent praktisk, da de skal anses som værende teoretiske påstande (Sampson, 2011, s. 230). I forlængelse heraf introducerer han begrebet *collective efficacy*, som vi oversætter til den danske betegnelse *kollektiv mestring*. Her henviser Sampson til, at beboerne i et nabolag ikke kun skal have tillid og tiltro til hinanden, men også være villige til at handle til fordel for det der fremmer det fælles bedste, hvis det bliver nødvendigt (Qvist & Jørgensen, 2022, s. 458; Sampson, 2011, s. 232). Med andre ord betyder det, at det ikke er nok, at nabolagets beboere har en abstrakt forventning til eller nærmere forhåbning om, at de andre beboere er til at regne med. Beboerne skal også være klar til at handle på baggrund af det, der gavner fællesskabet, samt gensidig tro på, at deres naboer ligeledes vil det (Qvist & Jørgensen, 2022, s. 458; Sampson, 2011, s. 232). Derved dækker kollektiv mestring over to fundamentale mekanismer: en social sammenhængskraft, som refererer til 'kollektiv-delen' og den fælles forventninger til at udøve social kontrol, der her henleder til 'mestring-delen' (Sampson, 2012, s. 152).

Ifølge denne logik skal beboernes evne til at udøve social kontrol anses som værende en mekanisme, der kan være behjælpelig i forhold til udfordringer eller andre problematikker inden for nabolaget, som eksempelvis interpersonel kriminalitet (Sampson, 2012, s. 152-153). Dermed udgør den sociale kontrol beboernes egne muligheder for at involvere sig og fremme det sociale liv, der udspiller sig i nabolaget. Endvidere kan interaktioner mellem beboerne være med til at opbygge fælles normer og samhørighedsfølelser, hvor beboerne vil have tillid til hinanden samt en fælles forventning til, hvilken offentlig adfærd der bør gøre sig gældende indenfor det pågældende nabolag. Omvendt kan der også opstå situationer, hvor beboernes manglende interaktion kan resultere i mistillid og uenighed, hvor beboerne vil være mindre

tilbøjelige til at udøve social kontrol (Sampson, 2012, s. 153; Sampson, 2011, s. 232). I forlængelse heraf fremhæver Sampson, hvordan forskellige institutioner og frivillige foreninger sammen knytter nabolagets beboere, og derigennem bidrager til et større fællesskab, hvor beboerne løser opgaver og udfordringer sammen (Sampson, 2011, s. 233). Hertil understreger Sampson ligeledes, hvordan beboernes aktivitetsmønstre kan have en positiv indflydelse på den kollektiv mestring. Dette kan eksempelvis komme til udtryk ved placeringen af butikker, offentlig transport, restauranter eller børneinstitutioner, som er udslagsgivende for, hvornår og hvordan de forskellige beboere mødes og interagerer med hinanden. Den fysiske indretning af de rutineprægede aktiviteter og hverdagsmønstre tillader således, at der opstår en række sociale interaktioner i nabolaget (Sampson, 2011, s. 234).

Teoriernes rolle og anvendelighed

Specialets teoretiske ramme tager afsæt i en række perspektiver og begreber, der er udviklet i relation til urbane studier, og centrerer sig derfor om de forhold der gør sig gældende i de større byer. I den forbindelse finder vi det relevant at klarlægge, hvorfor disse på trods af deres urbane fokus alligevel er anvendeligt i forhold til vores case om yderområderne, med udgangspunkt i Thisted og Skive Kommune.

Storbyerne udgøres af mindre afgrænset nabolag, hvor disse skal anses som værende unikke enheder. Dermed konstitueres storbyerne af flere forskellige og varierende mikroområder, der tilsammen danner en helhed (Lund, 2019, s. 23). I forlængelse heraf argumenterer Rolf Lyneborg Lund for, at når større byområder skal forstås som en variation af mikroområder, kan denne logik også videreføres til arealer uden for storbyerne, og dermed også sætte i relation til landdistrikter, som ligeledes kan betragtes som unikke enheder af nabolag (Lund, 2019, s. 6, 65). Dermed tilslutter vi os Lunds argument om “... *that place is diverse and complex and that neighborhood research must account for the geographical difference between neighborhoods to fully understand the underlying mechanisms*” (Lund, 2019, s. 6). Ved at fokusere på disse mikroområder bliver det dog væsentlig sværere at genere kausale sammenhænge, men giver

derimod mulighed for at komme med mere præcise forklaringer på, hvilke forhold der gør sig gældende i landdistrikterne. På baggrund af dette kan nabolagslogikken fra storbyerne således udvides til også at gælde nabolag i yderområderne (Lund, 2019, s. 65).

Kapitel 4: Analyse

Det følgende kapitel vil indeholde specialets analyse, hvor vi vil undersøge, hvorfor højtuddannede borgere vælger at flytte til et yderområde, og hvilke forhold der har haft betydning for deres bosættelse og etablering. Her vil analysen være inddelt i to analytiske dele, hvor den første vil tage afsæt i den narrative tilgang, mens den anden vil være teoretisk funderet. Indledningsvis vil vi præsentere vores analytiske fremgangsmåde.

Den analytiske fremgangsmåde

Indledningsvis vil vi udarbejde en narrativ analyse, der skal udfolde de otte højtuddannede fortællinger om deres bosættelse i Thisted eller Skive Kommune. Denne analysedel vil derfor have et induktivt afsæt, hvor vi lader empirien komme først. Her vil vi således analysere de højtuddannedes livsfortællinger enkeltvis, hvor vi vil klarlægge fortællingernes plot og meningsstruktur. Dette vil vi gøre ved at dykke ned i de tidsperspektiver, der optræder i fortællingerne, og derpå konstruere en sammenhængende gengivelse af deres oplevelser og tanker i forbindelse med deres tilflytning. Her er det således sammenhængen mellem fortiden, nutiden og fremtiden, der er meningsskabende for at kunne forstå deres flyttemotiver, hvilket vi tidligere har uddybet i kapitel 2. På baggrund af den narrative tilgang kan vi derved belyse, hvilke motiver der ligger til grunde for deres bosættelse i en af kommunerne, samt hvorvidt deres bosættelse kan anskues som midlertidig eller mere permanent. Denne analyse del henvender sig dermed særligt til den første del af vores problemformulering.

I forlængelse af den narrative analyse vil vi efterfølgende udarbejde en teoretisk funderet analysedel to, hvor vi vil bruge den tidligere præsenteret teori som en forståelsesramme til at videre analysere de højtuddannedes fortællinger. Denne analysedel vil således have en deduktiv tilgang, hvor teoriernes rolle er at fortolke og forklare, hvad der ligger til grund for de højtuddannedes flyttemotiver, hvilket kan bidrage til en mere nuanceret forståelse af, hvilke forhold der har haft en betydning for de højtuddannedes tilflytning og bosættelse i en af de pågældende kommuner. Gennem de højtuddannedes fortællinger vil vi yderligere dykke ned i deres nabolag, hvor vi først tager afsæt i den symbolske dimension med udgangspunkt i

Savages perspektiv om det selvvalgte tilhørsforhold, for dernæst at udfolde den sociale dimension i forhold til Sampsons begreb om kollektiv mestring. Slutteligt vil vi lave en sammenstilling af de højtuddannedes fortællinger på tværs af de to kommuner, hvor vi vil udfolde, hvilke fællestræk og forskelligheder der gør sig gældende. Denne analysedel er således særligt rettet mod den sidste del af problemformuleringen.

Del 1: Den narrative analyse

Den rå og vilde natur i Thy

Anders er 34 år og bor til leje i et nyere byggeri i byen Klitmøller tæt ved Vesterhavet. Her bor han sammen med sin kone og deres lille søn på snart to år. Forinden havde de i en kort overgang boet i et sommerhus, for at afprøve om Thisted Kommune var et sted for dem, hvorefter de sidst på sommeren 2022 besluttede at flytte videre til den lejebolig, de i dag er bosiddende i. Oprindeligt er han fra Silkeborg området, og uddannet antropolog ved Aarhus Universitet, hvor han ligeledes er ved at færdiggøre sin ph.d. fra.

Anders er vokset op på et nedlagt landbrug, helt ned til Gudenåen, i en lille by lidt uden for Silkeborg. Hertil beskriver han, hvordan naturen var en stor del af hans opvækst:

“... [Jeg har] brugt naturen enormt meget, så tror jeg også, at [det er] en del af det, der får mig til at føle mig hjemme. Det er at kunne gå ud i naturen og ligesom finde den ro, det er også et vigtigt element for at jeg længere tid kan føle mig hjemme.” (Bilag 4, s. 10).

Efter gymnasietiden flyttede han sammen med en ven ind til Aarhus, hvor han i løbet af sin studietid flyttede lidt rundt blandt forskellige lejligheder på tværs af midtbyen (Bilag 4, s. 1). Han blev boende i Aarhus indtil for tre år siden, hvor han sammen med sin kone flyttede til Thisted Kommune. I starten var det hovedsageligt Anders' kone, der gerne ville flytte til området: *“Hun er fra Hanstholm og havde et ønske om at vende tilbage til området”* (Bilag 4, s. 2), hvortil han tilføjer: *“... da hun (...) begyndte at snakke om det, så var jeg sådan, ALDRIG I LIVET, JEG SKAL ALDRIG FLYTTE SÅ LANGT VÆK”* (Bilag 4, s. 2). Efterfølgende

begyndte hans holdning at ændre sig i takt med flere familiebesøg og et voksende kendskab til området, hvor det særligt var naturen, der begyndte at tiltale ham. Derudover havde Corona-pandemien også en indflydelse på deres beslutning om at flytte:

“... dengang Corona ramte og det blev mindre fedt at bo midt inde i Aarhus. (...) Hver eneste gang det blev fredag hoppede vi ind i vores lille [Volkswagen] UP og så kørte vi ud i naturen, og tit heroppe [til Thy]. Og så på et tidspunkt, så var vi bare sådan, skal vi ikke prøve at bo i naturen eller der hvor vi godt kan lide at opholde os og så kan vi altid tage til byen i weekenderne” (Bilag 4, s. 2).

Hvortil han yderligere forklarer: *“... tror bare vi var blevet træt af byen og så er [vi] sådan store friluftsmennesker, og var bare tiltrukket af at komme herop, hvor man kunne gå direkte ud i den vilde natur”* (Bilag 4, s. 3). Her havde han en særlig forventning til, at de skulle ud og bruge naturen, i form af blandt andet surfing og ture i skoven. I forlængelse hertil fremhæver Anders, hvordan naturen i Thisted Kommune skiller sig ud fra resten af Danmark, og at det netop er denne form for natur, der betager ham: *“... jeg sætter helt vild stor pris på vild natur og barsk natur, sådan lidt ødemark stemning eller hvad man skal sige. Og det synes jeg bare ikke helt man finder andre steder i Danmark.”* (Bilag 4, s. 7). Han er som tidligere nævnt selv vokset op i et område, der bød på naturskønne omgivelser, men naturen ved sit barndomshjem, beskriver han som værende mere rolig og harmonisk, hvilket står i stor kontrast til den mere rå og vilde natur i Thy.

På baggrund af dette vælger Anders og hans kone at flytte ind i svigerfamiliens sommerhus, for efterfølgende selv at købe et sommerhus i samme område. Her giver kommunen dem dispensation til at overvintre i sommerhuset, hvor de ved den næste vinter opholder sig i USA i forbindelse med hans ph.d. projekt (Bilag 4, s. 2). Herefter flytter de ind i den lejebolig, som de fortsat bor i nu. Her giver Anders udtryk for, at deres tilflytning i først omgang var en mulighed, grundet hans fleksible arbejde ved Aarhus Universitet: *“... vi (...) var i den privilegerede situation, hvor jeg jo sagtens kunne bo i Thy samtidigt med at jeg arbejdede i Aarhus, fordi jeg ikke behøvede at være på min arbejdsplads særlig tit”* (Bilag 4, s. 16). Dette gav Anders og hans familie fleksibiliteten til at afprøve tilværelsen i kommunen, inden de

valgte at blive boende mere permanent i området. Han påpeger dog, at beslutningen om at blive boende i Thisted Kommune ikke udelukkende var et nemt valg:

“... jeg har stadigvæk familie og venner i Aarhus (...) så der vil altid være en eller anden form for splittelse i mig (...). Jeg føler, at jeg har givet afkald på noget i Aarhus. Og så har jeg jo fået noget andet her” (Bilag 4, s. 3).

På trods af afsavnet til Aarhus, giver han udtryk for at være rigtig glad for at bo i kommunen, men at det i sidste ende er hans kone og søn, der giver ham følelsen af at være hjemme, hvorfor han ikke vil afvise, at de en dag muligvis flytter videre til en ny destination: *“Jeg tror jeg kunne bo hvor som helst med dem og så føle mig hjemme”* (Bilag 4, s. 10). Anders tilflyttede således, i første omgang, til Thisted Kommune, grundet hans kones ønske om at vende hjem til sit ophav. Med tiden begyndte området dog at tiltale ham mere og mere, hvoraf det særligt er kommunens rå og vilde natur, der var afgørende. Her beskriver han både sig selv og hans kone som friluftsmennesker, hvoraf corona-pandemien var med til at tydeliggøre hvilke værdier og præferencer, de som familie foretrækker ved deres bosted. Anders giver udtryk for, at netop naturen kan være med til at give ham en følelse af at være hjemme, men at det i det store og hele altid vil være hans familie.

Den hjemvendte Thybo

Den 26-årige informant Benjamin er uddannet ingeniør fra Aarhus Universitet. Han kommer oprindeligt fra Thisted, men flyttede i forbindelse med sit studie ind til Aarhus, hvor han boede sammen med sin kæreste, indtil de valgte at flytte tilbage til Thisted Kommune sidst på sommeren 2022. Her bosatte de sig i den lille kystby Klitmøller, hvor de lejer en lejlighed i et større boligkompleks i gåafstand til Vesterhavet.

Benjamin har haft hele sin opvækst i Thisted, hvor han efter sin gymnasietid valgte at flytte til Aarhus for at studere på universitet. Her boede han sammen med sin kæreste i fem år, hvoraf de i løbet af årene boede i flere forskellige lejligheder inde i Aarhus midtby (Bilag 5, s. 2). Hertil fortæller Benjamin, hvordan de i første omgang regnede med at blive bosiddende i

Aarhus de først par år efter deres uddannelse, men i forbindelse med, at hans kæreste fik tilbudt et job i Thisted Kommune, valgte de at flytte tilbage:

“... det var (...) mening, at vi faktisk skulle være blevet boende i Aarhus i sådan to år, men så fordi hun lige pludselig fik mulighed for at få et rigtig fedt job, og det lå lidt i kortene, at vi skulle herop på et eller andet tidspunkt, så flyttede vi herop” (Bilag 5, s. 2).

De havde således hele tiden haft til hensigt at vende tilbage til kommunen, hvoraf det var kærestens jobmulighed, der fremskynde processen: *“Det var (...) katalysatoren for, at vi flyttede herop så hurtigt”* (Bilag 5, s. 2). Hertil beskriver han, hvordan flytningen forløb relativt hurtigt, hvor han valgte at flytte tilbage sammen med sin kæreste, på trods af han endnu ikke havde fundet et job i området: *“Mit job kom jo først efter vi var flyttet herop”* (Bilag 5, s. 3). Det overordnede flyttemotiv skyldes, at informanten og hans kæreste gerne ville flytte tilbage til det område, hvor de voksede op og har deres tætteste familiære relationer: *“... at det lige er Thy, er (...) fordi, at vores familie er herfra og min kærestes familie er også heroppe fra. Så det har hele tiden lagt i kortene, at vi skulle herop, bare ikke lige (...) hvornår”* (Bilag 5, s. 3). Hertil giver han udtryk for at være glad for at være tilbage i sin hjemstavn, hvor han nu også har mere tid til at omgås sin familie:

“... [jeg er] tit sammen med familien, og det her med at gå fra at være studerende, hvor det tit var weekendarrangementer og meget tæt pakket (...), til, at man nu bare lige kan smutte forbi. Det gør jeg tit (...). Den her lidt mere laissez faire måde at være sammen med sin familie, det er dejligt. Det fylder også en del” (Bilag 5, s. 13).

Udover Benjamin er glad for at have sin familie tæt på, fortæller han også, hvordan der er flere af hans tidligere sociale relationer, der ligeledes er begyndt at vende tilbage til kommunen: *“... der er også et par stykker af mine kammerater, der er flyttet tilbage (...) og bor her, så det er en kæmpe fordel”* (Bilag 5, s. 9). Dette giver således et indtryk af, at informanten har en del sociale relationer og netværk i på tværs af kommunen.

At Benjamin og hans kæreste endte med at bo i netop Klitmøller, skyldes at der i området var

opført et nyt boligkompleks, hvor det var muligt for parret at leje en bolig: “... at det lige er Klitmøller. Det er nok mest på grund af boligen. At der var noget vi kunne leje og det var nyt og lækkert. Det er der ikke sådan super meget af heroppe” (Bilag 5, s. 3). Hertil fortæller Benjamin, hvordan placering af lejligheden ikke havde en større betydning, men at det afgørende lå i at det var i Thisted Kommune: “Havde den lejlighedsklump ligget i Vorupør eller i udkanten af Thisted så havde det nok bare været der [vi havde boet], men at det var Thy, var vigtigt, men hvorhenne i Thy var ikke så vigtigt” (Bilag 5, s. 7). Generelt giver Benjamin udtryk for, at han inden tilflytningen til Klitmøller ikke var yderligt begejstret for området, hvortil han også havde en række fordomme om stedet og den dertilhørende livsstil: “Jeg tænkte, at Klitmøller er et sted for (...) lidt [en] blanding af nogle snobber, og hippier, og nogle surfer i en stor ‘wuhuuu fest’” (Bilag 5, s. 11). Efter at have været bosat i området i snart et år, har han både fået bekræftet nogle af sine fordomme, men er også blevet positivt overrasket:

“På en eller anden måde er det også langt hen af vejen sådan det er, det er jo nogle typer som måske er mere åbne og sådan villige til fællesskaber, end man er andre steder i kommunen (...). Jeg var ikke helt med på, hvor mange sociale arrangementer, der egentlig var, (...) folk [er] gode til (...) at finde på alle mulige mærkelige ting. Det synes jeg virkelig kom bag på mig” (Bilag 5, s. 11-12).

Til trods for, at området alligevel har budt på flere fordelagtige aspekter, beskriver informanten, hvordan han dog ikke ser sig selv bosiddende i Klitmøller på længere sigt, men er derimod fast besluttet på at blive i Thisted Kommune: “[Vi bliver] nok ikke lige i Klitmøller, men i Thy i hvert fald, det helt sikkert (Bilag 5, s. 5). Benjamin lægger således ikke skjul på, at han ser sin bosættelse i kommunen som mere permanent, da han prioriterer at bo tæt på sin familie. Han er dog ikke helt afklaret om, hvor præcis i kommunen han ønsker at bo på den lange bane. Derudover fortæller han også, hvordan han er glad for sit nuværende bosted i Klitmøller, men at valget faldt på Klitmøller, skyldes primært det praktiske aspekt i form af nye tilgængelige lejeboliger.

Springbrættet for karrieren

Cecilie er 27 år og har boet hele sit liv nær Aalborg, indtil hun i starten af 2022 flyttede til Thisted Kommune. Her flyttede hun hen sammen med sin mand, hvor de nu bor i en ny lejlighed i byen Klitmøller, få kilometer fra Vesterhavet. Hun er uddannet ved Aalborg Universitet, hvor det var i forlængelse af hendes første job, hun valgte at tage springet og flytte til kommunen.

Cecilie er således født og opvokset i Aalborg området, nærmere bestemt Nørresundby. Hun har taget sin gymnasiale uddannelse inde i Aalborg midtby, hvor hun efterfølgende også boede imens hun studerede på universitet. Hertil fortæller hun, hvordan hun har en særlig forkærlighed for byen og betegner sig selv som en 'Aalborg pige' (Bilag 6, s. 2). Efter at have dimitteret fra universitet indledte hun en søgning efter sit første job som nyuddannet, hvor hun håbede på at finde et job nær Aalborg, i en af de omkringliggende nordjyske kommuner:

“jeg skulle jo bare lige finde et job i nærheden (...), så jeg søgte naturligt til de nordjyske kommuner, og hørte om nogen ville have mig. Så tager man til ene og får et afslag, og den anden og får et afslag, og den tredje og får et afslag, og fjerde og får et afslag. [Så jeg begyndte] at løbe tør for nordjyske kommuner” (Bilag 6, s. 2).

Efter at blive afvist adskillige gange, begyndte hun at genoverveje hendes muligheder, samt hvorvidt hun skulle udvide hendes søgning til også at indbefatte andre regioner, heriblandt både Sønderjylland og Københavnsområdet (Bilag 6, s. 2). Cecilie skulle således gøre op med sig selv, hvor langt hun var villig til at flytte efter et job. Hertil forklarer hun, hvordan hun havde håbet på at kunne blive bosiddende nær Aalborg, hvor hendes mand kort tid forinden havde fået arbejde, hvorved hun således var bekymret for, om han også var nødsaget til at skulle ud og lede efter et nyt: *“Hvad med hans job? For nu havde vi egentligt håbet han kunne beholde det her job længe. Det er jo det man gerne vil, (...) have noget ro på og noget erfaring” (Bilag 6, s. 2).* Kort tid efter åbnede der sig dog en mulighed i Thisted Kommune: *“Så blev jeg kaldt til samtale i Thisted, og havde en rigtig god samtale, og en rigtig god mavefornemmelse. Og (...) blev tilbudt [et] barselsvikariat på to år” (Bilag 6, s. 2).* I starten var det dog en midlertidig stilling, men hun blev efterfølgende tilbudt en fastansættelse. Under jobsamtalen kommer hun

kort ind på hendes mand og hans erhverv, hvortil der tilfældigvis også var en ledig stilling, der matchede hans profil:

“... jeg får hørt ved jobsamtalen, [i forhold til] min kæreste, om han også ville have et job, for de havde en stilling han kunne søge, og du ved han havde ikke mange dage til det. Så det hele blev lige pludseligt, du ved ‘bum bum bum’, okay! Vi flytter sgu herop!”
(Bilag 6, s. 2).

Det var således i første omgang ikke parrets hensigt at flytte til Thisted Kommune, men i forlængelse af, at Cecilies mand også fik tilbudt et job i området, valgte de at tage springet. I den forbindelse skulle parret finde et sted at bo, hvortil Cecilie fremhæver, at de specifikt var på udkig efter en lejebolig: *“Der er jo ikke nogen, der gider (...) gældsætte sig i en udkantskommune, uden du ved om du kan lide det (...) Så vi skulle finde noget man kunne leje og det måtte godt være noget, der så rimelig ud”* (Bilag 6, s. 3). På baggrund af dette, valgte parret således at bosætte sig i en lejebolig i Klitmøller, eftersom de ikke ønskede at forpligte sig til noget, før de havde set området an. At parret valgte at bosætte sig i netop Klitmøller skyldes, derved mulighed for at flytte ind i en lejebolig. Overordnet set giver Cecilie udtryk for, at hun er glad for at bo i området, men at hun samtidig også har et stort afsavn til Aalborg og byens mange muligheder (Bilag 6, s. 6). I forlængelse heraf beskriver hun, at hun har en følelse af, at hendes nye bosted ligger meget isoleret:

“...det [er] på alle måder (...) udkantsdanmark, og der er meget få funktioner, (...) du skal køre utroligt langt (...). Det der med at bilen fylder, og man nærmest er tvunget til at købe to biler her. At du ikke rigtig kan cykle nogle steder her og ikke rigtig kan gå nogle steder. Altså hele den her behagelige mobilitet (...). [Det] kan jeg godt have frustrationer over” (Bilag 6, s. 5).

Derudover fortæller Cecilie ligeledes, hvordan hun også længes efter sine familiære og sociale relationer i Aalborg, hvoraf hun bruger mange af sine weekender der: *“Hver tredje uge er vi i Aalborg”* (Bilag 6, s. 15). Hertil fremhæver hun, at det særligt er nærheden, og muligheden for at lave mere uformelle og spontane aftaler, hun savner:

“Hver gang mine veninder spørger om vi skal have en kaffe, bare lige (...) høre hvordan det går (...). Så skal jeg bruge tre timer bare på at køre (...), så bliver det sådan et stort ståhej (...) Så de der praktikaliteter og nærheden til familie og venner” (Bilag 6, s. 5).

Generelt lægger Cecilie ikke skjul på, at det stadigvæk er Aalborg, hun betragter som sit hjem, hvorfor hun heller ikke kan afvise, at de en dag flytter tilbage. På givende tidspunkt regner hun dog med at blive bosiddende i kommunen i en forholdsvis lang periode, grundet hendes arbejde, som hun sætter stor pris på: *“... jeg har det bedste job. Shit jeg har et godt job. Jeg kan få lov til så mange ting, jeg har en god leder, et fantastisk team (...). Det værdsætter jeg rigtig (...) meget”* (Bilag 6, s. 6). Det var således også jobtilbuddet, samt hendes mands, der var udslagsgivende for, at parret flyttede til kommunen, hvoraf det angiveligt ligeledes er hendes arbejde, der fastholder dem i området.

Det midlertidige bosted

Den 31-årige informant Dennis bor i en nyere lejlighed i den mindre by Klitmøller ud til Vesterhavet. Han flyttede til Thisted Kommune sammen med sin kone tilbage i foråret 2022 i forbindelse med, at hun søgte et job i området. Han er uddannet ingeniør ved Aalborg Universitet, hvortil han har boet det meste af sit liv i Aalborg Kommune.

Dennis er født på Sjælland i en lille by nær Holbæk, hvor han i en alder af seks år flyttede sammen med sin familie til Nordjylland. Her boede han lidt uden for Aalborg, indtil han var færdig med gymnasiet og flyttede ind til midtbyen, hvor han efterfølgende uddannede sig ved Aalborg Universitet. Udover at bo i Aalborg området, har han også kortvarigt boet seks måneder i København i forbindelse med et job, hvor han brugte meget af sin tid på at pendle

frem og tilbage mellem Aalborg og København (Bilag 7, s. 2). I forbindelse med, at hans kone fik arbejde i Thisted Kommune, undersøgte de i første omgang, om det var muligt at bosætte sig i en by, der var placeret mellem Thisted og Aalborg, så han kunne beholde sit daværende job:

“... [hun] fik et job herude. Så var vi sådan lidt. Jeg [havde] et job i Aalborg og hun havde et job herude, og så skulle hun (...) vælge. (...) så kiggede vi, ligesom om der var nogen byer, man kunne bo midt imellem. Det var der ikke rigtigt. (...) så fik jeg et opkald fra min nuværende chef, der tilbød et job. Og så var vi sådan lidt, så prøver vi at give det et skud” (Bilag 7, s. 2).

Efter selv at få tilbudt et job i området vælger Dennis og hans kone således at flytte til Thisted Kommune, hvor de bosætter sig i en nyere lejlighed i Klitmøller. Grunden til at de valgte netop dette område i kommunen skyldes udelukkende, at Klitmøller tilbødte en række nyopførte lejemøbler. Her havde de tidligere været bosat en ældre lejlighed inde i Aalborg, hvorfor de nu var på udkig efter noget nyere: *“Nu havde vi lige boet i noget gammelt, så vi ville prøve noget nyt” (Bilag 7, s. 2)*, hvortil han yderligere tilføjer: *“... altså vi har jo også valgt det ud fra, at der flyttede mange ind på en gang og der var mulighed for at skabe nogle relationer, fordi alle er jo lidt nye” (Bilag 7, s. 2)*. Muligheden for at danne nye sociale relationer havde derved også en indflydelse på deres overvejelser i forhold til netop dette bosted. Derudover havde han også den omkringliggende natur med i sine tanker, dog i mindre grad:

“... vi valgte jo det her, primært fordi vi kunne få lejemøbler her. Men ellers så kiggede vi (..) også på, hvilken natur der var. Det gik vi faktisk meget op i, så det er faktisk også lidt en skuffelse, at vi ikke kommer ud og bruger det” (Bilag 7, s. 6).

Dennis har dog senere hen erfaret, at den omkringliggende natur ikke har en lige så stor betydning, som han i første omgang havde forventet: *“Til min jobsamtale der (...) [tog jeg] vandre sko med, og vi kørte bagefter [ud] og gik herude og sådan nogle ting. Der var derfor også en forventning om, at vi skulle bruge naturen mere end vi gør” (Bilag 7, s. 2)*. Her tilføjer han yderligere:

“... altså jeg bruger egentlig ikke området så meget, så [jeg] kunne jo egentlig bo rigtig mange steder. Vi surfer ikke, og det er jo det primære herude. Ellers plejer vi jo at prøve at gå nogle ture, men der er faktisk lidt langt ud til, hvis man skal ud og gå, så skal man sætte sig ind i en bil (...). Så er det jo lige fedt, om man bor her eller alle mulige andre steder. Jeg er glad nok for at bo her, men jeg kunne bo mange steder og have samme glæde” (Bilag 7, s. 2).

Herudover fortæller Dennis også, at den type natur, der findes i Thisted Kommune og ved Vesterhavet, ikke umiddelbart giver ham et positivt indtryk: *“Det jo grantræer og hede. Der kommer ikke blomster. Der sker ikke alverdens. Det er lidt trist på en eller anden måde” (Bilag 7, s. 4),* hvortil han yderligere forklarer: *“Det overrasker faktisk, at det ikke skifter hen over sæsonen, om det er vinter, forår, efterår [eller] sommer. Det ligner hinanden” (Bilag 7, s.4).*

Dennis fortæller også, hvordan han bruger mange af sine weekender i Aalborg, hvor han besøger sin familie eller andre sociale relationer: *“... de ture vi tager er i høj grad til Aalborg. (...) vi [har] jo lige været i Aalborg her i påsken, og vi skal jo sådan set også derop, her på fredag. Så det tager jo meget tid” (Bilag 7, s. 11).* Hertil uddyber han: *“I starten var jeg en gang i måneden hjemme og besøge mine venner og familie. Jeg vil gætte på, at jeg er i Aalborg en ud af tre weekender nu” (Bilag 7, s. 12).* Her omtaler Dennis også stadigvæk Aalborg som værende ‘hjemme’, hvortil han heller ikke lægger skjul på, at han ikke ser sig selv og hans kone bosiddende her i fremtiden:

“... hvis jeg skal være ærlig, så nej, det gør jeg ikke. Nu er man jo i den alder, hvor man tænker på børn, og man kan bare høre, at der er mange kollegaer, der synes det er (...) hårdt og de får endda hjælp. Ja okay, vi sidder helt alene herude (...) det bliver bare sådan lidt uoverskueligt på en måde. Så savner man også sine venner. Bare det at kunne være lidt ‘casual’ med sine venner, hvor det hele ikke skal være over planlagt to måneder ud i fremtiden” (Bilag 7, s. 3-4).

Generelt giver Dennis udtryk for flere forskellige aspekter, der indikerer hans nuværende bosted som midlertidig. Hertil fremhæver han især sine sociale relationer i Aalborg. Både han og hans kone har nær familie i Aalborg og omegn, hvor han blandt andet i forbindelse med

fremtidsplaner om børn, finder det uoverskueligt være bosat i Thisted Kommune. Motivet for tilflytningen skyldes udelukkende hans konens ansættelse og hans egen stilling, da det ikke er givet, at parret havde tilvalgt kommunen, hvis ikke Dennis også var blevet tilbudt et job, da de muligvis havde prioriteret at pendle.

Tjeklisten der blev opfyldt

Den 45-årige informant Eva bor sammen med sin mand i et parcelhuskvarter i den mindre by Glyngøre tæt på Limfjorden. Her bor de sammen med deres to børn, en datter på snart 14 år og en søn på otte. De flyttede til Skive Kommune tilbage i vinteren 2022, hvor de købte deres parcelhus. Eva er oprindeligt fra en lille by, lidt nord for Århus, hvor hun er født og opvokset. Her boede hun indtil hun havde færdiggjort gymnasiet, hvor hun efterfølgende flyttede hjemmefra for at uddanne sig indenfor skovbrug.

Eva flyttede således for første gang i forbindelse med hun skulle starte på sin videregående uddannelse: *“Dengang indgik der praktik i uddannelsen, før man overhovedet startede i København, så var vi ude og arbejde i skoven i et år, så jeg flyttede til Vrøgum i Vestjylland sammen med en makker”* (Bilag 8, s. 1). Efter dette flyttede hun videre på kollegie inde på Frederiksberg, hvor hun var bosat, indtil hun var helt færdig med uddannelsen og kunne kalde sig cand.silv. Under sin studietid blev hun også kæreste med sin nuværende mand, som sideløbende læste på Aalborg Universitet. Hertil fortæller Eva, hvordan de efterfølgende flyttede sammen til Aalborg Kommune grundet hendes mands job: *“... vi var færdige cirka samme tid og han fik arbejde først og så blev det Nørresundby”* (Bilag 8, s. 2). De blev boende der i nogle år, for dernæst at købe deres første hus i en lille by i Aalborg Kommune, hvor de var bosat indtil de til sidst besluttede sig for at flytte til den lille by Glyngøre i Skive Kommune. Hertil fortæller Eva, hvorfor de valgte netop Glyngøre:

“[Vi] havde sådan en tjekliste. Ting vi gerne ville have opfyldt. Og øverst stod, at vi gerne ville tættere på noget vand. Vand der kunne bruges til at svømme i, og til at ro kajak i. God vandkvalitet og lækre omgivelser” (Bilag 8, s. 2).

Her fortæller Eva, at det særligt var ønsket om et bosted tættere på naturen og godt badevand, der spillede en afgørende rolle for, hvorfor de flyttede til kommunen, hvortil hun fremhæver: *“... men det var ønsket om at flytte lokation der drev os”* (Bilag 8, s. 2). Eva giver således udtryk for, at den primære motivation for at flytte, i første omgang skyldes, et ønske om at skifte deres bopæl i Aalborg ud med noget nyt. Dernæst kom der en række mere praktiske aspekter, der ligeledes havde en indflydelse på valget af bosted:

“Vi har to børn. Så det skulle gå op i forhold til skoler og fritidsaktiviteter. Og vores arbejde. Jeg havde lige en snak om, at jeg kunne få lov til at arbejde hjemmefra, fordi mit arbejde er i Aalborg eller Aarhus. Da alt ligesom var gået op, så købte vi huset” (Bilag 8, s. 2).

Udover det særlige ønske om at bo tæt på vandet, da hele familien nyder at bade og dyrke vandaktiviteter, ligger der også et praktisk aspekt i dette, grundet hendes mands egen virksomhed som kajakinstruktør. Desuden havde hverken Eva eller hendes mand nogle forudgående sociale relationer i Skive Kommune og omegn, da deres primære sociale relationer er centreret omkring Østjylland (Bilag 8, s. 3). Her bestod deres kendskab til området i, at de tidligere havde besøgt stedet i forbindelse med ferier: *“Vi har været herude nogle sommerferier og oplevet den der sommerstemning”* (Bilag 8, s. 9). Derudover kendte Eva også, på baggrund af hendes arbejde, til nogle af kommunens skov og naturområder, samt grønne miljøprofil, hvilket ligeledes havde en positiv indvirkning:

“... hvis vi skal tage de større briller på. Så [laver] Skive Kommune lidt mere aktive indsatser på det grønne område. Bæredygtighed. Vedvarende energi. Det tiltalte os også, at de var lidt fremme i skoene på det område. Noget af det vi hæftede os ved [var], at det var en kommune, der ville noget og ligesom havde en profil” (Bilag 8, s. 9).

At valget faldt på et område i Skive Kommune, skyldes således flere forskellige årsager, hvoraf den afgørende del lå i, at de gerne ville flytte fra deres bosted i Aalborg Kommune hen til et nyt område, der samtidig havde de efterspurgte naturområder. Eftersom både Eva og hendes mand primært arbejder hjemmefra, giver dette dem en særlig geografisk mobilitet, hvor deres valg af bosted ikke er afhængig af en bestemt afstand til deres arbejdspladser. Dette har derved

muliggjort, at de kan søge mere bredt efter potentielle bosteder, der opfyldte deres præferencer og livsstil. Derudover ser Eva ikke en begrænsning ved at være bosat længere væk fra deres familiære relationer, hvilket ligeledes øger deres mobilitet.

Bokollektivet ude på landet

Freja er 39 år og flyttede til Skive Kommune i starten af 2022. Her bor hun på en lille gård nær Thise, der ligger i landlige omgivelser og i første række ned til Limfjorden. Gården er ejet af et vennepar, hvor hun som del af det mindre bofællesskab lejer to værelser sammen med sin toårige datter. På gården bor de sammen med venneparret, bestående af en kvinde og en mand, samt deres yngre tvillingepar. Hun er opvokset i Odder, lidt syd for Aarhus, hvor hun boede de første 22 år af sit liv.

Hun flyttede i første omgang fra Østjylland for at starte på højskole og efterfølgende for at påbegynde sin videregående uddannelse på Københavns Universitet. Her boede hun i fem år på det større kollegium, samt tre år i et bofællesskab i Kastrup. Hertil fortæller Freja ydermere, hvordan hun i løbet af sin studietid, og i forbindelse med sin ph.d.-afhandling, har haft en del udlandsophold, hvor hun blandt andet har boet i Kenya, Tanzania og Ghana i en varighed af cirka tre måneder af gangen (Bilag 9, s. 1-2). Efter at have færdiggjort sin kandidatgrad, samt tilhørende ph.d., flyttede hun væk fra Københavnsområdet og videre til øen Als i Sønderjylland, hvor hun sammen med en række venner startede en ny efterskole:

“... jeg synes det var et mega fedt koncept, som nogle af mine venner havde gang i. Der havde jeg lyst til at være med. Og det gjorde også, at min daværende kæreste, som var englænder, havde mulighed for også at flytte [med] ” (Bilag 9, s. 2).

Her boede hun i et par år, for bagefter at flytte tilbage til Aarhus området, hvor hun blev tilbudt et nyt job. I første omgang var det kun meningen, at hun skulle bo her i en kortere periode, men da hende og hendes daværende kæreste gik fra hinanden, samtidig med der opstod endnu en ny arbejdsmulighed, besluttede hun sig for at blive:

“... [jeg] blev lidt overrasket over (...) det var alligevel rart at komme tilbage til Østjylland faktisk. Jeg var sådan lidt, nu havde jeg været mange steder henne (...) Det var egentlig meget dejligt i Aarhus. Så det føltes virkelig som at komme hjem, da jeg flyttede tilbage (...) Og her har jeg så boet fra 2017 indtil for halvandet år siden. Og fået mit barn der” (Bilag 9, s. 2).

Freja endte således med at bo i Aarhus i fem år, for derefter at flytte til Skive Kommune, hvor hun i dag er bosat. I den forbindelse havde hun stadigvæk mulighed for at beholde sit job i Aarhus, da hun kunne arbejde hjemmefra det meste af tiden. Hun beskriver selv, hvordan det var ved et tilfælde, at hun endte med at flytte til netop dette område: *“... det er sådan ret tilfældigt for (...) [dem] som har den her (...) familiegård (...) de kommer også fra et bofællesskab og synes det var en mærkelig overgang fra at have boet mange år i bofællesskab til bare at skulle være dem selv” (Bilag 9, s. 2-3).* Hvortil hun tilføjer:

“... Og så da jeg blev alene med min etårige pige. Så var de sådan lidt (...) du kunne jo også [flytte herhjem] (...) Så tog vi springet herop. Og det lidt skøre er så, at ham jeg har fået barnet med, det sådan en meget moderne ‘venne-konstellations ting’, han bor også heromkring (...) Så måske (...) skulle jeg lige give Skive en chance” (Bilag 9, s. 3).

Generelt havde Freja et godt indtryk af Skive området inden tilflytningen og fremhæver, hvordan hun: *“... gennem årene [har] mødt sindssygt mange søde mennesker fra Skive” (Bilag 9, s. 3),* samt har en del sociale relationer og bekendtskaber i området. Hendes nuværende bosted, ude på gården, udløber til sommer, men hun har allerede en fastlagt plan om at flytte ind til Skive midtby, hvor hun har købt en andelslejlighed i et større bofællesskab. Freja giver således udtryk for, at hun har tænkt sig at blive boende i kommunen, hvortil hun fastslår: *“Så nu bliver vi sku her. For nu skal [min datter] gå i skole i Skive. (...) vildt nok. Hun bliver Skibonit” (Bilag 9, s. 3-4),* hvortil hun forklarer:

“... jeg har nemlig lavet en aftale med ham, jeg har barn med, [om] at vi skal slå os ned, fordi ellers bliver det for kompliceret. (...) Så jeg bliver nødt til at være maks en time i bil væk fra [ham]. Så nu har jeg sat mit kryds i Skive. (...) det er en stor beslutning for mig, eftersom jeg har rejst meget og været vant til at kunne bo hvor som helst” (Bilag 9, s. 6).

I den forbindelse fortæller hun også, hvordan hun har haft en følelse af at skulle vælge mellem to forskellige retninger: “... *for mig var det virkelig det her ‘landliv’ sammen med mine venner eller tilbage til mit netværk og familie, som stadigvæk bor i Østjylland*” (Bilag 9, s. 3). Her giver hun udtryk for, at hun har skulle vurdere, hvilken måde hun vil leve sit liv. Det handler således om, hvorvidt hun vil vende tilbage til Østjylland eller om hun skal prioritere sin nye tilværelse i Skive Kommune. Generelt bærer Frejas fortælling præg af, at hun gennem tiden har rejst og boet mange forskellige steder. Her har langt de fleste af hendes bosteder været forholdsvis kortvarigt, hvoraf hun har været bosat det samme sted i højst fem år, hvis vi ser bort fra hendes opvækst i Østjylland. Det er først efter hun flytter tilbage til Aarhusområdet og får sin datter, at hun begynder at overveje at finde et mere permanent bosted, i takt med at hun påbegynder en ny livsfase, der centrerer sig om hendes datter. Hun beskriver selv tilflytningen til Skive Kommune som en tilfældighed, men at den primære årsag skyldes hendes sociale relationer i form af nære venner.

De nye muligheder som pensionist

Den 64-årige Gert er født i Holstebro, men har haft det meste af sin opvækst nær Odense. Han bor i dag sammen med sin mand på en større landejendom lidt uden for Glyngøre i Skive Kommune, som han flyttede til i forbindelse med sin pension i efteråret 2022. Han har tidligere arbejdet som gymnasielærer, hvor han underviste i fransk, latin og græsk oldtidskundskab.

I den tidlige barndom boede Gert i Holstebro, hvorefter han sammen med sin familie flyttede videre til en lille forstad til Odense. Her boede han imens han gik på gymnasiet og begyndte på Syddansk Universitet, hvor han efterfølgende flyttede ind til Odense midtby for at bo på kollegie. Efter at have færdiggjort sin uddannelse, får han sit første gymnasielærerjob på Fyn, hvor han også har mulighed for at tage sit pædagogikum. Gerts efterfølgende bosteder bærer præg af, hvilke gymnasielærer jobs, der melder sig. Her bor han i en kortere periode nær Ringkøbing, hvor der var et midlertidigt deltidsjob ledigt: “... *det var bare i fransk, så jeg havde jo ikke en fuldtidsstilling. Det var en kvote ansættelse og så supplerende dagpenge*” (Bilag 10, s. 1-2). Bagefter flytter han videre til Thisted, hvor der ligeledes dukkede en jobmulighed op:

“... der var jeg så i to år (...) [men] på grund af den der gymnasiereform, så var det svært at få timer nok, men der blev en mulighed på Fjerritslev gymnasium og der var rektor så venlig og skrue det sammen så der var en fuld stilling. Men [stadigvæk] ikke en fast stilling” (Bilag 10, s. 2).

Gert blev boende i Fjerritslev i tre år, før han, i forlængelse af et sygdomsforløb og i mangel på en fast stilling, flyttede tilbage til Odense, hvortil han tilføjer:

“... jeg (...) fik nogle timer på Nyborg gymnasium og blev undervisningsassistent på Odense Universitet, men efter et år så ringede min rektor fra Fjerritslev [og sagde], at nu havde han altså en fuldtidsstilling til mig, og om jeg så ikke ville tilbage” (Bilag 10, s. 2).

Han flyttede således igen til Fjerritslev, hvor han boede i lige knapt ti år og løbende vekslede mellem at arbejde på gymnasiet i Fjerritslev og et andet inde i Aalborg. Sideløbende flyttede hans forældre ligeledes op til Nordjylland, hvilket også havde en indvirkning på hans længerevarende bosætning i Fjerritslev: *“... [jeg synes] ikke, at jeg kunne være bekendt, efter min far var død, at flytte langt væk. Min mor var blevet alene. Da jeg så mødte [min mand], så (...) [lå Fjerritslev] jo midt i mellem” (Bilag 10, s. 2).* Efter han lod sig pensionere flyttede han dog hjem til sin mand på landejendommen lidt uden for Glyngøre. Generelt har Gerts bohistorie centreret sig om hans erhvervsliv, hvor hans forskellige arbejdspladser har været bestemmende for, hvor i landet han har været bosat, samt hvor længe bosættelsen har gjort sig gældende. Det var først i forlængelse af, at han trak sig tilbage fra arbejdsmarkedet, han valgte at flytte sammen med sin mand, som han giftede sig med nogle år forinden: *“... vi har jo boet to steder, og da jeg stoppede, så var det det jeg så allermest frem til (...), at vi kunne bo et sted. (...) [nu havde vi] boet adskilt i ni år” (Bilag 10, s. 3).* At valget faldt på Skive Kommune, skyldes udelukkende, at det var der hans mand var bosat: *“... jeg valgte det af hensyn [til min mand] (...) det er ham der har valgt stedet (...) det her sted betyder utroligt meget for [ham]. Og jeg var ikke så knyttet til stedet i Fjerritslev, at jeg ikke kunne flytte” (Bilag 10, s. 3).* Gert er således flyttet til Skive Kommune grundet et ønske om at bo sammen med sin mand, hvoraf selve lokationen ikke har nogen betydning. Hertil er det fratrædelsen af arbejdsmarkedet, der skaber

den overvejende anledning for tilflytningen og dermed øger hans mobilitet, hvoraf hans tidligere bosteder har været meget styret af, hvilke gymnasielærer jobs der meldte sig.

Genopdagelsen af Skive Kommune

Den sidste informant Helene er født og opvokset i en mindre by i Skive Kommune. Hun er 32 år gammel og har en tværfaglig kandidat inden for humaniorafagene fra Aalborg Universitet. Hun har over flere omgange været flyttet tilbage til kommunen, hvoraf den seneste tilflytning var i sommeren 2022. Her købte hun et hus med udsigt ned til Limfjorden, i den lille by Rødding, sammen med sin norske kæreste.

Hun fortæller indledningsvis, at hun oprindeligt er fra Skive Kommune og har haft sin opvækst i en af nabobyerne til hendes nuværende bosted. Helene tog ligeledes sin gymnasiale uddannelse i Skive, hvor hun efterfølgende brugte et sabbatår i Norge for bagefter at tage på højskole. Det var først i forbindelse med sin videregående uddannelse, at hun for alvor flyttede væk fra kommunen. Hertil beskriver hun, hvordan hendes valg stod mellem Aarhus Universitet og Aalborg Universitet, hvoraf hun bevidst valgte at flytte til Aalborg for at lægge afstand til Skive:

“... [Skive], det er jo bare det værste i verden. Det er da bare så pisse kedeligt. Så jeg skulle jo væk. Jeg skulle ikke opleve Skive 2.0 og det var Aarhus lidt, for alle fra Skive tog til Aarhus, så jeg ville lidt noget andet. Så jeg tog til Aalborg og var rigtig glad for at være der” (Bilag 11, s. 2).

Efter at have færdiggjort sin kandidat overvejede hun kortvarigt at påbegynde en ph.d., men endte med at springe fra, da hun fandt det for besværligt inden for humaniorafagene. I stedet besluttede hun sig for at søge en række forskellige jobs, heriblandt en stilling som gymnasielærer i Skive, hvortil hendes første tanke var: *“Det gider jeg ikke, men et eller andet skulle det jo blive til og så søgte [jeg] det og fik det. Og tænkte, nåh vi prøver (...) det er jo bare et springbræt til noget andet”* (Bilag 11, s. 2). I første omgang flyttede hun ikke tilbage til Skive Kommune og endte i stedet for i Holstebro, hvortil Helene forklarer: *“... det var ikke (...) helt fast med den kæreste [jeg havde dengang], så måske jeg skulle (...) ud og møde andre.*

Og jeg gad ikke møde nogen i den by, hvor jeg havde elever (...) så jeg boede et år i Holstebro" (Bilag 11, s. 2). Efter en kort periode i Holstebro flyttede hun hjem til sin daværende kæreste i Brønderslev, hvor hun i et halvt år pendlede halvanden time frem og tilbage til sin arbejdsplads i Skive. Dette holdt dog ikke i længden, hvorfor hun til sidst besluttede sig for at flytte til Skive Kommune:

"... og så var det som om, at det hele faldt på plads, fuldstændigt. Det var så sjovt at (...) genopdage sin by (...) som voksen. (...) Som ung, så ser du jo ikke, når der er noget skov og [at] der er en fantastisk rute om fjorden (Bilag 11, s. 2).

I forbindelse med, at Helene er ved at finde sig til rette i kommunen, møder hun sin nuværende norske kæreste, hvoraf de beslutter sig for at flytte til Norge. Her bor de i et års tid, hvorfor hun var nødsaget til at sige sit job op som gymnasielærer: *"... jeg håbede på at få noget orlov, [men] det kunne jo så ikke lade sig gøre"* (Bilag 11, s. 3). De var glade for at bo i Norge, men valgte på trods af dette alligevel at flytte tilbage til Skive Kommune, hvor Helene fik mulighed for at genoptage sit tidligere job som gymnasielærer. Her boede de i første omgang i et sommerhus, indtil de besluttede sig for at købe et hus i den nærliggende by Rødding: *"Vi var jo fuldstændigt forelsket i huset og virkelig glade for placeringen..."* (Bilag 11, s. 5), hvortil hun fremhæver, at det særligt var udsigten over fjorden der afgjorde huskøbet. Et andet aspekt, der har haft betydning for Helenes bosættelse i kommunen er, at hendes kæreste ligeledes har fået et godt job i nærheden. Han er på samme vis højtuddannet, og er tilknyttet GreenLab Skive, hvor han har mulighed for at arbejde med bæredygtighed, som er det felt han interesserer sig for. Derudover nævner hun også sine familiære relationer som et afgørende parameter, samt den identitet hun forbinder med sin opvækst i området:

"... jeg har altid lagt sindssyg meget identitet i at komme fra Salling. (...) På en eller anden måde har egnen fyldt rigtig meget for mig, også selvom jeg ikke havde tænkt, at jeg (...) skulle bo her, men så gav det jo sindssyg god mening lige pludseligt..." (Bilag 11, s. 4-5).

Helene tilskriver således, det at bo i Salling, en helt særlig betydning, til trods for, at hun i starten ikke regnede med at flytte tilbage. Motivet for tilflytningen skyldes i første omgang hendes arbejde på gymnasiet i Skive, hvorefter det særligt var efter hendes ophold i Norge, at hun vidste det var i Skive Kommune hun gerne ville bo: “... Norge (...) det var rigtig rigtig fedt, men det var lidt federe her” (Bilag 11, s. 3). I forlængelse af, at hun sammen med sin kæreste også har valgt at købe et hus i kommunen, kan hendes nuværende bosættelse også i overvejende grad anskues som værende mere permanent. Hertil fremhæver hun også bosættelsen nær hendes forældre som positiv, men at valget faldt på lige netop Rødding skyldes hovedsageligt det specifikke hus.

Opsummering af fortællingernes fællestræk

De otte informanternes fortællinger beretter om en række forskellige årsager eller anledninger til, hvorfor de har valgt at flytte til et nabolag i Thisted eller Skive Kommune. Her har informanterne valgt at bosætte sig i kommunerne på baggrund af flere forskellige bevæggrunde, heriblandt ønsket om at flytte tættere på familie, naturskønne omgivelser, et roligere familieliv, karrieremuligheder eller en længsel efter hjemstavnen. Disse motiver skal ikke anses som værende enkeltstående, da der kan forekomme flere overlap mellem dem. Til trods for, at informanternes tilflytning ikke nødvendigvis skyldes de samme årsager, er der flere fællestræk, der gør sig gældende. Samtlige af informanterne er flyttet til områderne i forbindelse med, at der er sket et skift eller en ændring i deres livsforløb, hvor deres flytning markerer en overgang fra et stadie til et andet. Dette kommer eksempelvis til udtryk ved de informanter, der lige har afsluttet deres uddannelse, er påbegyndt et nyt familieliv eller er trådt tilbage fra arbejdsmarkedet. Herudover kan informanternes tilflytninger overordnede set inddeles i to kategorier, hvor den ene del af informanterne har en forudgående relation til det tilflyttede område, mens den resterende del ikke har. Både Anders, Benjamin, Freja, Gert og Helene er i en eller anden udstrækning flyttet til områderne grundet en social relation, hvorefter dette særligt gør sig gældende for Benjamin og Helene, der er opvokset i områderne. Dette gør sig derimod ikke gældende for Cecilie, Dennis og Eva, som ikke har nogen sociale relationer tilknyttet områderne. Hertil forekommer der også en variation i forhold til, hvorvidt informanterne anskuer deres bosted som midlertidig eller mere permanent, hvorefter det særligt

er Benjamin, Eva, Freja, Gert og Helene, som giver udtryk for, at de vil blive fastboende i området. Derudover er det bemærkelsesværdigt, at over halvdelen af informanterne er offentlige ansatte og i forlængelse af deres bosættelse er tilknyttet en af de offentlige arbejdspladser i kommunerne. Både Eva og Freja er derimod privatansatte, men arbejder dog ikke i kommunen, da de har kunne beholde deres job i de større byer ved at arbejde hjemmefra.

Del 2: Den teoretiske analyse

Den symbolske dimension af nabolagene

Mike Savages teori foreskriver, at områder indeholder nogle bestemte forestillinger og fortællinger om det liv der leves (Savage et al., 2005, s. 207). Sættes dette i relation til informanternes tanker og oplevelser i forbindelse med deres tilflytning til Thisted Kommune, kan særligt fortællingen om Klitmøller fremhæves. Her beretter Anders om, hvordan der er en speciel fortælling tilknyttet Klitmøller:

“... der er et narrativ om Klitmøller som sådan (...) et sted, hvor københavnere og aarhusianere flytter hen, fordi de gerne vil leve på en helt anden måde (...) fordi de gerne vil ud af det her hamsterhjuls-liv og gerne vil sætte farten ned i deres liv” (Bilag 4, s. 11).

Der foreligger således en fortælling om, at der i Klitmøller er en bestemt måde at leve livet på, hvilket Anders fandt interessant: *“... jeg synes det var spændende (...) det her Cold Hawaii (...). Det er jo en vild branding, der er blevet lavet heroppe (...) man har jo virkelig (...) formået og (...) skabe en stærk fortælling om, at du kan få et andet liv” (Bilag 4, s. 12).* Fortællingen udtrykker en karakteristisk livsstil, som informanten finder tiltalende og relaterbar, hvilket ifølge Savage vil forstærke personens tilknytning til nabolaget (Savage et al, 2005, s. 207). En af årsagerne til, at Anders valgte at bosætte sig i området, er som nævnt naturen, da den har en helt særlig betydning for ham. Han beskriver sig selv som et stort friluftsmenneske, der trives godt i naturskønne omgivelser, hvilket netop er det Klitmøller kan tilbyde i forhold til hans tidligere bosted i Aarhus midtby. Her udtrykker Klitmøller på baggrund af sin lokalitet og naturområder en unik identitet og stemning, hvilket angiveligt vil have en positiv indvirkning på informantens tilknytning til området (Savage, 2008, s. 151). Selvom Anders fremhæver naturen som det centrale flyttemotiv, kan der sættes spørgsmålstejn ved, hvorvidt selve fortællingen om Klitmøller ikke også har spillet en afgørende rolle. Han beskriver selv, hvordan han i første omgang ikke ville flytte til Thisted Kommune, da han anså området som alt for afsidesliggende, men da de kom til stykket, var han villig til at flytte så længe det blev i Klitmøller. Han betragtede således dette område som bedre og mere attraktivt end andre steder

i kommunen, omend der er flere områder indenfor kommunen, der tilbyder den samme natur som Klitmøller. Herudover fortæller han også, hvordan han føler, der leves et mere roligt og fredfyldt liv i Klitmøller sammenlignet med Aarhus: *“... jeg synes, at der [er] et noget andet tempo her end der er i Aarhus. (...) Der er en ro (...) og det sætter jeg virkelig kæmpe stor pris på”* (Bilag 4, s. 4). Anders forbinder dermed Klitmøller og Aarhus med to vidt forskellige livsstile, hvoraf det mere fredelige og rolige liv i Klitmøller stemmer overens med hans forestilling om, hvordan han gerne vil leve sit liv med sin familie:

“... jeg nyder virkelig (...) at være kommet ud af byen (...). Jeg har fået lidt mere ro på. Og efter vi har fået vores søn og [er] blevet en familie, så nyder jeg virkelig, at der er sådan en ro (...), som der ikke på samme måde var, da vi boede midt inde i Aarhus”
(Bilag 4, s. 4).

Ifølge Savage kan Anders' bosættelse i Klitmøller, samt fravalget af Aarhus, anskues som et udtryk for, at informanten tilskriver sig en modernitet, hvor han føler sig nødsaget til at flytte og tilvælge steder for at kunne tilegne sig en bestemt identitet, der kan være med til at bekræfte, hvem han er eller ønsker at være (Savage et al, 2005, s 52-53). På den måde kommer Klitmøller til at fungere som en markør, der understreger den identitet som informanten gerne vil tillægges (Savage et al, 2005, s. 29). Når Anders fremhæver Klitmøller som et område, hvor storbyboerne vælger at flytte hen, grundet et ønske om at forlade storbyens travlhed og larm, kan det således anses som et udtryk for, at det netop er denne identitet og livsstil informanten gerne vil sættes i relation til: *“Klitmøller repræsenterer på en eller anden måde ideen, om at flytte væk fra storbyen og hen [til] et sted, hvor man kan leve livet på en helt anden måde”* (Bilag 4, s. 11). Dermed kan der advokeres for, at Anders sammenkobler sin egen livsfortælling med valget af bosted, så der skabes en meningsdannelse for hans beslutning om at bosætte sig i netop dette område, hvoraf det selvvalgte tilhørsforhold opstår (Savage et al, 2005, s. 29). På den anden side vil Anders ikke udelukke, at han en dag flytter videre: *“... altså det kan også sagtens være der opstår et eller andet, der gør, at det ender med, at vi flytter tilbage til Aarhus eller noget helt andet”* (Bilag 4, s. 4). Til trods for, at han giver udtryk for at være glad for at bo i området, vil han ikke anerkende bosætningen som permanent. Dette kan tolkes som et udtryk for, at han ikke vil fraskrive sig sin mobilitet, da han anser denne del af sig selv som essentiel. Han

tillægger specifikt det at være mobil en særlig betydning, da dette giver ham muligheden for at kunne til og fravælge steder som han har lyst, hvilket er en del af hans sociale status (Savage et al, 2005, s 52-53).

Flere af de andre informanter beretter ligeledes om Klitmøllers identitet og fortælling herom, men tillægger nødvendigvis ikke fortællingen den samme betydning og værdi. Heriblandt Cecilie, der på samme vis fremhæver fortællingen om Cold Hawaii og den dertilhørende surfing: “... *det har været en god branding af området, alle kender jo Cold Hawaii*” (Bilag 6, s. 12). Hos Cecilie virker denne identitet og livsstil dog ikke i samme grad meningsskabende, da hun ikke deler den samme interesse: “... *[jeg] ved, jeg ikke kommer ned til vandet og for at kigge på surfere og så noget (...) for at stå [der] i vinden og småfryse*” (Bilag 6, s. 10). Cecilie lægger ikke skjul på, at hun ikke finder surfing tilbuddene i området videre interessante, omend hun påpeger, at branding af surferkulturen har været god, for som hun selv siger, så kender alle til den. I den forbindelse kan det tolkes som om, at Cecilie udviser en form for skuffelse over, at området nødvendigvis ikke levede op til sin branding, hvor fortællingen om Klitmøller som et surfere paradys viste sig at være en overdrivelse i følge hende. Cecilie anerkender dog, at Klitmøller indeholder mange naturskønne områder, men hun tillægger generelt ikke naturen en større værdi: “*Jeg er ikke så meget til vand og sand (...) [eller] hede og grantræer. Altså det er jo flot natur, men (...) [jeg] har fundet ud af, at jeg er et kæmpe bymenneske*” (Bilag 6, s. 5). Dette kan tolkes som, at informanten forholder sig reflektivt over for egnetheden af hendes nuværende bosted, hvor hun kritisk vurderer om området opfylder hendes interesser og præferencer i forhold til hendes tidligere bopæl i Aalborg, hvilket ifølge Savage er en central del af det selvvalgte tilhørsforhold (Savage et al, 2005, s.11-12). Derudover giver Cecilie også udtryk for, at hun længes efter sit tidligere liv i Aalborg, og fremhæver selv, hvordan hun har en særlig tilknytning til netop Aalborg området: “*Jeg føler mig hjemme når jeg ser limfjordsbroen (...), og når (...) jeg går rundt i Aalborg*” (Bilag 6, s. 5). Cecilie beskriver endvidere, hvordan hun forbinder en stor del af hendes identitet med opvæksten i Aalborg: “... *det er jo mit Aalborg (...), men det jo også en stor identitet jeg har haft*” (Bilag 6, s. 11), hvortil hun i Klitmøller har en oplevelse af at skille sig ud:

“... jeg er jo sådan en byboer, der er flyttet hertil. (...) jeg tror folk går meget op i at være nede på jorden, og jeg tror godt (...) nogle gange, den måde jeg er på og klæder mig på, kan (...) komme til at fremstå som om jeg ikke er” (Bilag 6, s. 16).

Dette kan således anskues som et udtryk for, at Cecilie ikke nødvendigvis tilskriver sig den samme identitet og livsstil, som der gør sig gældende i Klitmøller. Hun beskriver derimod sig selv som et bymenneske, der savner flere af de muligheder, som storbyen tilbyder: *“Jeg savner at stå op om lørdagen, og så bare gå ud og få en kop kaffe et sted. De der servicetilbud”* (Bilag 6, s. 6). Hun skelner således mellem storbylivet inden i Aalborg og det mere landlige og rolige liv i Klitmøller, hvoraf Klitmøller ikke tilbyder den samme livsstil, som hun gerne vil sættes i relation til og har en præference for. Hun omtaler tilmed området som udkantsdanmark op til flere gange og fortæller i relation hertil, hvordan hun føler hendes mobilitet er begrænset grundet områdets fjerne beliggenhed. Generelt lader det til, at der er flere ting ved området, hun ikke føler lever op til hendes præferencer og sociale status. Derudover er Cecilie, som tidligere beskrevet, flyttet til Klitmøller grundet en jobmulighed. Hertil giver hun udtryk for, at hun håber bosættelsen bliver en del af et længere kapitel, da hun oprigtigt er glad for hendes arbejde, men lægger samtidig ikke skjul på, at hun på sigt gerne vil vende tilbage til Aalborg. Med afsæt i Savages teori, kan hendes flytning til Klitmøller således anskues som værende udelukkende praktisk baseret, hvoraf hun mangler den mere følelsesmæssige værdi, hvilket kan bidrage til en bedre forståelse for, hvorfor hun ikke oplever den samme tilknytning til Klitmøller, som hun derimod giver udtryk for at have til Aalborg (Savage et al, 2005, s. 80, 103).

Dette gør sig ligeledes gældende for Dennis, hvis tilflytning til kommunen på samme vis er arbejdsrelateret. Her omtaler han også bosættelsen i Klitmøller som midlertidig, samt giver udtryk for et større afsavn til Aalborg. Derudover gengiver han også fortællingen om Klitmøller, som en surferby, hvor særligt byboer flytter til for at starte en ny tilværelse. I den forbindelse fremhæver han, hvordan hans familie i København ligeledes kender til fortælling, og at de oplever den, tillægges en særlig positivitet:

“... folk fra København synes det er mega fedt, de er meget begejstret (...). Min mor (...) og mine to søskende (...) de bor i København og (...) når min mor fortæller jeg bor herude, så siger hun, at hun får væsentlig mere positiv respons på Klitmøller end [andre steder i] København for eksempel” (Bilag 7, s. 9).

Til trods for, at Dennis omtaler deres bosættelse i netop Klitmøller som tilfældig og at de udelukkende valgte området grundet dets lejemøbler, tilkendegiver han dog, at området tillægges en særlig status, hvilket angiveligt også kan have haft en indflydelse på hans valg. Dennis oplever dog ikke altid kun at få en positiv respons på hans valg af bosted, da flere af kommunens lokale indbyggere modsat stiller sig mere kritiske over for hans valg af Klitmøller: *“Men jeg oplever præcis det modsatte her i kommunen. “Nåh hvor bor du? Jamen jeg bor i Klitmøller” Så bliver folk sådan: ÅRH HVORFOR VALGTE DU KLITMØLLER, ALTSÅ”* (Bilag 7, s. 9). Ifølge Savages kan dette være et udtryk for, at flere af de lokale indbyggere ikke nødvendigvis er tilfredse med den udvikling, Klitmøller har gennemgået. Her kan de lokale indbyggere i Thisted Kommune have en længere historisk tilknytning til stedet, og i den forbindelse opleve, hvordan områder med tiden ændrer karakter, hvilket kan give dem en følelse af, at områderne bliver ødelagt (Savage et al, 2005, s. 52-53). Der opstår således et skel mellem de lokale beboere og de nytilflyttede, da det særligt er gruppen af nytilkomne, som bidrager med nye opfattelser og værdier, der kan medføre forandringer af områdets identitet (Savage et al, 2005, s. 29-31). Hertil fortæller Dennis, hvordan de lokale thyboer har en forudindtaget antagelse om, at han er en del af den gruppe tilflyttere, der udelukkende er flyttet til området på grund af surfing og den dertilhørende livsstil:

“... der er mange, de virker lidt træt af, at vi har valgt Klitmøller. (...) Så er de spørgende til hvorfor. [Hvortil jeg svarer, at] vi valgte det jo bare på grund af lejemøblerne. [Så spørger de igen:] Jamen surfer du ikke? [Hvor jeg svarer:] Nej, det gør jeg ikke. [Så svarer de igen:] Når du flytter til Klitmøller, så surfer du!” (Bilag 7, s. 9).

Heraf giver Dennis udtryk for en undren over, hvorfor de lokale uvilkårligt sammenstiller ham med de tilflyttede surfere og deres tilhørende livsstil, når han ikke selv er interesseret i surfing eller de livsværdier, der er forbundet dertil. Dette gør sig ligeledes gældende for Benjamin, der på samme vis oplever en forventning om, at han surfer grundet sin bosættelse i Klitmøller: *“Jeg tror, at alle helt klar har den opfattelse, at hvis man bor i Klitmøller, så er det udelukkende fordi man skal ud og surfe”* (Bilag 5, s. 11). Benjamin er, som tidligere beskrevet, oprindeligt fra området, hvoraf han selv delte denne opfattelse før han selv flyttede dertil: *“Jeg forstår det jo godt, og når jeg selv har boet i Thisted, så har jeg også selv altid tænkt, at Klitmøller (...) var sådan et sted”* (Bilag 5, s. 11). Efter han selv flyttede til området, har denne opfattelse dog ændret sig lidt: *“Det er måske gået mere op for mig, at det ikke bare er de her surfere, der bor i Klitmøller”* (Bilag 5, s. 11). Benjamin er ligeledes flyttet til Klitmøller grundet muligheden for at bo til leje, men selve flytningen til Thisted Kommune skyldes hans familiære relationer og opvækst i området. Hertil giver han udtryk for, at det altid har været hans plan at vende tilbage til Thisted Kommune, samt hvordan han tilskriver sin opvækst i Thisted en særlig betydning: *“Det her med, at man sådan er Thybo og kommer fra Thy, det ligger nok lidt i en. Man synes det er lidt fedt på en måde”* (Bilag 5, s. 4). Der kan således advokere for, at Benjamin forbinder sin opvækst i området med en stor del af hans selvopfattelse, hvorpå hans ophav kommer til at fungere som en markør for den identitet han ønsker at blive tilskrevet (Savage et al, 2005, s. 29). Informanten opfatter sig selv som en lokal beboer, på trods af hans midlertidige fraflytning, men eftersom det altid har været hans hensigt at vende tilbage til sin hjemstavn, kan hans fraflyttelse anskues som en uomgængelig betingelse for, at han kunne tage en længere videregående uddannelse. Det er dog ikke givet på forhånd, at alle lokale beboere føler et tilhørsforhold til deres bosted, men på baggrund af Benjamins tilkendegivelse af, at han er stolt over at komme fra området og tillægger det en særlig værdi, kan hans tilknytning dertil, betragtes som et udtryk for det selvvalgte tilhørsforhold (Savage et al, 2005, s 52-53).

I Skive Kommune foreligger der ikke i samme grad en fælles forestilling eller fortælling om et specifikt område, som i tilfældet med Klitmøller i Thisted Kommune. Derudover er

informanterne i Skive Kommune heller ikke bosat indenfor det samme område, men bor derimod mere spredt ud over kommunen, dog alle sammen i landsdelen Salling. Alligevel er der stadigvæk nogle af informanterne, der kan beretter om en særlig fortælling eller livsstil knyttet til deres nabolag, som i en vis udstrækning har haft betydning for informanternes bosættelse og tilknytning til området.

Heriblandt informanten Eva, der beskriver Glyngøre som et område, der på baggrund af en kombination af naturskønne omgivelser og et rigt foreningsliv levede op til familiens forventninger. Hertil beretter Eva om, hvordan hun har en oplevelse af, at området har et helt særligt fællesskab:

“Jeg har opfattelsen af, at dem der bor her er rigtig glade for det og det skinner igennem på den måde, at hvis der skal være et arrangement eller ske et eller andet, [så er der] mange der støtter op om det” (Bilag 8, s. 3).

Heraf har både Eva og hendes mand tradition for at deltage aktivt i deres områders foreninger, hvoraf de vægter foreningslivet højt. Derudover har begge deres børn også altid benyttet sig af forskellige fritidsaktiviteter, hvorfor de også fandt det vigtigt ved deres nye bosted i Glyngøre. Det var dog fjorden og vandet, der stod øverst på deres prioriteringsliste og hovedsageligt ligger til grund for, at de valgte at flytte dertil. I forlængelse heraf fortæller Eva, hvordan familien deler en fælles interesse for fjorden og vandet, hvoraf de bruger meget af deres tid der:

“Min mand (...) lever af at være kajakinstruktør, så han bruger rigtig meget området. Så vinterbader vi og bruger det også når det er lidt varmere, så får vi børnene med i vandet. Hele sommeren er jo rigtig meget badning og fiske krabber op, og ud i vandparken (...) og spise is på havnen” (Bilag 8, s. 10).

Generelt tilskriver Eva naturen og fjorden en stor værdi, hvoraf hendes og familiens livsstil også afspejler dette:

“Vi har altid godt kunnet lide at være udenfor, jeg er selv gammel spejder. Det der med at komme ud og få frisk luft, er en måde at lade op på. Så det der med, at det er nemt at gå en tur ved stranden, det betyder rigtig meget” (Bilag 8, s. 5).

Eva har således prioriteret at flytte fra sit tidligere bosted i Aalborg Kommune for at finde et nyt område, der levede op til familiens præferencer og livsstil, hvilket ifølge Savage kan anskues som om hun finder det nødvendigt at flytte til steder, der kan bekræfte hvem hun er og hvordan hun vil leve sit liv (Savage et al., 2005, s 52-53). Det er dermed både de naturskønne omgivelser og området foreningsliv, samt det dertilhørende fællesskab, der er med til at skabe grundlaget for, at hun kan føle en særlig tilknytning til området. Dette skyldes ifølge Savage, at informanten sammenkobler områdets karakter med hendes egen identitet og livsstil, hvortil informanten gerne vil sættes i relation til den fortælling eller leveform, som hun forbinder med området (Savage et al., 2005, s. 207). På den måde har Eva således mulighed for at skabe et følelsesmæssigt tilhørsforhold til området, uden at have en længere familiær eller social relation dertil (Savage et al., 2005, s. 103-104).

I kontrast til Eva og de andre informanter fra Skive Kommune, har netop Helene tilbragt hele sin opvækst i Salling området. Det var først i forlængelse af, at hun var færdig med sin gymnasiale uddannelse, at hun valgte at flytte fra området og bosætte sig inde i Aalborg for at studere. Til trods for, at Helene fortæller, at hun i første omgang ikke regnede med at flytte tilbage til Skive og omegn, erkender hun stadigvæk, hvordan området og den dertilhørende landbrug altid har haft en helt særlig betydning for hende:

”... jeg har altid lagt sindssyg meget identitet i at komme fra Salling. (...) det her med at komme fra det her landbrugsland, og det jord og den arv, der ligger i [mit efternavn] (...) er virkelig egnsbestemt. Det er vildt mange, der [har mit efternavn] (...) her i Salling. (...) På en eller anden måde har egnen fyldt rigtig meget for mig, også selvom jeg havde tænkt, at jeg ikke skulle bo her (...)” (Bilag 11, s. 3)

I dette tilfælde er der således tale om, at det netop er hendes opvækst og familiære relationer knyttet til området, som har betydning for hendes tilhørsforhold, hvoraf Helenes historiske

tilknytning til området, ifølge Savage, kan anskues som et udtryk for, at hun til dels kan betragtes som en af områdets lokale beboere (Savage, 2010, s. 134). På den anden side har hun ligeledes karaktertræk fra de ikke-lokale, grundet hendes tidligere mobilitet, hvor hun valgte at flytte fra Skive området, da hun ikke følte området levede op til hendes daværende præferencer og livsstil. Derudover kan hendes fraflytning fra kommunen også tolkes som et udtryk for, at hun netop gerne ville opnå denne mobilitet og derigennem vise hun ikke har boet det samme sted hele livet, fordi hun forbinder det med en højere social status.

Hertil fortæller Helene videre hen, at hun efter sin tilbageflytning til kommunen, har fået en oplevelse af, at hun har genopdaget området. Dette kan tolkes som om, at hun i takt med hun er blevet ældre tilskriver nogle andre ting en større mening, som hun ikke i samme grad gjorde da hun var yngre: *“... som ung, så ser du jo ikke, når der er noget [natur] (...), man tænker bare, at der er Crazy Daisy”* (Bilag 11, s. 2). Her beskriver Helene, hvordan hun med tiden er begyndt at tillægge naturen en særlig værdi, hvortil hun specifikt fremhæver fjordområdet: *“Fjorden som omkranser hele Salling (...) har en stor betydning for mig. Både (...) i forhold til sådan fred og frihed (...). Det er (...) klart det sted jeg altid søger imod. I stort og småt”* (Bilag 11, s. 6). Dette kan således bidrage til en bedre forståelse for, hvorfor Helene i forbindelse med hendes tilbageflytning føler et stærkere tilknytning til området, end da hun tidligere var bosat der, eftersom hun i dag prioriterer og værdsætter naturen mere end hun tidligere gjorde. Samtidig har hendes historiske og familiære tilknytning til området ligeledes en stor indflydelse, da hun forbinder dette med en stor del af hendes identitet. Hertil benytter informanten området som et udtryk for en unik identitet og stemning, som er væsentlig for hende at tilkendegive i forbindelse med hendes tilhørsforhold (Savage, 2008, s.151-152).

Det er ligeledes udsigten til fjorden Helene fremhæver som det udslagsgivende for, at hun og hendes kæreste købte deres hus i Rødding. Hertil fortæller hun endvidere, at det hus de har købt, ligger i den pænere ende af byen, og at det var lidt dyrere end de andre huse i området: *“...vi skiller os (...) ud på, at vi købte huset. Næsten alle synes jo åbenbart, at det var alt for dyrt (...). Jeg tror de synes vi har lidt mange penge”* (Bilag 11, s. 17). Helene påpeger således, at hun har indtryk af, at de andre beboere i byen betragter dem som mere velstående. På den anden side indikerer dette ligeledes, hvordan hun gerne selv vil fremhæve, at hun og hendes mand er lidt bedre stillet end de andre i området: *“Vi bor i den pæne del af byen (...) [med]*

nogle nyere huse (Bilag 11, s. 7), hvortil hun uddyber: “... *der er en lille del som sagt nede i det område, hvor det ikke er så pænt, hvor der bor en lille del (...), hvor det var det, man havde råd til. Eller man kan ikke komme herfra eller sådan et eller andet*” (Bilag 11, s. 9). På samme vis lægger hun vægt på, at deres hus er placeret i den ‘rigtige’ ende af byen, hvortil hun distancerer sig fra den ende af byen, der indeholder mere forfaldne huse med beboere, der har lidt færre midler til rådighed.

Endvidere er der nogle af de andre informanter, der inden deres bosættelse i Skive Kommune, har boet i mange forskellige områder, heriblandt Freja som fortæller, at hun har boet adskillige steder i løbet af de seneste 17 år. Her har hendes bosættelse i de fleste tilfælde været relateret til uddannelse, arbejde eller andre projekter, hvoraf hun højst har været bosiddende det samme sted i fem år. Ifølge Savage kan Frejas flyttemønstre tolkes som, at informanten har forholdt sig refleksivt over egnetheden af hendes løbende bosteder, hvor hun kritisk har vurderet og overvejet, hvorvidt området opfylder hendes krav og præferencer sammenlignet med andre potentielle bosteder (Savage et al., 2005, s.11-12). Frejas mange flytninger kan således anskues som et udtryk for, at hun har valgt at flytte videre til nye områder, hvis områderne har tilbudt noget bedre end det forhenværende. Alle hendes bosteder har dog haft en tydelig fællesnævner, i form af hun altid har været bosiddende i et kollektiv: “*Siden jeg flyttede hjemmefra, har jeg altid boet i sådan et bofællesskab*” (Bilag 9, s. 3). Hertil giver hun udtryk for, at bofællesskabet har en helt særlig betydning for hende, hvoraf hun prioriterer denne boform meget højt: “...*jeg vil bare bo i noget bofællesskab. Jeg gider ikke kun være mig og [min datter], det dur ikke til mig*” (Bilag 9, s. 4). Hun tillægger derved bofællesskabet en helt særlig værdi, der er stærkt knyttet til hendes identitet.

I forbindelse med hendes flytning til Skive Kommune var det ligeledes muligheden for at flytte ind i et mindre bofællesskab, der påvirkede hendes beslutning om at bosætte sig i området: “*Jeg flyttede hertil for mine sociale relationer, for at finde et bofællesskab og være en del af det*” (Bilag 9, s. 10). Freja giver udtryk for, at hun er glad for sit nye landlige bosted i Skive Kommune, hvoraf hun beskriver det som en stor omvæltning at have fundet et område, hvor hun vil slå sig mere permanent ned ved (Bilag 9, s. 6). Ifølge Savage kan informantens beslutning om at blive fastboende i området, være forårsaget af, at stedet opfylder hendes væsentlige behov og præferencer (Atkinson, 2010, s.144), og dermed i overvejende grad passer

til den livsstil hun gerne vil tilskrives. På den anden side betyder dette også, at hun er nødt til at fraskrive sig sin mobilitet, som har været en stor del af hendes tidligere livsstil, hvor hun har til og fra valgt steder, som det passede hende. I den forbindelse udviser Freja dog også en vis bekymring for, om området på sigt bliver ved med at opfylde hendes krav:

“Men det er lidt bonderøvsagtigt for mig, som er vant til at der nogen fede kulturtilbud i Aarhus og måske også [er] sådan lidt (...) snobbet omkring kunst og kultur (...). Jeg kan godt blive i tvivl om kvaliteten vil være høj nok til, at jeg vil trives med det (...). Jeg er spændt på om sådan en som mig, som (...) [gerne vil] leve mit liv lidt anderledes og gerne vil have noget mere med kant. (...) Og om jeg for eksempel kan finde en kæreste inde i Skive. Det tænker jeg faktisk meget over, om der findes en mand for mig i en by som Skive” (Bilag 9, s. 6).

Freja giver således udtryk for, at hun på trods af at være glad for at bo i området, stadigvæk har sin tvivl om, hvorvidt området i sidste ende passer til hendes livsstil. Hun sætter dermed spørgsmålstejn ved, om et område som Skive kan leve op til hendes standard, både med hensyn til kunst og kultur, men også i forhold til at skulle finde en partner. På den måde hæver hun også sig selv og sin livsstil over de andre beboere i området, da hun ikke er sikker på, hun kan stille sig tilfreds med det Skive tilbyder. Hun fortæller dog samtidig, at hun indtil videre kun er blevet positivt overrasket over de lokales åbenhed og modtagelse af hende og hendes måde at leve på: *“... det kom bag på mig (...) Jeg troede faktisk folk ville være mere snæversynet (...), når man er en der lever sit liv en lille smule uden for normen, men (...) folk tager virkelig bare imod os” (Bilag 9, s. 10).* Derudover er naturen også en stor del af hendes identitet, hvorefter både hendes erhverv og fritidsinteresser centrerer sig om herom. I den forbindelse giver Freja dog også udtryk for, at hun i en vis grad føler hun skal give afkald på noget af det ved hendes bosted i Skive Kommune: *“Nu ender jeg med at bosætte mig et relativt natur fattigt sted” (Bilag 9, s. 9).* Hertil beskriver Freja, hvordan hun har en opfattelse af, at der ikke forekommer særligt mange naturskønne omgivelser i kommunen, da området er meget præget af landbrug:

“Jamen det meste er landbrug herude. Det er jo ikke sådan, at man med mine øjne [synes], at jeg flytter ud i naturen, ved at flytte hertil, fordi det er marker (...) det meste

af det. (...) Det er sådan et meget fladt landbrugsland herude og det siger mig ikke så meget” (Bilag 9, s. 9).

I mellemtiden giver Freja dog også udtryk for, at hun trods alt sætter pris på, at der er en stor overvægt af økologiske landmænd i området, hvoraf hun i den forbindelse særligt fremhæver det økologiske landbrug tilknyttet Thise Mejeri: “[Her] er mange økologer. Nu er [jeg] jo (...) uddannet på landbrughøjskolen og uddannet i økologi, og så [er] det jo dejligt at være et sted, hvor det fylder” (Bilag 9, s. 19). Her fortæller hun, hvordan hun tillægger økologien en særlig værdi og har en stor interesse inde for feltet, hvoraf hun finder den del af områdets landbrug tiltalende. På baggrund af dette kan Frejas beslutning om at blive bosiddende i området, således anskues som et udtryk for, at hun har fundet flere fordele fremfor ulemper ved bostedet, og dermed anset området som værende passende til hendes livsstil og identitet (Savage et al, 2005, s.11-12). Det selvvalgte tilhørsforhold opstår dermed i forlængelse af, at området opfylder både praktiske og symbolske aspekter, som har værdi for Freja (Savage et al, 2005, s. 80, 103).

Gert har ligeledes boet en del steder i løbet af sit liv, hvoraf de fleste af dem har været i relation til hans job som gymnasielærer. Generelt virker det til, at gymnasiefaget har været, og formodentlig stadigvæk, en stor del af hans identitet. Efter han har ladet sig pensionere er han, som tidligere nævnt, flyttet hjem til sin mand ude på landet i Skive Kommune. Hans bosættelse i området skyldes udelukkende hans ønske om at bo sammen med sin mand: “Jeg var ikke flyttet herover, hvis ikke jeg havde kendt min mand, så var jeg blevet boende, måske flyttet tættere på Aalborg” (Bilag 10, s. 7). Hertil giver Gert udtryk for, at han ikke føler et større tilhørsforhold til området, men at det derimod er hans mand, som giver ham en tilknytning dertil og følelsen af at være hjemme: “... jeg føler mig hjemme her (...), for ham, jeg har valgt at leve [mit liv sammen med], han bor her” (Bilag 10, s. 4). I relation hertil fremhæver han, hvordan han har taget en bevidst beslutning om, at vil tage området til sig og selv skabe et tilhørsforhold hertil: “Jeg ved, at HER BOR JEG NU. Det er også et valg [jeg] i meget høj (...) grad har truffet, et valg [om, at] det er her jeg vil have mit liv nu. Så skal jeg jo tage egnen til mig” (Bilag 10, s. 11). I forlængelse heraf fortæller Gert, at han trods alt også sætter stor pris på den omkringliggende natur, hvoraf det særligt er vandet han fremhæver: “Jeg holder rigtig

meget af området ved fjorden” (Bilag 10, s. 5) samt hvordan, han også synes der er noget særligt ved at bo tæt ved naturskønne omgivelser: “Jeg troede altid som ung, at jeg skulle bo i en storby, men altså så fandt jeg ud af, at det var dejligt at bo i nærheden af naturen” (Bilag 10, s. 7). På trods af, at han tilskriver naturen en særlig betydning, giver han dog udtryk for, at han godt kan savne at bo tættere på en større by:

“... der er langt til nogle [af de] ting jeg godt kan lide (...). [Jeg] kan godt lide at gå i teatret, [til] koncerter, [i] museum og [til] foredrag, sådan nogle ting. Det er jo noget mere begrænset her. Det er lige siden min studietid, at jeg brugte meget sådan noget (...), det bliver mere begrænset [her]” (Bilag 10, s. 4-5).

Her fortæller Gert, hvordan han godt kan føle et afsavn til storbyen og dens kulturelle tilbud, da det er nogle af de ting han vægter højt og nyder at bruge sin tid på. I forlængelse heraf påpeger han dog, hvordan han stadigvæk vil gøre brug af dem, men at det vil blive i et mere begrænset omfang, hvoraf de i stedet tager på weekendture til København eller Århus (Bilag 10, s. 13). På baggrund af dette kan det udledes, at Gert har valgt at flytte hjem til sin mand og i den forbindelse fravalgt en række andre aspekter, da han prioriterer samlivet med sin partner højere. Dette indikerer således, at han har refleksivt vurderet egnetheden af hans daværende bosted i forhold til sit nuværende, og dertil konkluderet, at han var villig til at skifte lokalitet (Savage et al, 2005, s.11-12). Hertil fremhæver han, hvordan de naturskønne omgivelser har en positiv indvirkning på området, men at han under alle omstændigheder var flyttet dertil. Savages begreb om det selvvalgte tilhørsfold foreskriver dog, at de fleste personer ikke vælger deres bosted ud fra tilfældigheder (Savage et al, 2005, s. 10), men i denne situation kan Gerts tilflytning til området, dog i en vis udstrækning anskues som tilfældig, da han udelukkende flyttede til området grundet hans mand, og hvis manden havde været bosat et andet område, så var det angiveligt det område Gert var flyttet til, hvorved selve området ikke har nogen betydning.

Den sociale dimension af nabolagene

Ifølge Sampson kan de sociale relationer og netværk have en indflydelse på, hvorvidt der optræder kollektiv mestring i nabolagene (Sampson, 2011, s. 232). Sammenstilles dette med informanternes fortællinger, er det interessant at dykke ned i, hvilke sociale netværk der gør sig gældende inde for informanternes nabolag, samt om informanterne indgår i dem.

Flere af informanterne fra Thisted Kommune giver udtryk for, at der optræder flere forskellige netværker og fællesskaber i deres nabolag, dog er der nogle af informanterne der er mere involveret i dem end andre. Heriblandt Benjamin, der efter at have flyttet fra Aarhus havde visse betænkeligheder omkring det sociale liv i Klitmøller, og i den forbindelse var bekymret for, hvorvidt han kom til at mangle nogle af de sociale og kulturelle tilbud, som storbyen har i forhold til mindre byer. Derfor blev Benjamin positivt overrasket over beboernes åbenhed og sociale engagement i nabolaget:

“... alle har været sindssyge åbne (...), og det [kan] man sådan godt tænke, at man savnede fra storbyen, med alle de her butikker og restauranter. [Det] synes jeg så til gengæld at [man] får i det sociale samvær [her]. Der er flere der skriver: HEY! NU SIDDER VI LIGE UDE OG DRIKKER EN ØL, OG MAN ER VELKOMMEN” (Bilag 5, s. 3).

Her beskriver Benjamin, hvordan han har en oplevelse af, at der i hans nabolag er et godt socialt samvær, hvilket bevidner om, at der optræder et socialt fællesskab. I forlængelse heraf fortæller han ydermere, hvordan dette også kommer til udtryk ved, at der bliver afholdt flere forskellige sociale arrangementer: *“Folk er engageret og de planlægger fastelavn og (...) alle mulige (...) ting, som man kan være en del af”* (Bilag 5, s. 3). Dette kan således være med til at skabe sociale interaktioner blandt beboerne, hvilket ydermere kan bidrage til en fællesskabsfølelse og danne grundlaget for et tillidsfuldt bånd, som ifølge Sampson kan have en positiv indvirkning på, hvorvidt den kollektive mestring kan finde sted (Qvist & Jørgensen, 2022, s. 458; Sampson, 2011, s. 232). Sampson fremhæver dog, at dette i sig selv ikke er nok, da det også kræves, at beboerne har vilje til at handle til fordel for det fælles bedste (Qvist & Jørgensen, 2022, s. 458; Sampson, 2011, s. 232), hvorfor det er relevant at informanten også er villig til at støtte op om disse arrangementer og det sociale liv. I relation hertil fortæller

Benjamin, at han hverken deltager i nogle foreninger eller andet frivilligt arbejde, hvorved han ikke selv er med til at opbygge og planlægge de sociale netværk. Til trods for dette kan han alligevel berette om, hvordan han og hans kæreste afholdt et lille sammenskudsgilde for beboerne i boligblokken: “... [Vi] inviterede (...) alle dem vi bor sammen med (...) til at komme med [hjem til os] (...) Så hyggede man sig med det, og så tog de lidt med og sådan” (Bilag 5, s. 7-8). Dette indikerer således, at Benjamin i en vis grad er med til at bidrage til fællesskabet, hvilket kan sammenlignes med Sampsons argument om, at det handler om villigheden til at gavne det fælles bedste.

Generelt giver Benjamin udtryk for, at de sociale relationer og sammenværd har medvirket til, at han er rigtig glad for at være flyttet tilbage til kommunen. Hertil påpeger informanten, at han ikke på samme måde oplevede disse nære relationer i Aarhus: “*Det er en speciel ting (...) i de her mindre steder, hvor man kan få de her lidt tættere relationer med nogle, som man nok ellers ikke ville, fordi der var for mange [mennesker] til at lave nogle arrangementer*” (Bilag 5, s. 4). Dette kan således tolkes som om, at Benjamin har en oplevelse af at være del af et tættere fællesskab i Klitmøller i forhold til sit tidligere bosted i Aarhus. Derudover fortæller han videre hen, hvordan han føler en forpligtelse til at deltage og støtte op om de lokale faciliteter og tilbud: “... i en storby er det bare noget man bruger, hvor her, der kan man godt føle, at man skal bakke mere op omkring tingene” (Bilag 5, s. 6-7). Dette kan anskues som om, at der foreligger en forventning om, at man i de mindre byer skal tage mere aktiv del i lokalsamfundet, hvilket kan anses som et udtryk for, at der forekommer en fælles forventning til, hvilken offentlig adfærd der bør gøre sig gældende inden for det pågældende nabolag (Sampson, 2012, s. 153).

Imens Benjamin tillægger det sociale fællesskab i området en særlig betydning, har det ikke nogen større indflydelse på Anders. Her skyldes tilflytningen mere naturen, hvortil Anders beskriver, hvordan de i første omgang ikke følte et behov for at skabe nye sociale relationer i Klitmøller, grundet deres tidligere relationer i Aarhus: “... vi har mange gode venner i Aarhus. [Så] vi følte ikke vi havde brug for nye venner, da vi flyttede herop” (Bilag 4, s. 13). Efter bosættelsen opstod der alligevel grobund for at informanten indledte nye sociale relationer. Her var det særligt Anders’ søn, der gav anledning til dette: “... de sociale relationer vi dyrker er meget sådan nogen der er opstået, fordi vores søn blev helt vildt gode venner med nogle nede

i dagplejen og så begyndte [vi] at se dem lidt privat” (Bilag 4, s. 8). Derudover fortæller han ydermere, hvordan områdets legeplads også har fungeret som et sted, hvor de mødtes med andre børnefamilier (Bilag 4, s. 5). Sættes dette i relation til Sampsons inddragelse af aktivitetsmønstre, kan Anders’ færden ved dagplejen eller legepladsen betragtes som værende udslagsgivende for, at de har mødtes og interagerer med andre beboere, hvilket ifølge Sampson kan have en positiv indflydelse på den kollektive mestring (Sampson, 2011, s. 234). Til trods for at Anders i første omgang ikke havde til hensigt at indlede nogle nye relationer, anerkender han dog alligevel det betydningsfulde ved disse relationer og interaktioner (Bilag 4, s. 13). Hertil fremhæver han, hvordan mange af områdets andre beboere minder om dem selv og derved har mange af de samme interesser:

“[Der bor] mange unge børnefamilier [i Klitmøller]. [Vi] har fået nogle gode venner (...), som (...) har børn på samme alder (...). Så jeg er faktisk blevet meget positivt overrasket over, at der er mange lige som mig og min kone. (...) Det der med at være det samme sted i livet, det gør jo bare [så man] tit har meget til fælles, og kan være en god byggesten for (...) noget socialt” (Bilag 4, s. 7).

Dette giver således indtryk af, at der forekommer en grad af homogenitet blandt områdets beboere, hvilket kan give anledning til, at flere af beboerne deler de samme interesser og derved flere fælles aktivitetsmønstre, hvorved beboere kan opleve en social samhørighed (Sampson, 2011, s. 234). Derudover fortæller Anders ligeledes, hvordan der forekommer en del forskellige foreninger og fællesskaber i område:

”Det virker til, at det er ret nemt at række ud til fællesskaberne. (...) der er mange aktive fællesskaber som man kan tage del i, hvis man har lyst (...) hvis vi var mere opsøgende på det, så tror jeg også [der er] fællesskaber (...) til dem der vil det” (Bilag 4, s. 9).

Anders og hans familie har dog ikke valgt at tage aktiv del i disse sociale netværk: *“... vi har ikke involveret os helt vildt meget i foreningslivet eller de der mere etablerede fællesskaber.”*

(Bilag 4, s. 7). Dette kan således anskues som om, at Anders ikke er villig til at handle til fordel for det fælles bedste, da han ikke engagerer sig eller aktivt bidrager til fællesskabet.

Dennis har ligeledes fravalgt at deltage i de sociale foreninger eller andet frivilligt arbejde tilknyttet området. Her fortæller Dennis, hvordan han ikke føler et behov for at deltage, da der allerede er mange af de andre, som sørger for dette: *“Der er jo beboerforeninger, som måske er det mest oplagte, men der er jo så mange andre engagerede, det jo dejligt, så kører det jo på skinner.”* (Bilag 7, s. 7). Informanten føler sig således ikke nødsaget til at engagerer sig i dette fællesskab, eftersom det allerede bliver varetaget af andre beboere, hvilket ifølge Sampson kan betragtes som om, at han ikke har viljen til at agere til fordel for det fælles bedste (Sampson, 2011, s. 232). Dette betyder dog ikke, at Dennis ikke vil omgås de andre beboere eller deltage i eksempelvis beboerforeningens arrangementer:

“... [ved] mange af de arrangementer, der har været, har jeg været på kursus eller (...) i Aalborg, så det har ramt uheldigt, men håber på (...) jeg bliver en større del af det, den næste års tid. Det er ikke fordi [jeg] ikke vil, men [jeg] har ligesom [ikke været] hjemme” (Bilag 7, s. 8).

Det kan derfor betragtes som om, at Dennis på længere sigt har ambitioner om at deltage mere i nabolagets sociale fællesskaber. Hertil fortæller Dennis, hvordan han og hans kone ligeledes har planer om, at deltage i nogle af de sociale arrangementer der finder sted i Klitmøller om sommeren, hvoraf de har besluttet sig for at holde ferie hjemme: *“... vi har (...) valgt at blive hjemme den her sommer, så vi kan prøve (...) [at] være her, når det skulle være bedst, og mest (...) gang i den”* (Bilag 7, s. 8). Herudover benytter Dennis sig også af flere af de lokale tilbud og faciliteter: *“Vi er lige begyndt til golf (...) ellers så træner jeg gerne mindst fire gange om ugen”* (Bilag 7, s. 11), hvortil han i denne sammenhæng mødes og interagerer med andre af beboerne i hans nabolag: *“... nogle gange så mødes jeg [med dem] nede i fitnesscenteret, når [jeg] træner”* (Bilag 7, s. 7). Både fitnesscentret og golfklubben kan således anskues som værende en del af Dennis’ hverdagsmønstre (Sampson, 2011, s. 234).

Cecilie bor ligeledes i Klitmøller, hvortil hun generelt omtaler området som værende et sted hvor dets beboere er gode til at sætte ting i gang og tage initiativer: *“Klitmøller er en meget initiativrig by”* (Bilag 6, s. 12). Hertil fortæller hun videre hen, hvordan dette også gør sig gældende for det konkrete nabolag, hun er bosat i:

“... det sted vi bor er sådan et meget fællesskabsorienteret, og det var rart at bosætte sig i noget, hvor alle andre var nye på samme tid (...), [for] så [er der] (...) jo sådan en mulighed for, at vi også alle sammen kan få nye netværk (...). Vi kendte jo ingen heroppe, så det kunne være fedt, hvis vi kunne møde nogen, måske på sin egen alder, og hvis de endda heller ikke gik 100 procent op i børn, altså.” (Bilag 6, s. 3).

Her giver Cecilie således udtryk for, at hun anser det som en fordel, at de er flyttet ind i en nyopført lejlighedsblok, da dette har været med til at danne rammen for at skabe en række nye relationer og netværk i nabolaget. Hertil fremhæver hun ydermere, hvordan hun betragter tilflytningen som et aktivt valg om at bo et sted, hvor der bliver lagt op til at omgås og interagerer med sine naboer:

“.. mange er flyttet herind med intentionen om at have et fællesskab (...) [Når man bor i en] etageejendom ude i Klitmøller (...) er det fordi man rigtig rigtig gerne vil det. For du kan jo nemt flytte væk fra folk for den halve [pris]. Så det er aktivt tilvalg.” (Bilag 6, s. 10-11).

Dette kan således anskues som om, at nabolaget udgøres af en gruppe, der søger fællesskaber og dermed gerne vil dyrke det sociale liv i området. I følge Sampson kan disse fællesskaber og interaktioner blandt beboerne opbygge en samhørighedsfølelse, der kan være med til at skabe tillidsfulde relationer (Sampson, 2011, s. 232). Cecilie tager ligeledes del i nogle af de sociale arrangementer og initiativer, heriblandt et ‘bageri-fællesskab’: *“Vi har jo et andelsbageri oppe i Hanstholm, så bager man (...) to weekender om året, og så deler man ud til resten af byen”* (Bilag 6, s. 9). Derudover fremhæver Cecilie også, at der bliver afholdt en del arrangementer og sociale aktiviteter, som hun ligeledes har forsøgt at støtte op om og prioritere, såfremt dette

kunne lade sig gøre: *“De har været gode til at arrangerer ting her i (nabolaget) (...), (såsom) loppemarked, slå katten af tønden og fællesspisning (...), som man (...) deltage i (...) det omfang man nu kan”* (Bilag 6, s. 10). På baggrund af dette kan der således advokeres for, at der i det pågældende nabolag optræder sociale netværk og fællesskaber, der kan bidrage til, at beboerne får et bedre sammenhold, hvilket ifølge Sampson kan medvirke til, at beboerne vil gå sammen og løse eventuelle udfordringer, hvilket vil danne grundlag for den kollektiv mestring (Sampson, 2011, s. 233).

I Skive Kommune er der flere af informanterne, der fremhæver områdernes fællesskaber og rige foreningsliv. En af dem, der særligt benytter sig af sit områdes foreningsliv, er Eva, der sammen med sin familie er flyttet til Glyngøre, grundet kombinationen af stedets natur og fritidsaktiviteter: *“Det bedste er omgivelserne og mentaliteten og de tilbud som er lige udenfor døren”* (Bilag 8, s. 3). Hertil gør Eva meget ud af at fremhæve det sociale liv og fællesskab, der finder sted i hendes nabolag:

“... [Et] meget godt eksempel var den der “lille” havefest med 25.000 deltagere, da Jonas Vingegaard (...) vandt Tour de France. Det var en rimelig fed oplevelse (...) at være med til at planlægge (...), og mærke det der ‘hold da op, der er nogen i byen som kan rykke på sådan noget’” (Bilag 8, s. 3-4).

Heraf kan der udledes, hvordan Eva selv tager aktiv del i fællesskabet og var med til at arrangere en større begivenhed i lokalområdet og dermed viste at hun var villig til at handle til fordel for nabolagets fællesanliggende. Eva har ligeledes et indtryk af, at de andre beboere også har viljen til at iværksætte tiltag, der kan være med til at gavne det fælles bedste. Dette er således ifølge Sampson et udtryk for, at der forekommer kollektiv mestring blandt områdets beboere (Qvist & Jørgensen, 2022, s. 458). I den forbindelse tilkendegiver Eva ydermere, hvordan hun generelt har den opfattelse, at langt de fleste af beboere tager del i det sociale liv:

“Mit indtryk er at størstedelen bakker op om de tilbud der er her, og når man kommer som ny (...), så er det ikke svært at komme i kontakt med de andre. Vi inviterede dem

sådan det bare over til kaffe (...), og så var vi faktisk i gang (...), så man føler sig rimelig velkommen” (Bilag 8, s. 6).

Dette bevidner således om, hvordan Eva finder det nemt at interagere med hendes nye naboer og derigennem skabe nye sociale relationer i nabolaget. Hun fremhæver endvidere, hvordan de ikke havde sociale relationer i området før flytningen: *“Vi har ikke familie her, og (...) heller ikke nogen af (...) [vores] venner, som vi havde før vi flyttede hertil (...) så vi er ligesom startet fra nul”* (Bilag 8, s. 7). Derudover har både hun og hendes familie tradition for at involvere sig i de lokale foreninger, hvilket de ligeledes gør i deres nye område: *“... begge børn [har] været aktiv i foreninger og er. Min mand har hjulpet borgerforeningen (...) [og] jeg sidder med i (...) gymnastikudvalget i idrætsforeningen* (Bilag 8, s. 7). Dette vidner om, at det ikke blot er Eva, men også hendes familie, der tager aktiv del i det lokale fællesskab og bidrager til at udfolde nabolaget foreningsliv, hvortil Sampson også fremhæver, hvordan disse frivillige foreninger kan være med til at sammenknytte nabolagets beboere og derved skabe grundlag for et større fællesskab (Sampson, 2011, s. 233).

Herudover benytter Eva og hendes familie sig også af flere forskellige lokale faciliteter og tilbud, hvoraf de særligt glæder sig over dem tilknyttet fjorden: *“... vi har vores (...) ishus og (...) to cafeer nede ved havnen (...), der har åben om sommeren. Så har vi en østersbar og Limfjordens Hus, som er en restaurant der har åben hele året”* (Bilag 8, s. 5). Endvidere fortæller hun også: *“... vinterbadeklubben er vi da også med i, og Saltvandsklubben, som har en sauna dernede og vandparken hver sommer. Så man kan sige, at hvis man vil, kan man let få relationer”* (Bilag 8, s. 7). De mange faciliteter nede ved havnen muliggør således, at familien, gennem deres hverdagsmønstre, kan omgås og mødes med andre beboere, hvilket kan bidrage til at der bliver dannet flere sociale interaktioner i nabolaget (Sampson, 2011, s. 234).

I kontrast til Evas store sociale engagement, er Gerts sociale interaktion mere begrænset. Her fortæller han, hvordan han har indtryk af, at flere af de nærliggende byer tilbyder forskellige sociale netværk, men det er ikke noget, han har involveret sig så meget i: *“... [jeg ved], at der er forskellige ting, men jeg har ikke nået at blive en del af det.”* (Bilag 10, s. 10). Dette er dog ikke ensbetydende med, at Gert ikke omgås beboerne i området:

“Vi vil gerne have kontakt til dem og snakker da med folk, og vi er også til (...) en vejfest som bliver holdt (...), hvor der er fællesspisning og hygge (...), det har vi da været med til (...). Vi vil meget gerne have kontakt. Og min mand er nok lidt bedre til det end jeg er” (Bilag 10, s. 9).

I den forbindelse omtaler han sin rolle i nabolaget som lidt mere perifer: *“... jeg er nok en del af periferien. Ja. Det føler jeg, at jeg er. Det er nok også min egen skyld.”* (Bilag 10, s. 10). På trods af, at Gert selv understreger, at hans manglende deltagelse er selvforskyldt, kan der sættes spørgsmålstegn ved, hvorvidt de lokale fællesskaber kan være sværere at blive en del af. I Gerts tilfælde, er han flyttet til området i en forholdsvis sen alder, hvor hverken arbejde eller børn har kunne åbne op for nye relationer, hvilket almindeligvis kan være nogle af de aspekter, der giver anledning til at skabe sociale relationer. Til trods for dette engagerer Gert sig alligevel i nogle af de sociale netværk og støtter op om de lokale tilbud:

“Vi er med i teaterkredsen i Nykøbing (...). Når man bor sådan et sted og gerne vil have der sker noget, så må man jo bakke op om det, også selv at det måske ikke lige [er] det man selv ville vælge, men [man] er nødt til at bakke lidt op, når der sker noget” (Bilag 10, s. 7).

Dette kan således ansues som et udtryk for, at Gert, på trods af at han ikke betragter sig selv som en del af fællesskabet, alligevel vælger at engagere sig og bakke op om de faciliteter der forekommer i hans nærliggende område. Her beskriver Gert, hvordan han støtter op om det lokale teaterfællesskab, selvom stedet ikke helt tilbyder den teatergenre, som han selv foretrækker. Dette bevidner om, at informanten er villig til at bidrage til fordel for det, der fremmer fællesskabet i lokalområdet (Qvist & Jørgensen, 2022). Derudover fortæller han ydermere, hvordan områdets lokale forretninger og institutioner fungerer som steder, hvor han mødes og interagerer med nogle af de andre beboere, hvoraf han med tiden begynder at genkende dem: *“... Altså der sker det, når man bor et sted (...), [at] de ansigter man møder, bare det når man går i Brugsen, at det [bliver] genkendelige ansigter (...) [De] bliver jo en del af ens univers”* (Bilag 10, s. 4). Ifølge Sampson kan informantens daglige færden rundt i området således være udslagsgivende for, at Gert øger sine sociale relationer til nabolaget (Sampson, 2011, s. 234).

Omvendt beskriver Freja sig selv som en udadvendt og initiativrig person, som finder det nemt at skabe nye sociale relationer: *“Jeg har sådan været den, der altid tog ud og skabte venskaber, og blev inviteret med til fester og så noget”* (Bilag 9, s. 11). Hertil fremhæver hun, hvordan hun også allerede nu har taget del i flere forskellige foreninger og fællesskaber i hende nye nabolag:

“Jeg er også for længst kommet med i et par [foreninger her] (...), og jeg laver også frivilligt arbejde. Vi har sådan nogle levende fællesskaber og grupper der arrangerer sommerfester (...). [Og] i aften, så kommer stiudvalget og holder møde her, fordi der skal etableres vandrestier gennem hele området” (Bilag 9, s. 11).

Hertil fortæller hun, hvordan hun ligeledes opfatter de andre beboere i området som initiativtagende, og som nogen der brænder for fællesskabet:

“Folk er virkelig gode til at tale hinanden op og bakke op. Der er en åbenhed og energi. Der bliver lagt noget energi i at passe på fællesskabet, og [i at] styrke det og gøre det bedre. (Det) er (jeg) ret imponeret over” (Bilag 9, s. 12).

Freja beskriver således, hvordan hun har et godt indtryk af de andre beboere og deres engagement. Derudover benytter hun sig af flere af de lokale tilbud og faciliteter, hvortil hun fortæller, hvordan hun efter at være flyttet til området begyndte til badminton og at dette normalt vis ikke ville være en fritidsaktivitet hun ville prioritere, men eftersom området ikke har lige så mange tilbud som hendes tidligere bosted inde i Aarhus, så valgte hun at give det en chance:

“For det første havde jeg aldrig kunne finde på at gå til badminton inde i Aarhus (...), så prøvede jeg det, og det har virkelig været en øjenåbner, for det er jo skide sjovt. Jeg er den eneste under 50 år (...) har ellers ikke særlig mange venskaber med folk på 60-70 år, så det synes jeg faktisk er ret sjovt og møde nogen.” (Bilag 9, s. 11).

Hendes tilvalg af den lokale badmintonhal har således givet anledning til, at hun har kunnet mødes og interagere med nogle af områdets beboere, som hun ellers ikke ville have stødt på (Sampson 2011, s. 234). På den anden side giver Freja samtidig udtryk for, at den begrænsede mængde af faciliteter, kan give hende følelse af klaustrofobi, da det er de samme sociale netværk der optræder flere steder:

“Det tager ikke ret lang og lærer alle at kende, og det kan der godt være lidt klaustrofobisk over. Persongalleriet er meget småt og det er ligesom de samme mennesker [der er] oppe i købmanden, og i friskolen, og [som] møder op til arbejdsdag og fester” (Bilag 9, s. 5).

I forlængelse heraf fremhæver hun, hvordan der dog også optræder et positivt aspekt ved det meget lokale område: *“... men jeg synes også det er lidt hyggeligt. Det her med, at man hurtigt kommer på fornavn med de fleste” (Bilag 9, s. 5).* Freja sætter således pris på det tætte lokale fællesskab, hvortil hun giver udtryk for, at hun føler sig som en del af det, på trods af den relativt korte bosættelse i området: *“Det er jo egentlig meget utroligt, at man så hurtigt kan [det]. Men det er også fordi, bidrager du, så bliver du taget imod med kyshånd” (Bilag 9, s. 12).* Hun giver dermed udtryk for, at hendes hurtige integrering i det lokale fællesskab skyldes hendes egen naturlige tilgang til at involvere sig og bidrage der hvor hun kan. I den forbindelse fremhæver hun, at denne tankegang også er en del af områdets mentalitet: *“Der er mange hippier her (...), som har en ånd af åbenhed og frisindethed [som] jeg virkelig godt kan lide. Så folk tager virkelig bare imod os” (Bilag 9, s. 10),* hvortil hun yderligere forklarer:

“Søren Vester, som bor lige heroppe, han gør en kæmpe forskel her, fordi han har også en ‘naturlig åbenhed’, og han gør et kæmpe stort arbejde og byder folk velkommen (...). Han plejer at sige om stedet (...): Hvis man kan noget, så føler man ligesom en pligt til at bidrage. Og det har jeg også selv oplevet (...) Det bliver sådan meget et sted, folk tager fat og gør noget aktivt. Det kan jeg godt lide” (Bilag 9, s. 10).

I forlængelse heraf, fortæller Freja, hvordan hun har hjulpet den lokale friskole, fordi hun følte

hun kunne bidrage med noget de andre ikke kunne, og derfor havde et behov for at træde til (Bilag 9, s. 10). Generelt giver Freja udtryk for, at hun gerne vil være en del af fællesskabet samt bidrage til det, hvilket hun allerede nu gør gennem forskellige typer af frivilligt arbejde. Dette indikerer således, at både informanten og de andre beboere ikke kun har til hensigt at handle til fordel for det fælles bedste, men rent faktisk også gør det, hvorledes der må forventes, at der optræder en gensidig tillid blandt beboerne om, at de vil træde til, om nødvendigt. Ifølge Sampson er betingelserne for, at der kan opstå kollektiv mestring i nabolaget således opfyldt (Sampson, 2011, s. 232).

Helene beskriver ligeledes, hvordan beboerens i hendes nabolag er meget initiativrige og socialt engageret, hvoraf det særligt er den ældre generation af beboerne, som gør et stort arbejde for at holde gang i lokalsamfundet: *“... der er en stor del af ældre mennesker, som virkelig vil det og lægger mange kræfter i det. Det er så fedt og det skal vi også bare sætte pris på og støtte op om”* (Bilag 11, s. 9). Helene anerkender de lokale beboeres arbejde og fremhæver i den forbindelse, at det ikke er noget, der skal tages for givet. En af grundene til hun og hendes kæreste valgte at flytte til netop Rødding, skyldes det er en af de små byer, som endnu ikke viser tegn på at være ved at falde hen og død ud, som nogle af andre nabobyerne, derimod gør:

“... der er rigtig mange små byer herude og de er virkelig ved at dø ud, men Rødding har stadigvæk en Brugs, og har også stadigvæk en skole og [et] pizzeria. [Her er også] en slagter og sådan nogle ting. Det var noget der pegede i retning af, at den her by kan og vil lidt mere” (Bilag 11, s. 4).

Hertil beskriver hun, hvordan Rødding har et særligt kendetegn, samt et stort tilhørende fællesskab og frivilligt arbejde, hvorved byen formår at skille sig ud fra de andre nabobyer:

“Det er jo æblernes by, Rødding. Så de kører jo helt vildt [på] det her æble værk. Der er jo en æblefestival, hvert efterår og dertil er der faktisk (...) helt vildt meget frivilligt

arbejde. Og det er (...) på en eller anden måde det der gør, at byen adskiller sig lidt fra nogle af de andre [byer]” (Bilag 11, s. 4).

Generelt har hun et godt indtryk af fællesskabet og områdets beboere: *“[Her er] mange ildsjæle (...) jeg [har] følelsen af, at alle kommer med noget, at alle kommer med det de kan. [Jeg] synes faktisk også, at der er en følelse af, at man skal hjælpe hinanden lidt” (Bilag 11, s. 9).* Beboerens villighed til at hjælpe hinanden og stå sammen om at holde gang i det lokale samfund, og derved i fællesskab håndtere udfordringerne med, at nogle af områdets faciliteter på sigt kan blive lukningstruet, kan således anskues som et udtryk for kollektiv mestring (Sampson, 2012, s. 152-153).

Derudover fortæller Helene endvidere, hvordan byen også byder på andre lokale tilbud og foreninger, som hun fremhæver som vigtige at støtte op om og bidrage til: *“Der er lidt af det hele, (...) i lille skala (...). En biblioteksbus, (...) Spøttrup Hallen, hvor der er træningscenter og gymnastik (...). Masser af frivillige ting (...). Der [bliver også] holdt nogle foredrag, som jeg også benytter mig af” (Bilag 11, s. 7).* Generelt har hun et indtryk af, at byen tilbyder mange forskellige ting, hvoraf æren for dette skal tildeles de mange frivillige beboere, der arbejder hårdt for at holde byen i gang og fremme det sociale liv (Bilag 11, s. 11). I forlængelse heraf udviser hun en vis bekymring over, hvorvidt hun og hendes generation kan formå at videreføre det store fællesskab og arbejde, de ældre beboere har lagt i byen: *“... der er et rigtig godt fællesskab. Nogle gange bekymre jeg mig over, om vi som unge formår at holde liv i det på samme måde, som det virker til de ældre har gjort” (Bilag 11, s. 11).* Helene giver således udtryk for, at hun føler et ansvar for, også selv at tage del i fællesskabet og derved agere til fordel for det fælles bedste:

“Det ligger (...) lidt i vores egne hænder. Det her med, at så kan jeg jo godt regne ud, at hvis det her skal lykkes og blive ved med at være lige så godt, så bliver jeg jo selv nødt til at stå til æblefestivalen. Det er jo både mega fedt, men tror også, der er noget i os mennesker i den her tid vi lever i nu, der nogle gange godt kan være lidt angst for at give for meget af sig selv, så folk forventer for meget” (Bilag 11, s. 5).

Hertil kan der udledes, at Helene ikke nødvendigvis har tiltro til, at det er alle af beboerne, der er villige til at handle på baggrund af det, der gavner fællesskabet, hvoraf hun er særligt er bekymret for, at hendes egen generation ikke har viljen til at tage del i fællesskabet. Derudover har hun endnu ikke selv bevist, at hun besidder drivkraften, men har dog til hensigt at gøre det: *“... jeg er ikke en del af det endnu, men har intention om at blive det”* (Bilag 11, s. 11). Ifølge Sampson er hensigten i sig selv dog ikke nok, da beboerne skal udvise en villighed til at handle på baggrund af det, der gavner fællesskabet, samt have en gensidig tillid til, at de andre beboere også vil det, hvorved det først her der vil optræde kollektiv mestring fra Helenes side (Sampson, 2012, s. 152-153).

Sammenstilling af de højtuddannedes fortællinger

Der forekommer således en række fællestræk på tværs af de to kommuner, da der er flere af de samme forhold, som går igen ved informanterne fra både Thisted og Skive Kommune. Fælles for alle informanterne er, at de spejler deres nye bosted i deres tidligere bosteder, men på forskellig vis. Her er der nogle af informanterne, som fremhæver ligheder og samhørighed, samt anledninger til, at de kan styrke deres identitet og udfolde den. Imens er der andre, som derimod beskriver kontraster og forskelligheder, hvortil de tager afstand og føler dem nødsaget til at gå på kompromis, samt give afkald på deres tidligere livsstil og prioriteter. Hertil er der flere af informanterne som giver udtryk for, at de oplever en udvikling fra det ene aspekt til det andet, hvorved nogle af dem med tiden bliver mere positivt stillet, hvorimod andre oplever det modsatte. Det er således ikke alle informanter, der føler et tilhørsforhold til deres nye bosted. Her er det særligt dem, der tilkendegiver, at de har følelsen af at give afkald på mere end de får, og derved ikke kan sammen knytte deres nye bosted med deres værdier og livsstil, hvoraf disse informanter i stedet har en stærkere tilknytning til deres tidligere bosted. Endvidere er der flere af informanterne, der fremhæver, at de har boet mange forskellige steder forinden deres tilflytning til Thisted eller Skive Kommune. Her bruger de deres mobilitet til at skildre en bestemt identitet, hvor deres tidligere bosteder bliver en markør for, at de netop har en højere social status.

Ved begge kommuner forekommer flere forskellige sociale netværk og lokale fællesskaber, hvor alle informanterne i en eller anden udstrækning indgår i dem. Hertil foreligger der ligeledes eksempler på, hvordan disse fællesskaber både optræder organiseret og ikke organiseret, hvoraf de mere uformelle kan være et resultat af de sociale relationer, der er opstået ved de mere arrangerede foreninger eller arrangementer. Derudover er der nogle af informanterne, der hovedsageligt kun involverer sig i de mere spontane og uformelle sociale netværk, som optræder i løbet af informanternes daglige færden i deres nabolag. Her kan der være tale om mere overfladiske og løse interaktioner, hvor eksempelvis informanterne genkender og hilser på andre beboere. Endvidere finder vi tegn på, at der i overvejende grad optræder kollektiv mestring ved alle informanternes nabolag, det er dog ikke alle af informanterne, der selv er med til at bidrage til det, til trods for, at de alle har en tiltro til, at de andre beboere i nabolaget er villige til det. Med hensyn til Skive Kommune, finder vi dog to informanter, der tager stor del i de lokale fællesskaber, hvorved de begge kommer med konkrete eksempler på, hvordan de allerede nu har bidraget og handlet til fordel for det fælles bedste i deres nabolag.

Kapitel 5: Diskuterende konklusion

Det nærværende speciale har haft til formål at undersøge og forstå: *hvorfor vælger højtuddannede borgere at flytte til yderområder, og hvilke forhold kan have betydning for deres bosættelse og etablering*. Her vi taget udgangspunkt i otte højtuddannede tilflyttere i Thisted og Skive Kommune, hvor vi gennem deres fortællinger har forsøgt at svare på den indeværende problemformulering.

På baggrund af analysen kan vi udlede, at der forekommer flere årsager eller anledninger til, at de højtuddannede borgere har valgt at bosætte sig i Thisted eller Skive Kommune. Her beretter deres fortællinger om en række sammensatte flyttemotiver, der overordnet set kan inddeles i fem kategorier, hvilket den nedenstående tabel 2 illustrerer. Her skal de fem kategorier ikke betragtes som enkeltstående, men som dem, der har været mest afgørende i forhold til borgernes tilflytning og etablering i en af de pågældende kommuner.

TABEL 2.

Overordnede flyttemotiver for de højtuddannede borgere.

	<i>Natur</i>	<i>Karriere</i>	<i>Stedbundne relationer</i>	<i>Venner og/eller familie</i>	<i>Lokalsamfund</i>
Anders <i>Bilag 4</i>	x	-	-	(x)	-
Benjamin <i>Bilag 5</i>	-	-	x	x	(x)
Cecilie <i>Bilag 6</i>	-	x	-	-	-
Dennis <i>Bilag 7</i>	-	x	-	-	-
Eva <i>Bilag 8</i>	x	-	-	-	x
Freja <i>Bilag 9</i>	-	-	-	x	x
Gert <i>Bilag 10</i>	-	-	-	x	-
Helene <i>Bilag 11</i>	x	-	x	x	(x)

x tilstedeværende - ikke tilstedeværende (x) delvist tilstedeværende

Vi finder således, at det særligt er *natur*, *karriere*, *stedbundne relationer*, *venner og/eller familie* samt *lokalsamfund*, der samlet set har haft indflydelse på de otte højtuddannede borgeres tilflytning og bosættelse i Thisted eller Skive Kommune. Disse fem årsager skal både anskues som motiver for tilflytning, men også som de forhold der har haft en indvirkning på borgernes bosættelse og etablering i områderne. Dette stemmer overvejende overens med den tidligere præsenteret forskningslitteratur i kapitel 1, der på samme vis klarlægger, hvordan der

er tale om sammensatte forklaringer på, hvorfor højtuddannede borgere vælger at flytte til yderområder (Nørgaard, Hansen & Andersen, 2023; Andersen et al., 2022).

For både Anders, Eva og Helene har *naturen* været et af de forhold, der har haft en stor betydning for deres valg af bosted. Her har de valgt deres bosted på baggrund af de naturskønne omgivelser som områderne tilbyder, da de har et ønske om at bo tættere på naturen, hvor de sammen med deres familie kan bruge den som en del af deres fritidsinteresser eller som et rum for en særlig fred og ro. Imens er Cecilie og Denis i stedet flyttet på grund af en jobmulighed, hvortil deres bosættelse skal ses som et led i deres *karriere*. Her er det på samme vis kun deres arbejde, der er årsagen til, at de fastholdes i området. Med hensyn til Benjamin og Helene er det *stedbundne relationer*, som har drevet deres flytning. Her er det deres opvækst i de pågældende kommuner, der har været udslagsgivende for, at de gerne vil flytte tilbage, da de tillægger deres hjemstavn en særlig værdi, hvor de forbinder deres historiske tilknytning til områderne med en stor del af deres identitet. For Benjamin, Freja, Gert, Helene og delvist Anders har *venner og/eller familie* også haft en afgørende betydning for deres bosættelse, hvor de har haft et ønske om at flytte tættere på eller hjem til nære relationer. Til sidst har områdernes *lokalsamfund* også haft en stor betydning for Eva og Freja tilflytning, samt delvist Benjamin og Helene, hvor deres motiv har været præget af et ønske om at flytte til et område med et rigt foreningsliv og lokale fællesskaber.

Fælles for alle borgerne er, at de spejler deres nye bosted i deres tidligere bosteder, men på forskellig vis, da nogle af borgerne fremhæver ligheder og samhørighed, mens andre kun ser kontraster og forskelligheder. Særligt de borgere, der distancerer sig fra deres nye sociale omgivelser, føler de er nødsaget til at gå på kompromis, og derved skal give afkald på deres tidligere livsstil og prioriteter. Det er således ikke alle af borgerne, der føler et lige stort tilhørsforhold til deres nye bosted. Dette træder tydeligst frem med hensyn til Cecilie og Dennis, hvis bosættelse bærer præg af en stor midlertidighed, da de udelukkende ser deres tilflytning som et springbræt for deres karriere. Derudover giver Cecilie og Dennis ydermere udtryk for, at de anser Klitmøller som lidt af en skuffelse, da de ikke synes stedet lever op til sit omdømme. Særligt Dennis havde en forventning om at skulle ud og bruge naturen, men da det kom til stykket, fandt han den langt fra så interessant som han havde forestillet sig. Dette står således i stor kontrast til den opfattelse Anders har af områdets natur, til trods for at de

begge sammenligner det med en 'ødemarks stemning'. Anders formår således at sammenknytte Klitmøller med hans værdier og livsstil, hvorved han skaber et selvvalgt tilhørsforhold til hans nye bosted, hvilket ligeledes gør sig gældende for Eva og Freja i Skive Kommune, da de på samme vis skaber et selvvalgt tilhørsforhold til deres nabolag.

Derudover finder vi tegn på kollektiv mestring ved alle de tilflyttede nabolag, da alle borgere kan bevidne om tætte lokale fællesskaber, hvor de andre beboere er villige til at handle til fordel for nabolagenes fælles bedste. Heraf fremgår der både organiseret og mere uformelle sociale netværk, der giver anledning til at borgerne indleder nye sociale relationer. Det er dog ikke alle af de højtuddannede borgere, der tager del i disse i sådan en grad, at de selv er med til at bidrage. Med hensyn til borgerne i Thisted er der ingen af dem, der involverer sig i de surf-relaterede foreninger, men har i stedet fundet andre fællesskaber der passer til deres interesser. Her giver borgerne udtryk for, at de sætter pris på de andre beboeres engagement, men at de ikke selv finder det nødvendigt at tage del i det frivillige arbejde. I mellemtiden er der særligt Eva og Freja i Skive Kommune, der kommer med konkrete eksempler på, hvordan de er involveret i flere forskellige foreninger, hvor de allerede nu har udvist en vilje til at handle på baggrund af det fælles bedste, samt har en tiltro til at de andre beboere også vil det. Generelt bærer nabolagene i Thisted og Skive Kommune præg af et rigt foreningsliv med åbne lokale fællesskaber.

Endvidere finder vi også, hvordan samtlige af borgerne er flyttet til kommunerne i forlængelse af et skift eller en ændring i deres livsforløb. I tilfældet med de yngre borgere er det afslutningen på deres uddannelsesforløb eller søgningen af et job, der giver dem anledning til at overveje et nyt bosted. Med hensyn til Gert er det på samme vis tilbagetrædelsen af arbejdsmarkedet, der har givet ham anledning til at flytte. Derudover er der også flere af borgerne, der i forlængelse af familielivet ønsker at skifte deres tidligere bosted ud med et nyt i andre omgivelser. Dette stemmer således overens med den eksisterende forskningslitteratur, som foreskriver, at mobiliteten oftest finder sted, når væsentlige ændringer opstår i personernes liv, som kan give anledning til at overveje et nyt bosted (Andersen, 2010). Flere af borgerne har forinden deres tilflytning til Thisted eller Skive Kommune boet adskillige steder, nogle flere end andre, men samlet set bevidner dette om, at den højtuddannede gruppe af tilflyttere udviser en høj mobilitet, hvilket er i lighed med de tidligere undersøgelser (Nørgaard, Hansen & Andersen,

2023; Deding & Filges, 2004). Til trods for, at det ikke er alle borgerne der har boet lige mange steder, så foreligger der ydermere et fællestræk ved, at de alle bruger deres tidligere flyttehistorik som et udtryk for deres mobilitet, hvor deres tidligere bosteder bliver en markør for en bestemt identitet, hvor de skildrer med, at de til og fravælger steder som de har lyst. Flere af borgerne er således meget afklaret med deres tidligere flyttemotiver, men når det kommer til deres fremtidsplaner, opstår der en usikkerhed, hvor flere af dem ikke vil anerkende deres nye bosted som permanent, da dette vil kræve de fraskriver sig deres mobilitet. Dette kommer særligt til udtryk ved flere af borgerne i Thisted Kommune, da de har valgt at bosætte sig i en lejebolig, ud fra argumentet om, at de gerne vil se området an, før de overvejer mere permanente løsninger. Dette betyder i mellemtiden også, at de nemt kan flytte fra området, hvorved de bevarer deres mobilitet til at flytte videre, hvis der skulle melder sig et bedre tilbud et andet sted. Dette gør sig ikke på samme vis gældende for borgerne i Skive Kommune, da deres bosætning forekommer mere permanent, eftersom flere af dem har købt en bolig.

Slutteligt er det også værd at bemærke, at langt de fleste af de højtuddannede borgere er offentligt ansat og i den forbindelse er tilknyttet de offentlige arbejdspladser inden for de to pågældende kommuner. Det er derfor essentielt, at der udbydes offentlige stillinger i yderområderne for at kunne tiltrække højtuddannede borgere til området, eftersom det er afgørende de kan finde beskæftigelse tæt på deres bosted. Dette kan således tale for decentraliseringen, da udbud af statslige arbejdspladser i yderområderne foruden de åbenlyse fordele ved, at de opretholder velfærdsservices ude i kommunerne, også bidrager til en vigtig økonomi og skabelsen af flere arbejdspladser i yderområderne.

Litteraturliste

Andersen, H. S. (2010). *Når teltpælene rykkes op: Geografisk mobilitet i Danmark og dens årsager*. SBI forlag. SBI 2010 Nr. 12.

Andersen, H. & Kock, L. (2015). Hermeneutik og fænomenologi. In Jacobsen, M. H., Lippert-Rasmussen, K., & Nedergaard, P. (Eds.) (2012), *Videnskabsteori i statskundskab, sociologi og forvaltning*. (s.205-251). Hans Reitzels Forlag. 3. Udgave.

Andersen, Hans Thor, Aske Egsgaard-Pedersen, Høgni Kalsø Hansen, Elise Stenholt Lange og Helle Nørgaard (2022), "Counter-Urban Activity out of Copenhagen: Who, Where and Why"? *Sustainability*, 14(11).

Lokaliseret den 27. Maj 2023 på:

<https://vbn.aau.dk/da/publications/counter-urban-activity-out-of-copenhagen-who-where-and-why-httpsd>

Aner, Louise Glerup (2009), *Udflytninger fra København. Børnefamiliers udflytninger og bostedsvalg i et hverdagslivsperspektiv*, Phd afhandling, Det Naturvidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet.

Aner, Louise Glerup og Høgni Kalsø Hansen (2014), *Flytninger fra byer til land og yderområder. Højtuddannede og socialt udsatte gruppers flytninger fra bykommuner til land- og yderkommuner – mønstre og motiver*, SFi – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.

Antoft, R. & Salomonsen, H. H. (2007). *Håndværk & Horisonter: tradition og nytænkning i kvalitativ metode*. Odense: Syddansk Universitetsforlag.

Atkinson, R. (2010). Housing, Theory and Society: Community Within Inequality. *Routledged: Taylor & Francis Group*. 27(2) s. 115-161.

Berg-Sørensen, A. (2010) Hermeneutik og fænomenologi. In Jacobsen, M. H., Lippert-Rasmussen, K., & Nedergaard, P. *Videnskabsteori i statskundskab, sociologi og forvaltning*.(147-166). Hans Reitzels Forlag

Bryman, A. (2012). *Social Research Methods*. Oxford. 4. udgave.

Bo, I. G., Thomsen, T. L. & Christensen, A-D. (2016). *Narrativ Forskning: Tilgange og metoder*. Hans Reitzels Forlag.

Christiansen & Andersen, (2019). *Skive Kommune*.

Lokaliseret den 31. Maj på:

https://trap.lex.dk/Skive_Kommune

Danmarks Statistik. (2018). *Inddeling af Danmarks kommuner*.

Lokaliseret den 2. Marts 2023 på:

<https://www.dst.dk/Site/Dst/SingleFiles/GetArchiveFile.aspx?fi=3151484056&fo=0&ext=kvaldel>

Danskehavne.dk. (2022). *Landinger af fisk i danske havne*.

Lokaliseret den 2. Marts 2023 på:

<https://danskehavne.dk/om-danske-havne/havne-i-tal/landinger-af-fisk-i-danske-havne/>

Deding, M & Filges, T. (2004). *Derfor flytter vi - Geografisk mobilitet i den danske arbejdsstyrke*. SFI - Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.

Lokaliseret den 27. Maj 2023 på:

<https://www.vive.dk/da/udgivelser/derfor-flytter-vi-3100/>

De Vaus, D. A. (2001). *Research design in social research*. London: SAGE

Eadania. (2023). *E-handel og digital markedsføring*. Dania Erhvervsakademi.

Lokaliseret den 2. Marts 2023 på:

<https://eadania.dk/uddannelser/e-handel/>

Harvard.edu. (2023). *Robert J. Sampson*.

Lokaliseret den 27. maj på:

<https://scholar.harvard.edu/sampson/home>

Holm, M. K., (2023). *Blodbad: Fem skoler står til lukning*. Nordjyske.dk

Lokaliseret den 28. februar på:

<https://nordjyske.dk/nyheder/thisted/blodbad-fem-skoler-staar-til-lukning/4155977>

Horsdal, M. (1999). *Livets fortællinger: En bog om livshistorier og identitet*. 1. Udgave. Borgen.

Indenrigs- og Boligministeriet. (2009). *Landdistriktsredegørelsen 2009*.

Lokaliseret den 28. februar på:

<https://im.dk/publikationer/2009/mar/landdistriktsredegoerelsen-2009>

Indenrigs- og Boligministeriet. (2021). *Regional- og landdistriktspolitisk redegørelse 2021*.

Lokaliseret den 28. februar 2023 på:

<https://im.dk/Media/637716986185615426/Regional-%20og%20landdistriktspolitisk%20redeg%c3%b8relse%202021.pdf>

Ingemann, J. H. (2017). *Videnskabsteori for økonomi, politik og forvaltning*. Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Ingemann, J. H., Kjeldsen, L., Nørup, I. & Rasmussen, S. (2018). *Kvalitative undersøgelser i praksis: Viden om mennesker og samfund*. Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Jacobsen, B., Tanggaard, L. & Brinkmann, S. (2015). Fænomenologi. In L. Tanggaard & S. Brinkmann (Eds.), *Kvalitative metoder: En grundbog* (2 udg.). (s. 217-239). København: Hans Reitzels Forlag.

Jørgensen, A, Lund, R, L & Jensen, H, L (2023). *Problematizing "Left Behind": Critical analysis and common understanding of 'places left behind'*.

Lokaliseret den 27. Maj. 2023 på:

<https://vbn.aau.dk/da/publications/problematising-left-behind-critical-analysis-and-common-understan>

Karkov, R. (2010). *Den rådne banan skrælet*. Videnskab.dk.

Lokaliseret den 27. Maj 2023 på:

<https://videnskab.dk/kultur-samfund/den-raadne-banan-skraellet/>

Kristensen, S. (2015). Kvalitative analyseredskaber. In L. Tanggaard, & S. Brinkmann (Eds.), *Kvalitative metoder: En grundbog* (2 udg.). (s. 481-496). København: Hans Reitzels Forlag.

Kvale, S & Brinkmann, S (2015). *Interview. Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. 3. udgave. Hans Reitzels Forlag,

Lund, R. L. (2019). Dissecting the local: Territorial Scale and the Social Mechanisms of Place. Aalborg Universitetsforlag. Aalborg Universitet. Det Samfundsvidenskabelige Fakultet. Ph.D.-Serien

Lundholm, E., J. Garvill, G. Malmberg & K. Westin (2004): "Forced or Free Movers? The Motives, Voluntariness and Selectivity of interregional Migration in the Nordic Countries". *Population, Space and Place*, nr. 10, 2004, s. 59-72.

Lyck, L. (2015). Udkant og et samlet Danmark. I: F. Slumstrup & V. Mortensen, (Red.), *Oprør fra udkanten: Mulighedernes land 2.0* (s. 11-18). Tilst: Forlaget Hovedland

Lyck, L. (2014). *Udkantsdanmark og sammenhængskraft i Danmark - En helhedsanalyse*: Frederiksberg: Bogtrykkeri A/S.

Marcussen, M. (2023): *Økonomi & Politik: Nye perspektiver på landdistrikterne – kampen om stedet* (s. 3-4). Djøf Forlag.

Lokaliseret den 27. Maj 2023 på:

<https://tidsskrift.dk/okonomi-og-politik/issue/view/10026/1902>

Mortensen, V., & Slumstrup, F. (2015). For et helt Danmark. I: F. Slumstrup & V.

Mortensen, (Red.), *Oprør fra udkanten: Mulighedernes land 2.0* (s. 11-18). Tilst: Forlaget Hovedland

Nørgaard, Helle, Jesper Ole Jensen, Carola Simon og Hans Skifter Andersen (2010), *Tilflyttere til yderområder: forandring, integration og strategier*, SBI forlag. SBI 2010 (52).

Nørgaard, H., . Hansen, H. K., Andersen, H. T. (2023): *Modurbanisering – flytninger fra by til land*. Kapitel i *Økonomi & Politik: Nye perspektiver på landdistrikterne – kampen om stedet* (s. 13-26). Djøf Forlag.

Lokaliseret den 27. Maj 2023 på:

<https://tidsskrift.dk/okonomi-og-politik/issue/view/10026/1902>

Larsen, T. Petersen, Larsen, J. H. Ingvarlsen, S. M. (2017). *Kyster i Thisted Kommune*.

Lokaliseret den 27. Maj 2023 på:

https://trap.lex.dk/Kyster_i_Thisted_Kommune

Quist, Hans-Peter Y. og Jørgensen, Anders Bastrup (2022): "Social Kapital" i Greve, Bent, Jørgensen, Anja og Larsen, Jørgen Elm (Red.) *Det danske samfund – centrale ideer og principper*. Hans Reitzels Forlag, København. S. 457-583.

Sampson, R.J. (2011) Neighborhood effects, causal mechanisms and the social structure of the city. Pp. 227–249 in P. Demeulenaere ed., *Analytical sociology and social mechanisms* New York: Cambridge University Press.

Sampson, R. J. (2012) *Great American city*. Chicago. University of Chicago Press

Sandow, E. og E. Lundholm (2020), "Which families move out from metropolitan areas? Counterurban migration and professions in Sweden", *European Urban and Regional Studies*, 27(3): 276–289.

Lokaliseret den 27. Maj 2023 på:

<https://journals-sagepub-com.zorac.aub.aau.dk/doi/pdf/10.1177/0969776419893017>

Savage, M. Bagnall, G. Longhurst, B. (2005). *Globalization and Belonging*. Sage Publications. London.

Savage, M. (2008). Histories, belongings, communities. *Routledge: Taylor & Francis Group*. 11(2) s. 151–162.

Savage, M. (2010). Housing, Theory and Society: The Politics of Elective Belonging. *Routledge: Taylor & Francis Group*. 27(2) s. 115–161.

Skibsted, H. (2023). *Forlig på børneområdet: Skole mister overbygning og flere børnehaver lukkes*. Skive Folkeblad.

Lokaliseret den 27 maj 2023.

<https://www.skivefolkeblad.dk/artikel/64efa50d-db03-43c5-a1c5-824bfla31cf6/>

Statistikbanken. (2022). *BY1: Folketal 1. januar efter byområder, landdistrikter, alder og køn*.

Lokaliseret den 1. marts 2023 på:

<https://www.statistikbanken.dk/BY1>

Steensig, J. (2015). Konversationsanalyse. In L. Tanggaard, & S. Brinkmann (Eds.), *Kvalitative metoder: En grundbog* (2 udg.). (s. 321–347). København: Hans Reitzels Forlag.

Tanggaard, L. & Brinkmann, S. (2015). Interviewet: Samtalen som forskningsmetode. In L. Tanggaard & S. Brinkmann (Eds.), *Kvalitative metoder: En grundbog* (2th ed.). (pp. 29–53). København: Hans Reitzels Forlag.

Thisted, J. (2011). *Forskningsmetode i praksis: Projektorienteret videnskabsteori og forskningsmetodik*. København: Munksgaard Danmark.

UCN. (2023). *Find Uddannelser. Professionshøjskolen University College Nordjylland*.

Lokaliseret den 2. marts 2023 på:

<https://www.ucn.dk/uddannelser/find-uddannelse>

Varmezoner.dk. (2023). *Varmezoner - Klitmøller*.

Lokaliseret den 27. maj 2023 på:

<https://www.varmezoner.dk/klitmoller>

Videnscenter Bolius. (2022). *Her er de største og mindste kommuner i Danmark*.

Lokaliseret den 27. maj 2023 på:

<https://www.bolius.dk/her-er-de-stoerste-og-mindste-kommuner-i-danmark-40500>

Videncentret Bolius. (2023). *Se huspriserne i din kommune de sidste 20 år*.

Lokaliseret den 6. marts 2023 på:

<https://www.bolius.dk/se-huspriserne-i-din-kommune-de-sidste-20-aar-20536>

VIA. (2023). *Find Uddannelse. VIA University College*.

Lokaliseret den 2. marts 2023 på:

<https://www.via.dk/uddannelser#By=Skive>

Wahlgren, B., Jacobsen, B., Kauffmann, O., Madsen, M. B., & Schnack, K. (2018).

Videnskabsteori: om viden og forskning i praksis. (3. ed.) Hans Reitzels Forlag.

Watt, P. & Smets, P. (2014). *Mobilities and Neighbourhood Belonging in Cities and Suburbs*.

New York: Palgrave Macmillan.